

چیمه‌ن و چیا

دیوانی شیّعری

سه یید عه بدولقادر سه یادهت

موته خه لیس به سه یید

فارسی — کوردی

۱۴۰۵

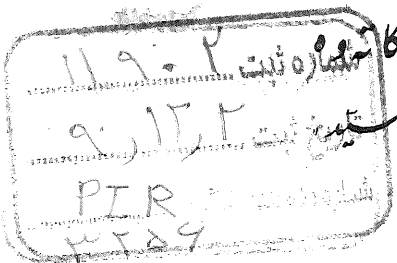
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۸۰

وقت نه بشوئیر و نه ده ب هردیکی دل ده زمان بجا

خه زنه خو ویزانه که ی خوبی ناوه دان ناکا

۷۴۳۶۲

ناوی کتیب: چیمهن و چیا

شاعیر: سهید عهبدو لقادر سهیادهت

بلاوکه ره وه: ناوهندی بلاوکردنه وهی فهرهنگ و نه ده بی کوردی

« نینتشاراتی سه لاهه دینی نه بیووبی »

تیراژ: ۲۰۰۰

چاپی یه که م: سالی ۱۳۷۶ ای هه تاوی

پیرست

۱	تاریفی پیغمبر
۲	ئیسلام
۳	جیژنی مهولوود
۴	روو له خودا که
۵	تیکراری نوور
۶	پارانهوه
۸	به یادی ولات
۸	ئاوایی تورجان
۱۱	ئاوایی قاقلاوا
۱۱	خانهقای زهنبیل
۱۲	ئاوایی جه میان
۱۶	ته یاره شکاو
۱۹	عهسای پیری
۲۰	په روانه
۲۱	من و بهار
۲۳	کوستان
۲۴	گولی ئاوات
۲۶	گروگال
۲۷	بههار
۳۰	قهسیدهی بههار
۳۲	چوونهوهی دی
۳۴	چولهچرا
۳۵	پوول و پاره
۳۸	پاییز
۳۹	په رچم
۴۰	تال و شیرین
۴۱	بو خاله مین

- ۴۲ بۆ كاك سه ييد كامبلى ئىمامى
 ۴۳ جوابى ئاوات بۆ سه ييد
 ۴۴ له جوابى حاجى سه ييد موحه ممه دى نوورانى غالب
 ۴۵ شيعرى حاجى سه ييد موحه ممه دى نوورانى غالب (بو سه ييد)
 ۴۶ بۆ غالب و ئاوات
 ۴۷ بۆ مامؤستا سه ييد كامبلى ئىمامى
 ۴۸ بۆ چلهى ئاوات
 ۴۹ عيشقى وه تهن
 ۵۰ شينى هه ژار
 ۵۱ فرميسكى رژاو
 ۵۲ بۆ نه خووشى حه قيقى
 ۵۳ سه مه رقه ند
 ۵۴ بۆ مامؤستا حه قيقى
 ۵۵ جوابى حه قيقى بۆ سه ييد
 ۵۶ بۆ حه قيقى
 ۵۷ جوابى حه قيقى
 ۵۸ دووباره له جوابى حه قيقى دا
 ۶۰ يارى خه مخۆر
 ۶۱ زستانى خه م
 ۶۲ يادىك له ته هاى دوور ولّات
 ۶۳ يادىك له هيمن
 ۶۴ له سه ر گلکووى هيمن
 ۶۶ له جوابى راوچى دا
 ۶۷ بۆ كاك موحه ممه دى قزلجى
 ۶۸ بو كاك جه عفهرى قزلجى
 ۶۹ بۆ كوره دوور ولّات كه م ته ها (تاقانه)
 ۷۱ بۆ برايانى ديّه اتى (ئاموژگارى)
 ۷۱ دووبه يتى
 ۷۲ شنه ي باى شنۆ
 ۷۳ به هار له به همهن دا

۷۵	به‌همهن به‌هاری ئازادی
۷۷	هه‌له‌بجه
۷۹	زه‌نجیر
۸۰	ته‌ناف
۸۱	جامی جه‌م
۸۲	به‌شه گوشت
۸۳	ئهم دنیا حیزه
۸۳	له تاو بی نانی
۸۴	شاری شنۆ
۸۵	که‌وی مالی
۸۶	زمانی یه کگر توو
۸۷	به‌یوونی خه‌ت خه‌تی
۸۸	داری ته‌قله
۸۹	له زمان سروه‌وه
۹۰	ریبازی ئه‌وین
۹۱	خه‌ویکی خووش
۹۳	که‌وی کولاو
۹۴	دۆستی کوئن وئاشنای تازه
۹۵	مندالی نا‌عاملاو
۹۶	ماته‌م
۹۷	کورپۆ ته‌نگانان
۹۸	سه‌فه‌ر به‌ خیر
۹۹	ئه‌هلی شاری
۱۰۰	ته‌م
۱۰۱	چه‌قه‌ساو
۱۰۲	برینداره دلم
۱۰۳	زمانی ماده‌ری
۱۰۴	سه‌رمه‌ستی ئه‌وین
۱۰۵	ده‌نگی ماملی
۱۰۶	ته‌رجه‌مه‌ی شی‌ع‌ریک له مه‌ستووره

۱۰۷	چیمهن و نه سیم
۱۰۸	دهنگی دوور
۱۱۰	ریسوا
۱۱۱	گولی مه جبووبی شهو
۱۱۲	شه معی مه زار
۱۱۳	توبه
۱۱۴	ئاورگه
۱۱۵	هه وای به هار
۱۱۶	هه وری ره حمهت
۱۱۷	کیژی دیهاتی
۱۱۸	تیر و که وان
۱۱۹	په روانه
۱۲۰	کازیوه
۱۲۱	په یک
۱۲۲	له جوابی که مالدا
۱۲۳	دههوی دوژمن
۱۲۴	به هار
۱۲۵	دوو بهیتی (بو حافزی مه هابادی)
۱۲۵	ته خمیسی مه لاغه فوور
۱۲۶	له جوابی ده رده
۱۲۶	دوو بهیتی
۱۲۹	تاک بهیتی
۱۳۳	ئه سیر
۱۳۵	جه فای زه مانه
۱۳۶	ده عوهت
۱۳۷	عیر فانی وه فایی
۱۴۰	بو تازادی خو شه ویستم
۱۴۱	بو حاجی سهید جه میل هاشمی
۱۴۲	جه فای زه مانه
۱۴۳	پاوه

اشعار فارسی سید:

۱۴۷	توحید
۱۴۸	عید قربان
۱۵۰	اتحاد
۱۵۱	شوخی با یک همکار ثبتي
۱۵۳	تهران سال ۳۲
۱۵۴	چادر عفت
۱۵۵	نان و آب
۱۵۶	برق
۱۵۸	دانشگاه آزاد اسلامی مهاباد
۱۵۹	دانشگاه پیام نور مهاباد
۱۶۰	در عزای هیمن
۱۶۱	بیاد هیمن خرداد ۶۷
۱۶۲	حلبچه
۱۶۳	صله
۱۶۴	گربه عابد نماز کرد
۱۶۵	فتنه
۱۶۶	عید در بهاران
۱۶۷	نوروز در بهمن
۱۶۸	عید
۱۶۹	اجل - گل قهری - گل محبوب شب
۱۷۰	گذشت عمر
۱۷۱	دیدار عید ح - ب
۱۷۲	هم نفس
۱۷۳	شرار
۱۷۴	سودای وصال
۱۷۵	قلب ثریا
۱۷۶	حاصل عمر
۱۷۷	حدیث دل

۱۷۸	دام و دانه
۱۷۹	بیگانه
۱۸۰	شمع انجمن
۱۸۱	بت در خانقاه
۱۸۲	قصه مریم
۱۸۳	خط باطل
۱۸۴	سیلاب
۱۸۵	خاکستر
۱۸۶	سلام بر صهبا
۱۸۷	تقدیم به رهی معیری
۱۸۸	موج سرشک
۱۹۰	آرزو
۱۹۱	درد بی دوا
۱۹۲	گریه
۱۹۳	یتیم
۱۹۴	مرگ نرگس
۱۹۷	شمع بزم
۱۹۸	مونس جان
۱۹۹	گذشت عمر
۲۰۰	مهر و مه
۲۰۱	رمز خلقت
۲۰۳	اشک
۲۰۴	ساز خموش
۲۰۵	اسیر
۲۰۶	سیه بخت
۲۰۷	آتش خاموش
۲۰۸	کوزه بدست
۲۰۹	یخبندان
۲۱۰	پرستار
۲۱۱	بامداد گل

۲۱۲	پای شکسته
۲۱۳	قطعات رباعیات دوبیتی
۲۱۵	خودساخته
۲۱۶	حسن اقبال
۲۱۷	تک بیتی‌ها
۲۱۸	گله دوستانه
۲۱۹	ماه و ماهواره
۲۲۰	قصه ناگفته
۲۲۱	دختر ترسا
۲۲۲	شب وصال
۲۲۳	در تلاش معاش
۲۲۵	خسته دلان
۲۲۷	عرفان مستوره
۲۲۹	معلم
۲۳۰	سر بی سامان
۱۳۱	گذشت عمر
۲۳۲	شهر ایلام و ارکوازی
۲۳۳	حمیده
۲۳۴	خوشه‌چین
۲۳۵	محررم راز

چولہ چا

به عهدی خم نم نه من شرت بنی وه فاکم
 نه که رپوژم نه بوکه س ناشام نین
 که سیکلی می عه بام ناخاته سه شان
 نه وه می وه ک کوی ده سنی کایه کشتی
 له به به پوانه ده وره م چول نه بوت
 ده انی چه نڈ چاک بوم من که که ل دوست
 نه کونه و یاره که رد بگری دلی نسیم
 که چی نیستاکه به رنه و نابرایه
 ده نسیم ته رکی به سوکه س کم له داخا
 له ناوی چا و ماغه رقم نلبیسم چی
 نه که رپوژم نه بوروی نسیم نیبه که س

ده با به ربئی وه فابئی ناشناکم
 به مونا ناشان کاکه و براکم
 نه که رتوزمی درپاشانی که واکم
 که بیم چه زمانه کم کاتی به باکم
 به ناشوقیلی بوخوله سپراکم
 که چی نیستانه خوم چاکم نه چاکم
 ده بوکنیاش و مالیش نیداکم
 ده لی نه م دیوی نات نامم براکم
 به تابه جهور نه بم به رسیم وراکم
 له خوم خکا و تره خو ناخودا کم
 سید، وه ک رپوژم پرسته ناشناکم

قەت نەبوو شیعەر و ئەدەب دەردیکی دل دەرمان بکا
خەزەنە خو و پیرانە کە ی خو ی ئاوەدان ناکاتەوہ
«سید»

به ناوی خودا

تاوئک لیكدانه وه و به راورد كردنی دیوانی سهد عه بدولقادی سیادهت
(موته خه لیس) به کاک سهد به هوئی گرنگی بابه ته کانی ئەم دیوانه نمونیه ک
لیکۆلینه وهی ههردوو به شی کوردی و فارسی به کهی وه بهر چاو ده خهین .

ئەم شیعرانه به تیکرایی روباعی، دوو بهیتی، غه زهل، قه تعه، قه سیده،
موخه ممهس، فهد و دهستی بالایان هه به له وریا کردنه وهی ئەدیب و خوینده وار.
بابه تی هیندی له مه بهستی شیعره کانی بریتین له باسی هونهر و عیلم و زانست و
ئهدهب، وه زیری و ئابووری، دلداری، پیا هلدان، لاواندن (عیرفان و ته سه ووف،
دیانهت)، سروشت، بیری ولات، وه سفی به هار، له خودا پارانه وه و ستایشی (حه زه تی
ره سوول (ص)، ته نگ و چه له مه و گیره کانی خه لک و به تاییهت ره نجکیشان و هیندی
شیعریش بو شه و چه لهی دوستان و ئاشنایانه .

شیعره کانی تینیکی باش ده دن به گیان و گپی ده روون به هوئی ئەوه که له گه ل
راستی هه ست و سه رچاوه ی ئیلهام و سروشت پیوه ندی یان هه یه . هیندی له شیعره کان
غه زه لن و په پوله ی دلداران به ده وریاندا بال لیده دن، به چاو ته ماشای ده که ن و به زبان
ده یلین و به دل پیوه ده بن، وه ک دهسته شیعری ته ناف که شیعری هه وه لی ئەوه یه :

له وه موو زولفه ره شه ی تۆ به سه ته نیا داوی

بو مه لی بی په ر و پوی دل که ته نافی ناوی

له چه ن شیعریکی ده رده که وئ که له ته مه نی رابردوی خویدا به شاره زایی و
کارامه یی یه وه تال و سویری زور چیشتوو و بواری تاقی کردۆ ته وه و له باره ی فه ره نگ
و ئابووری و قازانج و زه ره ری جوور به جووری خه لک و جیاوازی چینایه تی له نیویاندا
ته جره به ی وه رگرتوو و شیعره کانی کردۆ ته ئاوینه بو دیتنی زور مه به ست له نیو قه رنی
ئاخردا و وینه ی دل پر له په رووش و داخی خووشی له بابهت هیندی شتی ناحهز که دیوه،

تیدا دیاره و ههروه‌ها خوشحالیشی له پیرۆزی و سه‌رکه‌وتنی مرۆف له نیواندا ده‌بینری
که ده‌لی:

به تهران مردمان صاحب علم و هنر دیدم
کز اینان ملک ایران سربلند و مفتخر دیدم
اگرچه شهر تهران مظهر نور و صفا باشد
ولی بس تیرگی را در میانش مستتر دیدم
بزیر آن عمارت کاسمانش زیر پا دارد
هزاران بی کلاه و کفش را از پا و سر دیدم
بهر جا خسته نالان یتیمی بی نواگریان
زسوزش آتشم برجان زاشکش دیده‌تر دیدم
له کاتی خویندنه‌وه‌ی شیعره‌کان ده‌بینری ئه‌م دیوانه‌ رووباریکی سه‌رسام ئاوه‌ره و
باس و بیر و رایه‌ جوور به‌ جووره‌کانی هه‌ر یه‌که‌ جووگه‌یه‌کی زانست و پیوستی زوره،
جاری وایه‌ بووه‌ کاک سه‌یید ته‌ماشای ده‌ور و به‌ری خووی کردووه و به‌رگی میژووی
هه‌لداوه‌ته‌وه‌ بو ئه‌وه‌ بزانی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ خانووی ئینسان له‌ کوئی بووه و چوون له‌ غاره‌وه
گه‌یشته‌ کوره‌ی مانگ و ئه‌ستیره‌ به‌رزه‌کان. جا که‌وتووته‌ فکری ئایه‌ی:
((هل یتوی الذین یعلمون والذین لایعلمون)) و له‌و رووه‌وه‌ بوئی روون بووه‌ که
خوینده‌واری سه‌رفه‌رازی و سه‌ره‌رزی تیدایه و هه‌یج ئینسان و گه‌لیک به‌ پله‌ی به‌رز و
مه‌رام ناگات و ناتوانی بال لیدا به‌ سه‌رزه‌وی و ده‌ریا و کوراتی ئاسماندا مه‌گه‌ر به‌ هووی
عیلم و زانسته‌وه.

بال دانش گر نباشد فکر را پرواز نیست
شعله‌کی برخیزد از با یک دمی دمساز نیست
گرچه دانشگاه بسیار است در عالم ولی
همچون دانشگاه اسلامی که انسان ساز نیست
جاریکیش له‌ ته‌لان و به‌ریال و ده‌شت و مه‌زرا و جووت و گاو تراکتور و کمپانی ورد

بوتوه و ئايه ي: ((افرايتم ما تحرفون انتم تزرعونه ام نحن الزارعون)) ي وه بير كه وتوتوه
جا ليڙه دا هوښي داوه ته سهر باسي خه ريك بووني كاروباري ئابووري، سه نعت و
كه شاوهرزي كه مايه يي رابوورديني باش و خوښبه ختي هر گه ليك له دنيا دا و ئا له و
رووه وه جا به زباني شيعر ئهم مه به سته گرينگه به خه لك را ده گه يه نئي
كه من قازانجي خوڻم له و شوغله دا ده بينم به هوميدى خودا و ئيوه يش بيري
لي بكه نه وه.

به هوميدى خودا و پيغه مبر

گهر ته من مابي روژي ديتوه باو

ده بمه جووتيري كشت و كالي زهوي

ده بمه وهرزيڙي ده ست و پهل قه له شاو

ده ستي ماندوو له سهر زگي تيرم

داده نيم جا ده ليم براله سلاو

ديواني كاك سه بيد له باره ي عيلمى به لاغه و سه نايعى ئه ده بي يه وه لياولپ و پره و
به شيويه كي ريكنخراوى جوان و پته و دارنژراوه و به راستى له شيعره پيشكه وتوه كان
ده زميردرين و له دواروژدا رووناكبيراني نه ته وه كه مان كه لكى زوري لي وهرده گرن ئه مه
چهن نمونه:

مه جازى عقلى - له مه سره عى دووهم و حه قيقه تي عقلى له مه سره عى

ئوه ل دا

هست اميد در اين مرحله كز لطف خدا

گوشه چشمى بما داشته باشد دوران

مه جازى مورسه ل - در سيزه و گل تسميه سبب به اسم مسيب

ابر رحمت چو ببارد بچمن سيزه و گل

خشك هرگز نشود از غضب باد خزان

ته شيه:

من که وه ستاوم وه کوو کیوئیک له بهر دهر د و خه ما

کیووکویستان قهت سه ری نابئی به هور و ته م نه بی

له م شیعه رها چهن ته شبیه هه یه:

۱ - ته شبیه ی موتله ق له مه سره عی هه وه ل

۲ - ته شبیه ی مه لفوفه دهر د و خه م هر یه ک موشبه هن و هور و ته م

موشبه بیهن.

۳ - ته شبیه ی موجه له چونکه وه جهی شیهی له و دا نه کوتراوه.

۴ - ته شبیه ی مورسله به هوئی ئه وه که ئه داتی ته شبیه له رسته دا هه یه.

ئستهاره ی مه کینه:

چه مه ن خه ملیوه کویستان سه وزه دار هاتوته گول کردن

به هاره پیی بلین با ئاله کؤکیش پرچی هه لپاچی

ئا له کوک موشبه و چاو به خومارئک موشبه به قرتاو و پرچی هه لپاچی قهرینه و له م

هؤنراوه دا سه نعه تی تجاهل العارفیش هه یه جوانیانی که په یوه ندیان به

مه عناوه هه یه.

ئیهام:

ههر کسه سی ده هات نانی ده دایه

ههر به من نادا سه ی زاده خانم

تجاهل عارف:

چه مه ن خه ملیوه کویستان سه وزه دار هاتوته گول کردن

به هاره پیی بلین با ئاله کؤکیش پرچی هه لپاچی

جوانیانی که په یونندیان به وشه وه هه یه.

ته زمین:

یه هو ی لا ته قنه طو من دنلیا بووم

له شک دانیم به عه دی تو وه فای تو

له خوّم نه زديک تری بو من بلیم چی
چلون ناله ی دلم ناگاته لای تو

ته جنیس :

شه ویش بی ههر دهرۆم من روو به ئاسۆ
ئه گهر ئه ستیره یه ک هه لئی له ئاسۆم

ئه گهر روژم نه بوو رووی لیم نیه کهس
سه یید وه ک روژ پهرسته ئاشناکه م

له کو تاییدا به کورتی ئه وی شایانی باسه و پیوسته بکو ترئ ئه وه یه که له باره ی
پیوه ندی کو مه لایه تی یه وه به هه ست و بیر شاعیرانه ی کلاسیکی له عل و مرواری و
جه واهیراتی وشه ی ره سه نی زبانی شیرینی ناوچه ی مه هابادا، بوکان، جمیان و تورجانی
به هه ودای هه لبه ست هۆنیویه ته وه

کاک سه یید وشه و رسته ی به رز و جوانی له قالب و چوارچیویه ی شیعر خستووه و به
جه واهیراتی ره وانیژی و سه نایعی ئه ده بی رازاندوویه ته وه بو ئه وه که له وقاب و دفره دا
ئاوی حه یاتی مه عانی به که لکی رزگاری و دروستکاری تیدا بدا به ده ست بی به شان و
زه حمه تکیشان و لاوانی گه لی خو ی تا له توونیه تی نه جاتی یان بی و له هه ورزی ژباندا
بتوانن سه رکه ون و به خو شی و تیز و پری و سه ربلندی بژین.

مه به ستیکی تر، حه قیقه ت ئه وه یه ئه هلی فه ن و زانا و ئه دیب بیر و بروایان وایه که
قه سیده کامل و ته واو عه یار به جوړیکه ته شبه و ته خه لوس و شه رته ی تیدا چاوه دپیری
کرا بی ئه وه نیشان ده دا که ههر شاعیری له پله ی هونه ری شیعر و شاعیریدا بتوانی
قه سیده یه کی وا بیتیته سه ر کاغه ز ده بی به ئه ستیره ی پرشنگداری ئاسمانی ئه ده بیات
نیوی ببردی و قه سیده ی ئاوا کامل له دیوانی کاک سه یید دا وه بهر چاوه ده که وی وه کوو
قه سیده ی به هار که هه وه ل شیعره که ی ئه مه یه :

به هاره کاتی گو ل و فه سل ی چوونی سه حرایه
ولات به هاری به هه شته که جی ته ماشایه

وه هه روه هاكاك سه ييد ته گه ر چي به شي زوري شيعره كانى له سه بكي كلاسيك
دايه به لام وه بهر چاو ده كه وي كه له م راستايه ش هه نكاوى زياتر ناوه و ده توانين بلين
ئيتكارى به خه رج داوه و شيوه يه كى تازه ي له شيعر دا به كار هيناوه وه ك شيعرى گولئ
ئاوات كه مومكينه بيته رچه بو داها توو.

والسلام - محه ممه د سه عيد ئيراهيمى

پيشه‌کي

من که سيک نيم که به سه‌رهات و سه‌رگوزه‌شتي من بو که سانی دیکه جاليب و سرنج راکيش بين، مه‌گه‌ر بو نه‌وانه‌ی که به تاييه‌تی ده‌يانه‌وی بزائن سه‌ييد کئی به و چی به سه‌رهاتووه، ره‌نگه من به سه‌رهاتی خوّم بوّ خوّم بنووسم باشتري به له‌وه‌ی که سيکی دی بينووسی. چونکه من خوّم باشتري ده‌ناسم له‌هه‌موو که س و مه‌ترسی نه‌وه‌شم نيه که نه‌گه‌ر دوستيک بينووسی و منی زور خوش بوی له‌وه‌ی که هم زیاترم هه‌لکيشی که پيم نه‌گاته‌ه‌رزی. يا خوا نه‌خواستی پيم بلین «ماموستا»، چونکه به راستی زور که مترم له‌وه‌ی پيم بلین «ماموستا» ماموستایی پله‌یه‌کی زور به‌رزه. شانی من بوّ نه‌و عابايه نابین. نه‌گه‌رچی له‌ ديهاته خوشه‌کانی خوّمان به هه‌ر دارتاشيک، که ته‌نیا بزانی نير و نامووری برا جووتيره‌کان داکوتی و دروست بکا، پيی ده‌لین ماموستا!

من نيوم سه‌يد عه‌بدولقادر، شوّره‌تم سه‌ياده‌ته، کورپی ناونجی مه‌رحومی حاجی بابيه شتيخم، له‌ ساللی ۱۳۸۸ ی هه‌تاوی له‌ دی‌یه‌کی پردار و دره‌خت به نيوی (جه‌ميان) که له‌ مه‌لّه‌ندی تورجاندايه له‌ دايک بووم. تا ته‌مه‌نی هه‌شت نوّ ساللی له‌وی بووم و له‌ پاشان مالمان چۆته دین تورجان. نه‌وه‌ی له‌م ته‌مه‌نه‌دا بيستوومه، ليم ده‌گيرنه‌وه و بو خوشم برپيکم له‌ بيره، نه‌ويه: زور بزور و به عه‌رزه‌وه نه‌وه‌ستاو بووم. جاريک لاقیکم سووتاوه. بو ماويه‌ک به هه‌نگله‌شه‌لی روشتبووم. له‌وه‌وه پييان کوتووم، ته‌ياره شکاو. نازانم که نه‌وه‌خته نه‌ته‌ياره‌ی ساغيان ديوه و نه شکاو يا هه‌ر نيويان بيستووه، ته‌ياره‌ی شکاويان

چۆن هاتوته بهر چاو و من چۆن له تياره‌ی شكاو چووم؟!

له مه‌دره‌سه‌ی علوومی دینی تورجان كه ئه‌و وه‌خته زانسگایه‌ك بووه له كوردستان، ده‌ستم كردوووه به خویندن، چهند سالیك سوخته‌فه‌قی بووم. له پاشان كه بوومه موسته‌عید له خزمه‌ت باوكم و له خزمه‌ت چهند مامۆستای به‌ناویانگی دئی‌یه‌كه كه له مه‌دره‌سه‌ی تورجان ده‌رسیان ده‌كوته‌وه، ده‌رسم خویندوووه و له دوا‌ی سالیکی دی له تاران له خزمه‌ت مامۆستای گه‌وره و به‌رئز، جه‌نابی حاجی (شیخه‌ئیسلامی) كوردستانی كه ئه‌و سه‌رده‌مه مامۆستای دانشكه‌ده‌ی مه‌عقول و مه‌تقول بوو له تاران ئیجازه‌نامه‌ی عیلمیم وه‌رگرتوووه .

له ماوه‌ی لاویمدا كه زۆر هه‌لده‌سووپام و هه‌دا دانم نه‌بوو، لاقی چه‌په‌م تووشی نه‌خۆشی‌یه‌ك هاتوووه، چونكه دوكتۆره‌كانی ئه‌و سه‌رده‌مه نه‌خۆشینه‌كه‌یان نه‌ناسی تا ده‌رمانی بکه‌ن، دوو سێ سال هه‌ر كه‌وتوووه‌وتوو بووم. له پاشان چوومه ته‌ورئز، به‌نیك مو‌داوام كرد به‌ داخه‌وه له‌وێش نه‌خۆشینه‌كه‌یان نه‌ناسی و به‌هه‌له‌ چوون، پێیان وابوو لاقم له‌ جی چوووه . له‌ رووی ئه‌م فكه‌روه دوكتۆر موجیری مه‌وله‌وی كه ئه‌و سه‌رده‌مه ره‌ئیسێ نه‌خۆشخانه‌ی شیروخورشیدی ئه‌و‌ده‌م بوو له‌گه‌ڵ پیاویکی شكسته‌به‌ندی مه‌ه‌لی دین و بێ هوشم ده‌كه‌ن و به‌خه‌یالی خۆیان لاقم دیننه‌وه جیی خۆی . به‌لام بۆ به‌ده‌ختی من به‌شیکێ جو‌مگه‌ی لاقم ده‌شکین و به‌جاریک گرده‌نشینان کردم. ئه‌م به‌هه‌له‌ چوونی مو‌عاله‌جه‌یه‌ بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه چهند جاری دی له‌ سه‌ر لاقم عه‌مه‌لی جه‌راحی بکری و جار له‌گه‌ڵ جار خراپتریان ده‌کرد تا له‌ سالی ۵۶ ی هه‌تاوی له‌ تاران بۆ ئاخیرین جار له‌ بیمارستانی ئاریا عه‌مه‌لیان کرده‌وه، له‌ دوا‌ی ئه‌م عه‌مه‌له‌ ئیستا، كه‌می باشترم. به‌م به‌مجۆره ئه‌گه‌ر بیخه‌مه‌وه سه‌ر یه‌ك زیاتر له‌ پازده‌ سال باشترین و به‌ترخترین ته‌مه‌نی جوانیم له‌ نه‌خۆشخانان دا رابواردوووه و له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی كه له‌م مه‌ودایه‌دا گرده‌نشین بووم و جم و جۆلم كه‌متر بووه‌ تووشی نه‌خۆشینی دیکه‌ش هاتووم كه‌ به‌ به‌ر نه‌خۆشی لاقمه‌وه داو و ده‌رمانم کردوون و تا ئیستاش هه‌ر ده‌یکه‌م . به‌لام به‌خته‌وه‌رانه‌ تووشی نه‌خۆشی واگیردار واته (لیگرتنه‌وه) نه‌بووم كه له‌ به‌ر چاوان بی‌زیم. له‌م ته‌مه‌نه‌دا كه نه‌خۆش و ده‌رده‌دار بووم، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ش تووشی ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی زۆر و مه‌ترسی گیانی‌ش

هاتووم که لازم ناکا سه‌ری ئیوه‌ی پیوه بیشینم .

ماوه‌ی پیریشم ئه‌مه‌یه که هه‌مه. به‌شی زۆری ناخۆشیه‌کانی کاتی جوانیم هه‌ر ماوه و دهردی پیریشی لێ زیاد بووه به‌لکه شتیکیش زیاتره ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که له‌م سالانی دوایدا له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوړی تووشی زیندان و مه‌یدانیش هاتم که ئیستا و ئیستاش نه‌ من زانیم و نه‌ که‌س زانی که هۆی ئه‌م زیندان و مه‌یدانه‌م چ بووه .

له‌ ده‌ورانی ناخۆشینه‌کاندا ژنم هیناوه یان باشر بلیم ژنیان بۆ هیناوم. به‌م کاره‌ باریان لێ قورستر کردووم و کردمیانه‌ باره‌به‌رو به‌رئوه به‌ری ماڵ و مندالیش. به‌م جوړه‌ زه‌حمه‌تی به‌ خێو کردنی ماڵ و مندالیش بوو به‌ ریشه‌وه که ئیستا ریشم به‌ ته‌واوی نه‌هاتوه .

به‌م جوړه‌ ته‌مه‌نی لاویم رۆیوه و ته‌نیا بیره‌وه‌ری به‌کی تال و دلته‌زینم بۆ ماوه‌ته‌وه ئه‌و وه‌خته‌ کو‌توومه :

با درد و غم عمر جوانی گذرد

یا رب نشود چو من جوانی ناکام

این است در ایام جوانی حالم

تا چون گذرد بدرد پیری ایام

ئیس‌تا له‌ دوا‌ی سی و چه‌ند سال که ئه‌و شیعره‌م کو‌تووه ده‌لیم براله‌ خراب ده‌گوزهری له‌ مه‌و لاوه‌ش نازانم چۆن ده‌بی . ئه‌و هه‌موو مه‌ینه‌ت و چاره‌ره‌شی به‌ بۆته هۆی ئه‌وه‌ی نه‌متوانیوه هه‌لبه‌سته‌کانم به‌ جوانی کۆ که مه‌وه به‌شی زۆری ئه‌و سه‌رده‌مه کو‌توومه له‌ ناو چووه .

له‌ بیرمه‌ ره‌فیه‌ فه‌قیکانم و دۆسته‌کانم ئه‌وانه‌ی که ئه‌هلی زه‌وق بوون و شیعریان پی‌خوش بوو ده‌هاتنه‌ لام و ده‌بانگوت: تاگۆر به‌گۆر نه‌بووی چی تازه‌ت کو‌تووه بمانده‌یه. منیش که درێخ‌م لێ نه‌ده‌کردن به‌لام ئه‌و وه‌خته‌ نه‌ من عه‌قلی ئه‌وه‌م هه‌بوو نوسخه‌یه‌ک له‌ شیعره‌که بۆ خۆم رابگرم، نه‌ ئه‌وان ئینسافی ئه‌وه‌یان هه‌بوو روونووسی بکه‌ن و نووسراوه‌که‌م بده‌ته‌وه. به‌و جوړه‌ زوربه‌ی شیعر و هه‌لبه‌سته‌کانم له‌ ناو چوون. له‌وانه‌ تا ئیستا چه‌ند هه‌لبه‌ستی‌کم ده‌ست که‌وتۆته‌وه، چه‌ند شیعریک له‌وانه‌ برای ئازیزم کات

(نه جمه دین نه نیسی) له ټیو دیوانه که هی جه نابی گه وره م (سه ید کامیلی ئیمامی) که خه ربکی ریک و پیک کردنیان و چاپ کردنیان بوو بهرچاوی هاتبوو، مالی ئاوا، نوسخه یه کی له وانه دامه وه. ئه مه ش بلین ئه و شیعرانه که که وتبوونه ده ست ماموستا ئاوات له بهر باشی شیعره کان نه بووه که راگیرابوون، له بهر ئه وه بوو که ئه و پیاوه گه وره یه منی خوښ ده ویست و زوریش به بیر و هوښ بوو. وه کوو ده لاین گیا هه ر به جیئ سه خته وه ده مینئ .

شیعر کورتن هه میسه بؤ من بوته هوئی ده ردی سه ری و ته نگ و چه له مه . چونکه به شی زوربان ئیتیقادی، ئیجتیماعی بوون و له ئاکارکی دژی کومه ل بوو بی به جوریک ره خنم لیگرتوه. جا ئه وانه ی مه به سته که پیئ ئه وانی گرتوته وه لیم ره نجاون و له هه ر فرسه تیکدا بؤیان هه لکه وتبئ هه ولیان داوه کوسپیک بخرنه سه ر ریم .

بؤ وینه هه وه ل جار که بؤ مو عاله جه چوومه تاران و تارانم له پیندا نه دیوو، شاریکی گه وره و خوښم هاته بهرچاو. چه ند روژیک که تییدا مامه وه زانیم ئه و شاره بؤ زوربه ی دانیشتوانی ناخوښی زورتره له خوښی، و له بن دیواری ئه و کوشکه گه ورانه دا هه زاران رووت و قووت و پیخواس و هه ناسه ساردی لی که وتوووه و که س نیه ده ردیکیان ده رمان بکا . ئه مه بوو به هوئی ئه وه شیعریکم کور و وام له بیره دام به گوواری (امید ایران) که ئه و سه رده مه له تاران ده رده چوو. یه کی له به یته کانی ئه مه بوو:

بزییر آن عمارت کاسمانش زیر پا دارد

هزاران بی کلاه و کفش را از پا و سر دیدم

ئه م شیعره کاتئ له گوواره که دا چاپ و بلاو بووه، وا دیار بوو له ئه فکاری عمومی ئه و سه رده مه ی دانیشتوانی تاراند شویئ زوری هه بووه و به دلخوازی خویان مانایان لیداوه ته وه، ئه وه ش به جیا بوو به هوئی گرفتاری و ناره حه تی یه کی زور بؤ من .

من هه ر له تاران بووم، له نه خوښخانه ی (دوکتور عه بدوللا واسیعی) که ئه و ده مه له شه قامی ژاله بوو که وتبووم و لاقم له گه چ گیرا بوو. پیاوه کانی ساواک به شوینمدا هاتن و له دوای لیپرسین و بازجویی یه کی زور به تکای دوکتور واسیعی ئه و کاته ده ستیان لی هه لگرتم . به لام له پاشان بؤ ماوه ی چه ند سال هه ر به دوامه وه بوون و سه ریان له سه ر

هه لئه ده گرتم، تا خوا له ناوی بردن .

له گه ل ئه م هه موو نه خووشی و ته نگ و چه له مه یه به ینا به ین هه ر ده مخویند و موتا لام ده کرد، به لام چونکه خویندن و موتا لام ته گه ره ی زور تیده که وت، ده بی بلیم زورم خویند و که م فیر بووم.

هه ر له و هه وه لئ لاوی و فه قی به تی به وه ، عه لاقه م به شیعر و ئه ده بیات زور بوو شیعی حافیز و سه عدیم ده خوینده وه. ئه گه رچی که متر له مانایان حالئ ده بووم، به لام عاشقی شیعی نالی و مه حوی بووم. به زه حمه تیکی زور ئه م وه خته دیوانه که یانم وه ده ست هیتا له هه ر فرسه تی کدا به دزی و فزی له کون و کاژیران ده مخوینده وه و چونکه به زمانی خوم بوون پیم خووش بوون و له ماناشیان ده گه یشتم.

ئیسنا خه ریکم ئه وانه ی کوتوومن له کۆن و تازه خریان که مه وه. ئه گه ر به خت یاریم بکا له چاپیان بده م. ئه گه ر ئه مجاریش لیم له ناو نه چن ، چونکه جاریکی دیش به شیکی زور له و هه لبه ستانه و هیندی کتیب و په رتوکی دیشم که زور له لام به نرخ بوون به ته ره ف چون. ده سه لاتم نه بوو پر پکیان بو گریام و کوتیم :

خه رمانه که م که روئی به سیلاوی حادیسات

ئیسناکه خۆل وه سه ر ده که م و کا به با ده که م

ئیسنا که پیر و شکستم و ته یاره ی ساغ و شکاویشم دیوه، ده زانم ته یاره ی شکاو مانای چیه . شوغلی ئیسنا م سه رده فته ری به و ته نیا وه سیله ی ژینی خوم و مال و منداله کانمه . خوا نه بی ری باشه .

٦٤/٩/١٠ مه هاباد سه یید عه بد و لقادر سه یاده ت

تاریفی پیغه مبهەر

ئەى داوهره كەى رۆژى جەزا ئەحمەدى موختار
 ئەى مەخزەنى ئەسپارى خودا سەرورەر و سەردار
 ئەى نوورى خودا شەمسى ھودا مەزھەرى لەولاك
 پەروانەى روى تۆيە ھەموو سابت و سەپيار
 تۆ مەتلەعى وا بەدرى مونيرىكى بە عالەم
 شايسەتەيە بۆت بىيە ھەموو مەتلەعى ئەقمار
 ئەى كەعبە ئەتۆ بوتكە دەيەك بووى و موخەممەد
 تۆى كرده سەفاخانەى دل، قىبلەى ئەحرار
 ساىەى نەبووہ خو قەد و بالايى موخەممەد
 مەھتابە بە رووناكىيە ساىەى بە شەوى تار
 ھەر كەس كە لە ژيەر ساىەى تۆ دا بئى خەليلە
 چارەى چيە ئاور كە نەيئتە گول و ئەزھار
 بەحرى كەرەمى تۆ نەبئى غەرقم لە گوناھا
 نايشواتەوہ گريانى من و جووششى جوّبار
 بەم بارى گوناھانەوہ ھاتوومەوہ دەرگات
 ترسم نيە گەر رۆژى جەزا تۆ بى تەكاكار
 بو خزمەتت ئەمجارە دلّم ناردووہ قوربان
 تا كەنگى خودا پيىمى دەدا نۆبەتى ديدار
 بۆنى پەرە دەستينيى وە كوو ميسكى موكەررەر
 نيوت كە دەبا سەبيدى دل خەستە بە تىكرار

ئیسلام

ئیسلامه جیلوه کە ی که له دلدا بداهه رار
ئاوینه یی جهلا ده بی قهت ناگری غوبار
وهک رۆژ بووه مه داری جیهان ئه و که سه ی که بوو
ده ورانی جاهیلی دلّه کە ی رهش وه کوو ده وار
ئیسلام ده لئ که مافی من و تو وه کوو یه که
تهه قوایه ئیمتیاز و تهه قه لایه ئیعتیار
له و دینه دا به حوکمی عه داله ت به رابه رن
هه ر میله ت و نه ژاد و ره گه ز عه شره ت و ته بار
هه ر قودره ت و شکویه له خزمه ت گه لانه بی
بی قه در و بی به هایه وه کوو پووشی بی شه زار
ئیسلامی راستین ئه گه ر ئه ورۆ پیاده بی
سوار و پیاده یه ک ده که ون ده بنه هاوقه تار
سفره بیکی پر غه زایه له ئه رزایه راخراو
بی به ش نیه له خوار دنی ئه و خوانه مووروما
هه نگوینی شیرنه که به ته به ی هه موو که سه
به و شه رته تی که لاوی نه بووی له مار ژار
له و دینه دا میلاکی عه مه ل کار و کوششه
زالم زه لیله زور نیه هه ر موفته خوره خوار
رۆژی ده بی نه مامی عه داله ت چرۆ بکا
شین بیته وه وه کوو له به هارا چلی چنار
ئه و داره ریشه داره که ئیسلامی پیده لی
ئه و جو ره یه شیاویه دوو باره بیته بار
سه یید هومییدی وایه که که م بگاته جی
هه ر چه نده خو ی پیاده یه یاران هه موو سوار

جیژنی مەولوود

شەوی جیژنە و سەرم سەودائییە و سەودا سەرم ئەوشۆ
 ئەمن غەرقى سەفا و عیشقى رەسوولی سەروەرم ئەوشۆ
 لە پێی کەوتووم و دەستیشم بە داوینی حەرەم ناگا
 لە بەختی خۆم برا تەیریکی بێ بال و پەرم ئەوشۆ
 شەوی جیژنە و هەموو کەس هەلە گەیر سینی شەمیک و من
 لە سایەى ئاوری دل شەو چرای سەد ئەختەرم ئەوشۆ
 دل برژاو و فرمیسکی رژاوو جەرگی هەلقەرچاو
 دەبێ فریام کەون زوو ببە یار و یاوەرم ئەوشۆ
 بە ئاوی زەمزه میس حوکمی تەهارەت نادری بو من
 مەگەر ئەشکی گەشی چاوم بیته داوەرم ئەوشۆ
 شەوی جیژنە و بەلام هیچم نیە بیکەم بە قوربانی
 بەلێ خۆم و دل بو گاوو گەردوون حازرن ئەوشۆ
 برا ریگەى وه فام گرتۆتە پیش باریم نەکا بيشم
 لە ریی ئەودا دەبێ برۆا لە باتی پێ سەرم ئەوشۆ
 لە چاوما وینە کەى زەوزە ئەگەر نەخشی نیە بو چی
 لە هەر لایە دەبینم دیتەوه بەر مەن زەرم ئەوشۆ
 نەسیم هەستە برۆ بوو جی یە ماچکە مەقدەمی و بیژە
 لە لایەن سەیدەوه من قاسیدی نامە بەرم ئەوشۆ

روو له خودا که

توژی هسه د و کینه له رووی سینه جیا که
 بهم وینه یه ئاوینه یی دل کاکه جه لاکه
 وهک سه رو ته گه ر به رگ و به ریکت نیه بو که س
 بی پیچ و په نا راست و رهوان روو له سه ماکه
 دل رهش مه به بوغزی ئه م و ئه و مه گره له دلدا
 وهک باخی به هه شته دلی بی کینه براکه
 ئه و عه هده که به ستووته له گه ل خوټ و خودای خوټ
 سه د جار که شکاندووته یه که م جار ه وه فاکه
 گه ر چاکه برا خزمه تی ئه م خه لقی خودایه
 خوټ خه لقی خودای چاکه له گه ل خوټ بکه چاکه
 داوین مه ته کینه له بهر ئه سرینی دوو چاوم
 هه ر چه نده به خوین سووره به لام گه وه هری پاکه
 دنیا که شکاندی دل که م پشتی له من کرد
 بو جه بری هه موو که سری سه ید روو له خودا که

تیکراری نوور

وهك رۆژی روونه شه و مه ه و ئه ختەر موچه ممه ده
 تیکراری نووره یا خو موکه پر ره موچه ممه ده
 ئه و که هکه شانی نووره که ده خولینه وه هه موو
 له و نیوه دا مه داری مونه وه ره موچه ممه ده
 به و نووره لاچوو په رده بی زولمهت له سهر دلان
 ئه مشۆ تلوووعی مه زه هری ئه نوهر موچه ممه ده
 ئه و نووره وا قه وامی به شهر پیی ده بی قه وی
 ئیسلامی راستینه که رابه ره موچه ممه ده
 بو (ئیتیزامی) عاله می ههستی زه رووره ته
 نه وقتیکی ئیتیکا که موقه ده ره موچه ممه ده
 پیغه مبه ران ئه گه رچی وه کوو سه نگی قیمة تین
 سه نگی تره له وان وه کوو گه وه ره موچه ممه ده
 ئه و حه لقه یه ی مه داری نیزامی له سهر سهره
 له ودا نگی نی خاتامی ئاخر موچه ممه ده
 بی یار و یاوهرم ئه گه ر ئه ورۆ له سهر زه وی
 جیی غه م نیه که یارم و یاوهر موچه ممه ده
 سه یید مه ترسه گه رچی به باری گونا هه وه ی
 له و دادگای عه داله ته داوهر موچه ممه ده

پارانەو

خودا چ بلیم له وهسفت دا وههای تو
 به هه رچیت من بشوبهینم جیای تو
 له گهر ههر زه رره یه کدا تی که لاه
 ئیراده و قودرته و خهلق و بهقای تو
 هه موو مه دحت ده کهن هه ریه ک به جورئ
 ئهوی مه وجود له سه ر ئه رز و سه مای تو
 به لام قهت ناگه نه چوئی سورشتت
 که ده ریای بی بنه جیلوه و جه لای تو
 له وه زیاتر له مه دحت دا بلیم چی
 که من مه خلووقی تو م یاره ب خودای تو
 نه ئیشیک بی ئیشارهت دیته بهر له ش
 نه هیچ ده ردیک شفای دی بی ده وای تو
 ئه گهر ده رد و به لات پیخوشه بو من
 له گیانی من که وئ ده رد و به لای تو
 به هوئی (لاتقنطوا) من دلنیا بووم
 له شک دا نیم به عه دی تو وه فای تو
 من و باری گوناهان و خه تای زور
 ئه تو و ده ریایی به خشین و عه تای تو
 به لئ باری گرانه سووچ و تاوان
 به لام لی بووردنم هاسانه لای تو

خودا ره حمی بکهی بو دل په شیوان
 هه موو هاتوونه ژیر سایه و په نای تو
 له ئاسوی به رزی سه برم تیپه ریوه
 سکا لایه ده کم بو باره گای تو
 به قه تریک شین ده بی تووی ته مه نام
 له ده ریای ره حمه تی بی ئینتیهای تو
 به تو فانی ژیان که شتی شکاوم
 له هه رگیژاوه یه ک دا نا خودای تو
 برینداره دلی شه و زینده داران
 هه ناسه ی ساردیان گه یه له قای تو
 له خووم نه نزدیک تری بو من بلیم چی
 چلون ناله ی دلم ناگاته لای تو
 شهوی رهش په رده که ی لاچی له سه رمان
 سه به نیمان بگاته شه و چرای تو
 له وه زیاتر قه له م یاری نه کردم
 به سه یید ناکری همد و سه نای تو

به یادی ولات

که و ته وه بیرم یادی ولاتم
 یانهی ئامانجم جیگهی ئاواتم
 سرروهی نه سیمی هسوی هاناومه
 توژیک له و خاکه سورمه ی چاومه
 وه تن ئه ی جیگهی راز و نیازم
 سه ر به رزیه که ی تو له خوا ئه خوازم
 دنیای رابوردووم ئه هاته بهرچاو
 مه وجی خه یالات وه ک شه پۆلی ئاو
 له رییدا لامدا مالی بوداقی
 له بنه مالی کون ئاساریک باقی
 قه لای قه دیمی چول و ویرانه
 «کونده بوو تییدا کردوو به لانه»
 چاوم روون بووه دلم گه شاهه
 که دیم دوسته که م سه ر زیندوو ماوه
 پیایو بنه ماله بشبی ئاواره
 نه جابه ت هه روا له سیمای دیاره
 یاخوا بنه مال نه کهویه زهوی
 جهوری زهمانه نه تکا سه ر نهوی
 ئاویی تورجان
 که وتمه ری و رویم به ره و رووی تورجان
 سه رم سه وه دایسی دلم په ریشان
 دهشت و که ژ و کیو سه وز و ره نگینه
 ده لینی به هه شتی سه ر رووی زهمینه

چیا هیند جوانه سهر سور ده‌مینئ
 هه‌لاله و به‌یبوون با ده‌یشه‌کینئ
 له قه‌راخ ریگا به‌ردی گه‌وره و زل
 «که چه‌رخى چه‌پگه‌رد پیی نه‌داوه تل»
 له که‌نار جاده گیای شلک و که‌وتوو
 پی پی پیشیلى ری‌سوار و ماندوو
 دلّ خه‌یالاوی ده‌روون پر له خه‌م
 نازانی ریگا زور روئیوی یا‌کم
 ئاخر گه‌بیشتمه نیو ئاواپی دی
 به‌خه‌یال برؤی ری زوو دواپی دی
 کو‌لانه‌کانی پر له پیر و جوان
 شان ده‌سوئ له به‌ر هاتوچوی ئینسان
 کانی قونگره‌ش هه‌ر وه‌ک خوئی ماوه
 سه‌رچاوه‌ی ئاوی لی نه‌شله‌قاوه
 کچه‌ تورجانی مالیان بی ئاوا
 له کانی روژیان لی نابی ئاوا
 وه‌ک ئاسکی کیوی به‌جیلوه و جوانی
 هه‌ر له‌وان جوانه هاتوچوی کانی
 ده‌چووه سهر کانی زور ده‌مایه‌وه
 هه‌ر گپیژی ئه‌خوارد ئاو به‌لایه‌وه
 حه‌وشه‌ی مزگه‌وتی و به‌رده‌ نویتزه‌کان
 بانک ده‌کا بو نویتز پی‌اوی موسولمان
 جه‌مات دانیشتون له‌و سهر به‌ردانه
 نویتزی خویان کرد بووه به‌هانه

پیران له گهل یه ک جحیلان به جوی
 هر کس به هه وای دلی خوی ئه دوی
 پیران به یادی رۆژی رابوردوو
 لاوان به فکری کاتی نه هاتوو
 له هه موو جوړیک خه لکی تیدا بوو
 هه ر مه لا و فه قیی تیدا نه مابوو
 مه دره سه ی تورجان خوی له زه مانا
 زانسگایه ک بوو له کوردستانا
 مه دره سه کانی چۆل و نائاوا
 بریا کویر بووبام نه مدیا ئاوا
 به لام سه د شوکر کاک عه بدولعه زیز
 زانای ئایینی و مامۆستای ئازیز
 به هه ر جوړ نه یه هشت چۆل بی ئه و جی یه
 شیخ و قزلجی هیوایان پی یه
 هه ر چهنه ئه م چه ر خه چه پ خولایه وه
 به خوینی جه رگی ژیا و مایه وه
 گه رچی زه مانه دهستی ویشی به ست
 ئه و سه نگره ری خوی به رنه دا له ده ست
 ته نیا ئه ستیره ی ئاسمان له و ناوه
 روونا کایه کی بیی ئه و ماوه
 گه وه ره ری ده ری ای عیلم و عیرفانه
 ده بی هه روا بی جیگاکه ی کانه
 یاخوا بمیئی تا دیر زه مانئ
 هه ر چهنه زه مانه قه دری نازانئ

ئاوایی قاقلاوا

چووومه قاقلاوا مائی ئیمامی
 دهرده داریک چوو بو دهوای زامی
 مامۆستای گهوره و بهریز و زانا
 وینهی کهم ماوه له موکریانا
 ئهستیره گهشهی بهری بهیانه
 به جئ ماوه له ریسی شهوی ژیانه
 هر چهن جیگاکهی چۆل و کهناره
 مانگ له هر لایهک ههلبئ دياره
 ماوه له و دئیه ئه و زانای نامی
 قاقلاوا جامه و ئیمامیش جامی

خانهقای زهنییل

خانهقای زهنییل جیی عیشق و ئاوات
 بۆنی بهههشتی خوای لی ئههات
 کابهی ئاماله ئه و باره گایه
 جیی راز و نیاز له گهل خوایه
 دهنگی تههلیلهی سوؤفی شهوانه
 عهرشى خوایان دینا جۆلانه
 له خانهقادا گهلی دهرویشان
 سهریان شوؤریده دلیان پهڕیشان
 له وهختی زیکرا دهرویش دل ریش
 پرچی وهک دلی پهڕیشان دهرویش

دهر ویش و سـوؤفی زوار و خوؤیی
 ههر کهس سهری خوؤی ههلگرت و روؤیی
 نهوهی به وهفا و خاوهن کهرهم بوون
 ههر کوؤترهکانی دهورهی هرهم بوون
 نهوانیش فرین روو به ههوا بوون
 نهوانیش وهک من سهر به ههوا بوون
 له دؤستهکانی خوا کهس نهما
 خوا خوؤی ماوه به تاقی تهنیا
 چ جئیهک بچم دل لئی به جئ بی
 من بچمه کوؤیی دی بوئی وی لی بی

ئاوایی جه میان

چوومهوه جه میان مهوتهنی کوونه
 تاکوو بزنام ئیستا چلونه
 دهر و دؤل ههموو گول و شینایی
 پی روون ده بووه هیزی بینایی
 له ههر لآخری خورهی ئاوکروون
 زهمزه مهی عیشقی له یلی بو مهجنوون
 دیتم ناو دیکه وهک خوئی نهماوه
 مالیک ئاوه دان مالیک کهلاوه
 نهو دئییهی باغات دهورهی لیدا بوو
 وهک باغیک دهورهی په رژین کرا بوو
 باغ و دئی ههر دوو رووبه ویرانی
 شوئییک نه مابوو له جیلوه و جوانی

یه کی له یاران یاری قه دیمی
 دلّی گه شاهه ئه وساته ی دیمی
 ئه منی دی و کوتی دنیا هه ر وایه
 هه ر رۆژه له دهس خاوه نئی دایه
 خه م مه خو دنیا زۆرتری ماوه
 ئه مرۆ که ده روا سبه ینیش باوه
 هه موو ئاشنا ئه هلی ئاوا یی
 سه رخۆش و روو خوۆش به مه رحه بایی
 به عزیکیان نه بی له نیو واندا بوون
 من نه مه دناسین له ئاشناش ده چوون
 له پاشان زانیم ئه مانه ی ده مدین
 کورپی ئه وانه ن که زوو ده مناسین
 چوومه مزگه وتی گشت لاخرا بوو
 وه ک ماله که ی من بی خاوه ن مابوو
 بی بانگ و سه لا چۆل و ویرانه
 بوته مه کوگه ی گورگی شه وانه
 نه عوز و بیلا له و رۆژ و کاته
 خوداش هه ر وه ک من بی ده سه لاته
 خودا ئه فه رموی مزگه وت ئی منه
 خووم ده ی پاریزم له شه ر و فیتنه
 به لام کیوه کان هه روا گه ردن که ش
 «ئاسمانی شینیان گرتوته باوهش»
 سه ر لوتکه ی کیوی عاسمان بو لاغی
 ههروه ک خووی سه رکه ش له خودایاغی

رووتە ھەر وەک خۆی بلند و بەرزە
 بە بای حەوادیس نایەتە لەرزە
 رووتەم پۆشتە دی لە گۆل و سەمەندا
 ھەر دەلیی سەرۆه لە نیو چەمەندا
 ھەر شت وەکوو کیو پتەو بمینی
 جەوری زەمانە تیکی ناشکینی
 باغی بەرمالان چۆل و ویرانە
 کونده بۆش ناکا تیدا هیلانە
 ئەو باغە ی چاوی پی روون دەبۆو
 ھەر دەبوو گۆلی بکە ی بە بۆو
 ئیستا لەو ھەموو گۆل و سونبولە
 وەدەس ھینانی گۆلیک موشکولە
 ھەر جۆرە میویک دل بیویستایە
 لەوی بوو ئەگەر لە ئیرەم نەبوا یە
 دارە توووە کە ی قەراخ ئاوا یی
 وەک داری تووبا بە نرخ و با یی
 سەر و لقشکا و کۆتەرە ی ماوہ
 ئافەت لیی داوہ لە ھەموو لاوہ
 بەلام ریشە کە ی لە دلی ئەرزایە
 بە زۆری ئافەت لە ریشە نایە
 رۆژی دەییینی دەبوو ژیتەوہ
 لق و پۆپە کە ی شین دەبییتەوہ
 دار یاسەمەنی ناو باخچە کە ی من
 تەنیا ئەو مابوو نەھاتبوو لە بن

ئەویش مام رەشید وەک مالی زەوتی
 لە بەر خاتری خوئی پارازتوویەتی
 ئەهلی ئاواویی مشت و مریانە
 لە سەر لیفەکە ی مەلا شەریانە
 پیرە پیاووەکە ی لە دەست و دووچوو
 لە قەراخ باخی وەک کەلاک کەوتوو
 هەناسە ی سارد و دوو کەلی قلیان
 وەک مژ لە سەری چین چین هەستان
 ئەوێش نیشانە ی جەوری زەمانە
 روژی رەش ئیستاش ماویە نیشانە

تە یارە شکاو

بە مندالی دایە پیریک
 بە خییوی کردم بە جوانی
 هەزار زەحمەتی بوو کیشام
 بە شەو هەتا مەلا بانگدان
 بە روژدا هەتا ئیوارە
 قسە ی دەخستە سەر زمان
 وردە وردە سەر پی کەوتم
 چل و فل و شیی و بیعار
 هەر ئەو هی برسیم نەبوایە
 لە پاشان لە گەل فەقیان
 دەرسم دەخویند دادە نیشتە
 کۆتریکم بوو خونچیلانە
 هیندم لە دار و بەرد دابوو
 دایە پیرە بە قاوہ قاو
 پی دەکۆتم کۆتری بال قرتاو
 ئیستاش نەمزانی بە تەواو
 تە یارە ی خو قەت نەدیوو
 ئیستا کە زل بووم دەزانم
 تالاو بووم قەدرم نەزانی
 ئیستا کە زل بووم بوومە پیاو
 بوومە هۆنەر بوومە نووسەر
 لاتان وایە زۆر تەواوم
 پیر و ئیریک روژن بیریک
 تانە مرد قەدرم نەزانی
 هەزار مەینەتی بوو چیشام
 شەو و نخوونی، هەدا نەدان
 خستیمە سەر دارە دارە
 تا زمانم گرت بە قسان
 بوو خۆم رویم و ریکەوتم
 دەس بریندار پی بریندار
 چم نە دەووست لەو دنیا یە
 لە حوجرە ی شاران لە دیان
 زۆرم خویند کەم تیگە بیشتە
 دەرم دیانا لە هیلانە
 کۆتر بالیک شکا بوو
 لە دووم دەهات هەنگاو هەنگاو
 توند مەرۆ تە یارە شکاو
 چۆنی من هاتبوو بەرچاو
 هوی ئەم نیو لینانە ی چی بوو
 چۆن بە سەر دەچوو ژیانم
 سوودی چیه پەشیمان
 پیاویکی سەر بە خو و تەواو
 بوومە خاوەن کتیب و دەفتەر
 نەک نیوہ پیاو تەواو پیاوم

بەلام نەخێر نەبوومە پیاو
 بوومە نۆکەری ھەموو کەس
 ئەو وەرۆ ژیان دەوئ
 من بو خاتری ژیان مردووم
 سەرمايەي ژینم لە دەس چوو
 بو ئەو هی ژیان بەرمە سەر
 عەسای دەستی ئەم و ئەوم
 چۆلە چرای شەوی ژینم
 پێیلیکانی سەر کەوتنم
 پئی لە سەر سەرم دادەنئ
 ئاوا نۆکەری ھەمووانم
 وا دیارە ئەو دایە پیرە
 دەیزانی چم لئ بە سەر دئ
 بە پیری گرفتار دەبم
 ئیستا کۆتری بال قرتاوم
 لە ئارەزووی نەماو دەچم
 لە پەپوولەي سووتاو دەچم
 لە مائی تیک تەپاو دەچم
 لە گۆکۆی کەس نەماو دەچم
 حالی ئیستای من ئاوايە
 ئیستا پیر بووم دل شکستەم
 یا خوا پیر بن ئەو هی جوانن
 بریا قەت گەورە نەبووبام
 چم لە دنسیا نەزانیا
 گەوریک زەحمەتی بو دیبام
 پیاویکی سەربە خو و تەواو
 نۆکەری ھەر کەس و ناکەس
 رەنجی جوور بە جووری دەوئ
 دەبئ بمرم ھەتا زیندووم
 لە دەس چوو ھەر چی بوو نەبوو
 خراب کەوتوومە دەردی سەر
 ھەر سەرە تەقەمەو ناسرەوم
 بەلام بەر پئی خۆم نایینم
 پێشیلی دۆست و دوژمنم
 جا خوئی بە منەو رادەنئ
 بو خوشم بە خۆم نازانم
 ئەو رووشن دلە بە بیەرە
 دەیان خەتەرم وەبەر دئ
 لەش بە بار و بیمار دەبم
 راستە تەیارەي شکاوم
 لە شینایی بی ئاو دەچم
 لە شەمی ھەلگیرساو دەچم
 لە خانووی لار و خاو دەچم
 لە جەرگی ھەلقرچاو دەچم
 چی دیش دەبینم لە دوايە
 بو قەفەس باشم پەر بەستەم
 تا دەردی پیری بزنانن
 ھەر مندالی دەورەي زووبام
 ھیندەم مەینەتی نەدیبا
 بو خۆم ھەر نەدیو بدی بام

ئیسْتاش گویم ده زرنگیته وه قسه ی دایه م بیر دیته وه
که ده یگوت کۆتری بال قرتا و توند مه رۆ ته یاره شکا و

عه‌سای پیری

پیرو نه‌خۆش و خه‌سته، عه‌سام‌گرت به ده‌سته‌وه
 جوانی له‌کوی‌یه پیم‌بلی (سه‌ید) هه‌لسته‌وه
 هه‌ستانه‌وه‌م به‌لوتفی عه‌سای زولفی یارمه
 تایه‌ک ئه‌گه‌ر له‌زولفی که‌چی، بی‌به‌ده‌سته‌وه
 هه‌ر چه‌نده دل‌که‌به‌سته به‌زنجیره‌ی په‌رچه‌مه
 به‌ندی دلی‌پساوی به‌تالی نه‌به‌سته‌وه
 من‌وا له‌بیری خزم و که‌سان چوومه‌وه‌برا
 پیریش منی‌وه‌بیری که‌سانم نه‌خسته‌وه
 باری دلم‌ئه‌گه‌ر چی‌گرانه به‌ده‌رد و خه‌م
 هاسان به‌موویه‌کی سه‌ری زولفیم ده‌به‌سته‌وه
 ده‌رمانی ده‌رده‌که‌م به‌که‌می توژی پییه‌وه
 گه‌ر بیته‌لام به‌عیشه‌وه به‌دوو‌چاوی مه‌سته‌وه
 ده‌ردی دلم‌سه‌یید به‌دروستی له‌گوی نه‌گرت
 ئیستا که‌ماومه‌وه به‌دلیکی شکسته‌وه

پهروانه

دلا تاكهی خول/وريسوات بيينم
 هه مووی هه ر شیت/وه ر شهيدات بيينم
 له دهوری شه معی رووی نه و دلستانه
 وه كوو پهروانه بی پهروات بيينم
 هه موو ئاوات و ئومیدم نه تو بووی
 نه من قهت نه مده ویست ئاوات بيينم
 نه دل گهرمی نه چاو سو مایی ماوه
 به دل گهرمی هه تا سیمات بيينم
 گو لم هه ر شین و واوه یلامه بو تو
 هه تا كهی شین و واوه یلات بيينم
 گو لم من تو م دهوی ئازاد و سه ربه ست
 شنهی له رزانه وهی بالآت بيينم
 سه رم سه ودائی یه نه ور و كه سه یید
 چ خوشه گهر سه ری سه ودات بيينم

من و به‌هار

ئەو کاتە بای وەعدە کزە ی شەمالی
پوش و پوار لە رووی چەمەن دەمالی
وەدەر دەخا خونچە لە یاسەمەندا
شەبەق دەدا شەونم لە نیو چەمەندا
پیم خۆشە هەر لە دوور بالای بیینم

وەختیک نەسیم دەستیک بە دلدا دینی
بۆ ساتیک دل خەمی تیدا نامینی
راناوەستی فرمیسکی گەش لە چاودا
داهاتی دل هەموو دەدا بە ئاودا
پیم خۆشە هەر لە دوور بالای بیینم

بەهار بۆ من شەوی رەشە و بەختی رەش
شەونم بۆ من خوینی دلە و ئەشکی گەش
بەهار بۆ من خیر و خۆشی ناهینی
هەر ئارەزووی دوور و درێژ پیک دینی
پیم خۆشە هەر لە دوور بالای بیینم

ئاخر بەهار رۆژیک بەشی منیش دی
رۆژیک دوایی شەوی رەشی منیش دی
بۆم دەخوینێ بە دل بە بی قەراری
روو بە رووی من بولبول قومری قەناری
پیم خۆشە هەر لە دوور بالای بیینم

خۆ من ئیستا ئەو نازدارەم نەدیوہ
 لەو باخەدا ئیستا گولم نەچنیوہ
 خۆ نازانم گولێ سوور و خونچەهێ ئال
 چۆن دەنوینێ لە پشتی پەردەهێ دەسمال
 پیم خۆشە ھەر لە دوور بالای بیینم

مەگەر شەمال داوین بکا بە لادا
 ھەوری رەشی لە سەر رووی روژی لادا
 وەلا بەرێ دەسرهێ لە مل ھالای
 وەدەر کەوێ خال و خەتی نەخشاوی
 پیم خۆشە ھەر لە دوور بالای بیینم

خە یال ئەوی خستۆتە بیر و ھەستم
 من بەو مە یە نەمخواردووہ پیی مەستم
 ترسم ھە یە ئەوہێ دلم دە یخواری
 وا جوان نەبێ لە گەل دلم نە سازی
 پیم خۆشە ھەر لە دوور بالای بیینم

ئەستیرە یە ک ھەلدی لە ئاسوی ژینم
 بەلام سەبید من پیر بووم و نایینم
 ئەستیرە ی ژین و ئاواتم بە جاری
 ئەو ھەلدی ئەم لە گەل دەچیتە خواری
 پیم خۆشە ھەر لە دوور بالای بیینم
 با کۆن نەبێ ھیوای تازە ی ئەوینم

کوێستان

ئەو چیا سەر بەرزە گەر گۆشیکێ کوردستان نەبێ
 نەمدەویست خێری نەبوو بۆ من ژیانی ژان نەبێ
 ئەو تەن تۆی و دلّم زنجیری دەستوو پێی منن
 مەرگە بۆ من گەر ژیانی من لە کوردستان نەبێ
 من لە مەیدانی حەوادیسدا سەرم دانا برا
 گۆلە مەیدان ناچتە دەر وەک مەوجی سەرگەردان نەبێ
 دەشتی کوردستان بەهەشتە بۆو کەسانە لێی دەژین
 لالە و بەیوون بەلام شین نابێ تا کوێستان نەبێ
 کەس نەبوو فرمیسکی بۆ من هەلۆهرینی جار و بار
 بۆ شەوانی بێ کەسی من شەمعی سبەحەینان نەبێ
 بەو پەڕیشان حالێیە بووم سەد گریشم کەوتە دل
 خاترم جەم نابێ شانە زولفی ئاویزان نەبێ
 کەس نەبوو دەردیک لە من دەرمان بکا لەم رۆژەدا
 هەر ئەوەندەش باشە بۆ خۆی دەردی بێ دەرمان نەبێ
 ئەو کەسە ی وەک گیان نزیکم بوو لە من دووری دەکا
 رەنگە پێی وا بێ هەموو شتیکم هەیه هەر گیان نەبێ
 حاسلی ئەم سالا شم وەک سالا کانی دی نەبوو
 غەیری رەنجی بێ نەتیجە و ئێشی دەست و شان نەبێ
 میننەتی دنیا بە پووشتیک ناگرم لەم کاتەدا
 من کە خەرمانم هەموو کا بیت و دەخل و دان نەبێ
 هەر بەلاییکێ لە ئاسمان دیتە خواری بۆ منە
 هەر دەلیی عەرزێ خودای لێ قات بوو جەمیان نەبێ
 رەسمی کۆنە ی ئەم زەمانە زالمە وایە (سەید)
 کە ی بەلادی غەیری بۆ بێ سووچ و بێ تاوان نەبێ

گولئی ئاوات

گولیکم بوو که عومریک خزمه‌تم کرد و به هیوای بووم
که روژنیک شین بییت و سهر له خاکی تیره دهرهینی
ئه‌من ههر چاو له دواى ئه‌و بووم

هه‌وه‌ن جار دهنکه توویک بوو به سهد ئاوات له چالم نا
به ئاوی چاوی خوم دهمداشت به پیی ئاوو هه‌وای ئه‌و بووم
هه‌موو روژ هه‌له‌ده‌دای ئه‌و بووم

ئه‌وه‌ندم تی روانی بوو روا له و جیگه‌یه چاوم
هه‌تا ئه‌و دهنکه تووه ئاخری شین بوو سهری دهرخست
من ئه‌مجار دلنیای ئه‌و بووم

هه‌موو روژنیک له‌گه‌ل ئه‌و شین بووه راز و نیازم بوو
ئه‌من هاورازی ئه‌و بووم یاری ئه‌و بووم با وه‌فای ئه‌و بووم
ئه‌من په‌رژینی ئه‌و بووم و په‌نای ئه‌و بووم

وه‌کوو مندالی پی رو داره داره‌ی کرد و راه‌ستا
هه‌موو کاتیک به روژدا شاهیدی نه‌شوو نمای ئه‌و بووم
به شه‌ودا شه‌وچرای ئه‌و بووم

به‌لی ههر چاوه‌ری بووم ئاکوو خونچه‌ی کرد و گول پشکووت
کوتم ئاواتی من وا هاته دی با تیڕ تماشای کهم
که عومریک من فیدای ئه‌و بووم

به لّام ئه و روژه گهردوون وه ک هه موو جار که وته سه رسه ختی
 منیش هه ر چاوه پروانی هاتنی فیتنه و به لّای ئه و بووم
 ئه من خووم موبته لای ئه و بووم

له پهره وریکی دل رهش ئاسمانی گرتنه ناو باوهش
 برووسکه ی داو به توندی هاته خواری ریژنه یه ک ته رزه
 ئه من ئه و کاته لای ئه و بووم

گولّی ئاواتی جوانی تیک شکاند و که وته سه ر ئه رزی
 ئه وی عومریک به هیوای خونچه و بهرگ و گه لّای ئه و بووم
 به داخ داری عه زای ئه و بووم

ده بی تاوانی چی بووی که وا به م جوّره په ر په ری
 گولّیکی وا به شه ونم تازه لیوی ناسکی ته ری بی
 ده لّی گهردوون؟ خوداگیری خودای ئه و بووم

به لّام ریشه ی له ئه رزایه گولّی من بو ژیان ئاماده به دیسان
 له ریشه نایه به م ته رزه دوباره گولّ ده کاروژی
 ده زانم ئاشنای ئه و بووم

ئه من ئه مجاره بو خووم ده بمه چه تری سایه بانئ ه و
 له باوهش خوومی ده گرم تاکوو سینگی من سپه ری بی بووی
 ئه گه ر سه د جاری دیکه ش من فیدای ئه و بووم

گروگال

ده‌میکه زه‌مزه‌می شی‌عری تۆم له گۆی نایه
 له گولشه‌نی دلّه‌که‌م نادرئ شنه‌ی بایه
 نه‌سیمى سو‌بهدمی پیده‌وئ دلی ته‌نگم
 که خونچه‌یی مه‌ده‌دی نه‌وده‌می بزهی نایه
 مه‌سافی شی‌عره نه‌ مه‌یدانی به‌زم و لاف و گزاف
 قسه‌م له باسی سه‌ره نه‌ک له بی سه‌ر و پایه
 هه‌ چی ده‌بینم بابۆله‌که‌ی له هه‌لبه‌سته
 برا چ باسه‌ مه‌گه‌ر شی‌عرا نان و هه‌لوایه
 هه‌تا کوو کاله له پی‌م دا نه‌بوو به‌سه‌د له‌ته‌وه
 له ری‌ی گه‌یشتنی ئامانج نه‌گه‌یمه‌ ئه‌م پایه
 که‌سی نیه‌ که له بازاری عیشق سه‌ر بکه‌وئ
 که‌دانه‌نی سه‌ر و تادل نه‌کاته سه‌رمایه
 هه‌زار کویره‌وه‌ری دیتته ری‌ برا مه‌جنوون
 هه‌تا کوو ئه‌شکی ده‌ری‌ژئ به‌یادی له‌یلایه
 له‌باخی ته‌بعی هه‌تا لاله‌ شین ده‌کا هۆنه‌ر
 هه‌زار داخی دل و ده‌ردی دیتته ری‌گایه
 به‌شی‌عری خوش دلّه‌که‌م خوش ده‌بی و ده‌کا گروگال
 به‌ده‌نگی زه‌نگوله‌ منداڵ له‌خه‌و ده‌کا دایه
 به‌هار دیتته‌وه زستانى ماوه‌که‌م ماوه
 که‌ ئاله‌ کوک له‌ رنوو به‌فری بیته‌ حاشابه
 هه‌لاله‌ سویتسه‌ موژده‌ی به‌هاری دیننه‌وه
 به‌ داخی لاله‌وه بولبول ده‌چیتته سه‌حرایه

به ئاوی چاوی ده دیرم برا له هه ر لاوه
گولیکی بو دلی من شین بیی له هه ر لایه
به یادی تووه وه ها من هه میشه مه شغوولم
به بیی سه دا له دلمدا هه رایه هوریا یه
بنای وه فا پته وه چون هه قیقی یه میعمار
(سه یید) نه گه ر چی که شاگرده نیمچه وه ستایه

به‌هار

به‌هاره تازه نه‌ما فه‌سلی سارد و سه‌رمایه
 هه‌موو په‌ژاره ده‌رۆن کاتی خو‌شی له دوایه
 له قاسپه قاسپی که‌وان ده‌نگ ئه‌داته‌وه که‌ژ و کو
 له هاژه هاژی خپران ده‌نگی دی له گوئی نایه
 له داخی دووری زستان نیه رنوو ده‌گری
 له حه‌یفی کاتی به‌هاره له‌گه‌ل وی پی نایه
 له ده‌نگی قاز و قورینگان له نیو چه‌مه‌نزاران
 ئه‌وه‌ندی گوئی ده‌گری هه‌ر هه‌رایه هوریايه
 نه‌ما به بولبولی شه‌یدا قه‌رار و ئارامی
 ده‌ره‌ونه‌وه له فرهی بالی ئاسکی سه‌حرایه
 له سه‌ر چه‌مه‌ن گولئی نه‌سرین و لاله ده‌سته‌ملان
 ده‌لیئی له کو‌شکی مرادان و بووک و زاویه
 له به‌ر بناری چیاکان له کیژ و کور پۆل پۆل
 ده‌لیئی فریشته‌ن و هاتوونه سه‌یری دنیايه
 به‌ ئاره‌زووی به‌هاران به سه‌ر ده‌چی زستان
 به‌هار ئه‌گه‌رچی هه‌زار ئاره‌زووی له‌گه‌ل دایه
 به‌هار هاته‌وه بیری ده‌رۆنه مه‌ر دۆشین
 جحیله‌کان به‌گه‌مه دینه‌وه له مه‌زرایه
 چ خو‌شه کاتی به‌هاران ده‌می وه‌نه‌وشه چنن
 به‌ چه‌پکه بیخه‌یه ری‌بازی سه‌ر و بالایه
 بریژی ئه‌شک به‌ داوینیا هه‌لیریژی
 له ده‌رد و مه‌ینه‌تی دووری ئه‌وه‌ی له دلتایه

به هار هاته وه ئه مپو له من به تاقه گولیک
 به زه رده یه ک به گولئ کئ ده لئ به هار نایه
 ئه وهی که مردووه دلیان به سۆزی زستانی
 په نا به گول ببهن ئاخر ده می مه سیحایه
 به هار هاته وه ئه ورپو ده که ونه وه سه ر بال
 له بازو قومری و قاز و قورینگ و دورنایه
 ده که ونه نه غمه و ئاهه نگ و به زم و گورانی
 ئه وهی که ئه هلی دل و شیعر و نه غمه و نایه
 به چاوی مه سته وه نه رگس له لاله ده پروانی
 مه تاع یوسفه چون موشته ری زوله یخایه
 (سه بیید) که قه تعی هومیدی له خوی نه کردووه قهت
 که پیره داره به زه بیری زه مانه دانایه

قه سیده‌ی به‌هار

به‌هاره کاتی گول و فه‌سلی چوونی سه‌حرایه
 ولات به‌هاری به‌هسته که جیی تماشایه
 نیشانی هاتنی نه‌ورۆز و کاتی باغ و گوله
 که ئاله کۆک له رنوو به‌فری دیتته حاشایه
 چیا و چه‌من هه‌موو شین بوونه‌وه به‌بای وه‌عهده
 ژیانه‌وه له نووی به‌و ده‌می مه‌سیحایه
 هه‌لاله سوئسنه به‌بیوون وه‌نه‌وشه و لاله‌ی سوور
 ده‌یانسه‌کینی له نیو گیا و گژا شنه‌ی بایه
 له قاسبه قاسپی که‌وان ده‌نگ ئه‌داته‌وه که ژ وکیو
 نه‌وای بولبول و قومری نه‌بی له گوئی نایه
 له به‌ر بناری چیاکان له کیژ و کور پۆل پۆل
 ده‌لیی فریشتهن و هاتوونه سه‌یری دنیا‌یه
 من و دلپش به‌هومیدی گول و وه‌نه‌وشه چنینه
 به‌داخی لاله‌وه هه‌ستاین و چووینه سه‌حرایه
 له هه‌ر گولیکی نمونه‌م چنیو له باخه‌ل خست
 به‌لام نه‌حه‌جمی دلّم به‌و هه‌موو گول و گیایه
 هه‌تا گه‌بیم به‌وه‌نه‌وشه که ده‌مچنی زانیم
 به‌ره‌نگ و بۆن و رواله‌ت له وانی دی جیایه
 کوتم وه‌نه‌وشه ده‌زاننی له نیو گه‌لانی گولان
 چ ریژ و بایی به‌تۆ داوه لوتفی ئه‌و خودایه
 وتی ده‌زاننی چیه هۆی ئه‌وه‌ی که وا جوانم
 چ ره‌مز و رازه ته‌بیعه‌ت له‌گه‌ل منا وایه
 ئه‌وه‌ی که شه‌ونمی گه‌ش رووی جوانی من ئه‌شوا
 له قه‌تره قه‌تره‌یی ئه‌سرینی چاوی شه‌هلابه

نه سیمی کاتی به یانان که ئاره قم ئه سپرئ
 هه ناسه ییکی به سۆزی دلئیکی شه یدایه
 شه ویکی باوهشی من تا کوو رۆژ نه کا به سه رین
 گزنگی تاو له سه ران ناکه ویت و هه لئایه
 وه کوو شه مامه به رۆژا له دهستی دلدارم
 شه ویش که جیگه یی من چینی زولفی تاتایه
 قسه ی له زولفی رهشی یاری دل به ری من کرد
 ئه وهی که دین و دلی من له داوی ئه و دایه
 به وه عده دهستی شکاوی دلئ منه چینی
 وه بالئ گه ردنی بی سووچه هه ر له ملیایه
 چیه که خواره وه کوو مالئ لامه بی مه یله
 ئه وهی که که چره وه که چ خولقه پیی ده لئین لایه
 خه یالئ موبه مه می وه سه له که بی سه ره ئه نجامه
 شه وی درینژی فیراقه که ئاخری نایه
 دیاره عاشقی تاوانه بۆیه زولفی که چیش
 ته نافی گه ردنه زنجیری سه ر هه تا پایه
 هه زار گرئی له دلّم خست به چینی داویکی
 هه زار داوی له ریخدا چنی به هه ودایه
 به زولفی رهش چ بلیم رۆژی رووی له من پۆشی
 به لئ که رۆژی رهشی بی که سان هه ر ئاوايه
 ته مام بوو تایه کی ئه و زولفه خاوه دهستۆ که م
 خه یالئ خاوه که دیم ئه و ته مایه له و تایه
 ئه گه ر چی سایه یی ئه و زولفه قهت نه که و ته سه رم
 (سه یید) خودا نه برئ قهت له سه ر من ئه و سایه

چوونه‌وهی دئی

تازه به بِنیکه چوومه‌وه «جه‌میان*» به‌ه‌وای ژینی تازه به دل و داو
 دئی‌یه مه‌لَبه‌ندی خۆشی بیره‌وه‌ریم دل خه‌فه‌تبار له شاری بی دهرمان
 که‌س نیه دهردی دۆستی دهرمان کا شوینه‌واری ته‌مه‌ددونی شاری
 شار ئه‌وه‌نده‌ی له جوانییا ماوه گهر ده‌پرسی له حالئی دیش چۆنه
 ههر که دیم ئه‌وه‌موو که‌لاوه‌ی دئی باخ و مالیک بوو جئ هه‌وارگه‌ی دل
 کیوه‌کان سه‌وز و سه‌ر که‌شن ئیستاش خۆشه‌سه‌یرانی دهم رنوو‌ی کیوان
 لای ئیواران و کاره‌کارِ مه‌ری به‌هومییدی خودا و پیغه‌مبه‌ر
 ده‌بمه‌جووتییری کشت و کالئ زه‌وی زه‌وی‌یه‌کانم به‌ئوای کانیاوان
 ده‌بمه‌وه‌خاوه‌نی خه‌له و خه‌رمان ده‌ستی ماندوو له سه‌ر زگی تیرم
 لیی ده‌نیژم له باغه‌کانی نه‌مام تا بیته‌نه‌مام دوا روژم
 به‌ه‌وای ژینی تازه به‌دل و داو که‌وه‌دل دینی تین و هیز و هه‌ناو
 شاری بی شوور و پر شه‌ر و شیواو هه‌موو لیک زیزن و له‌یه‌ک توراو
 دووکه‌لئ بینه‌کۆن و جیه‌شکاو لاوی سه‌رمه‌ست و کیژی مل به‌دراو
 گشتی ویرانه‌پاکی لاروو‌خاو کردی خوینی دلّم له‌سینه‌که‌لاو
 مالئ رووخاو و باغی شین لی برّاو دهر و ده‌شت و چیا به‌گول خه‌ملاو
 ئاوی هه‌لدیر و قه‌لپه‌زه‌ی به‌فراو ده‌نگی بلویری‌شوانی چیشته‌نگاو
 گهر ته‌مه‌ن مابئ روژئ دیته‌وه‌باو ده‌بمه‌وه‌رزییری ده‌ست وپه‌ل قه‌له‌شاو
 کاتی خۆی پاکی شین ده‌که‌م به‌که‌شاو گهرچی خه‌رمانه‌که‌م درا دهم ئاو
 داده‌نییم جا ده‌لییم براله‌سلاو خوینی جه‌رگیشی لی ده‌نییم به‌شه‌واو
 بو‌منالان که‌ده‌بنه‌گه‌وره‌پیاو

* - گوندیکه له نیوان بۆکان و سه‌قزدا و سه‌بید خاوه‌نی به‌شیک له‌وگونده‌یه.

بهر به یانان به قاسپه قاسپی که و راوچیان ده‌چنه بهر بنار و شه‌تاو
 که و که رویشک و سی و مراوی و قاز له چیاو و چۆمه‌کان ده‌که‌ونه‌وه داو
 پاییزان کاتی راوه که رویشکه خه‌م ره‌وینه له بهر بناران راو
 ئه‌سپی سواریش وه‌کوو شه‌مال بفری بو‌ه‌موو جی به سهر ره و پر‌تاو
 تاژی خوش به ز وه‌کوو هه‌لو و شاهین بو‌نچیر بی به هه‌لمه‌ت و شالو
 سه‌نگه سیریکی ساز بکه‌م وه‌کوو زوو قووتی روچ بی‌ت و قووه‌تی هاناو
 زه‌حمه‌تیکی ده‌ویت و داخی دلیک دپته‌وه دوخی خوئی هه‌موو به ته‌واو

چۆله چرا

به عه هدی خوّم نه من شهرت بی وه فاکه م
 ده با هه ر بی وه فا بی ئاشناکه م
 نه گه ر روژم نه بوو که س ئاشنام نین
 هه موو نا ئاشنان کاکه و براکه م
 که سیکی دی عه بام ناخاته سه رشان
 نه گه ر توژی درا شانی که واکه م
 نه وهی وه ک کوی ده بینی کایه گشتی
 که بی م خه رمانه که م کاتی به با که م
 له به ر په روانه ده وره م چۆل نه بوو قه ت
 هه تا شو قینکی بوو چۆله چرا که م
 ده زانی چه نده چاک بووم من له گه ل دو ست
 که چی ئیستانه خوّم چاکم نه چاکه م
 نه کوو نه و یاره گه رد بگری دلّی لی م
 ده بوو گیانیش و مالیشی فیدا که م
 که چی ئیستا که هه ر نه و نابرایه
 ده لی نه مدیوی نا تناسم برا که م
 ده لی م ته رکی هه موو که س که م له داخا
 هه تا مه جیوور نه بم هه ر بی م و را که م
 له ئاوی چاوما غه رقم بلیم چی
 له خوّم خنکاوتره خو ناخودا که م
 نه گه ر روژم نه بوو رووی لی م نیه که س
 (سهید) وه ک روژ په رسته ئاشناکه م

پوول و پاره

له دواى بیسمیلا و سهلات و سهلام
 ههر له پوول جوانه سهردیږی کهلام
 ههوهل و ئاخری ههر قسیکی جوان
 پووله و پووله و پوول باقی وهسهلام

به پوول دهتوانی وهدهستی بیینی
 له قیامه تیشدا بهههشتی باقی
 له ریئی خودا دا خهرجی که پاره
 خودا دهتداتی کهوسهر و ساقی

پوول له بهر چاوی کهسی زاهیر بین
 ههر جاره دهکا جیلوه به جورئ
 توّ جل و بهری ئهسپی عه ره بی
 له کهریکی که رهنگی دهگورئ

پاکه تی پوستی ته مری دوو ریالی
 شاره و شار دهیبا به پری و خالی
 قه تارى ئاسن به و سهنگینی یه
 چه نده سووک دهکا بو پوول هه ممالئ

وهسیه ته بو توّ باش لیئی به حالی
 قهت مه چوو مهیدان به دهستی خالی

ئەگەر پوول ھەببى دەيباتە دواوە
ئەو قسەى مەشھوور بە چەکین دالى

فکرى لى مەكە قسەت لە پيشە
ھەر لە مشتا بى دوو قىران بۆ كيشە
ئەگەر بى پوولئى لە سەرى مەرۆ
مەودا كورتىش بى زۆرى مەكيشە

عاشقە رووتەى بى پوول و كارى
لەت ناشىرىنە عىشق و دلدارى
ئەو بەزانە ھەرگىز چۆل نابى
جى ژوانى عاشقى بە دەست و ديارى

ئەگەر يارەكەت بە قىر و ئەدايە
يا زۆر خۆگرە يا بى پەرەوايە
بە تۆقى تەلا پوولئى لە مل كە
ملى كەچ دەبى و سەرى ھەلنايە

بى پوول لە جىيان بە دەنگ دەيناسن
ئەوانەى وريا و ئاكار شناسن
بۆ كارىكى چووك دەتەينن و دەتەبن
دەبى ھەلبەستى بۆى كالى ئاسن

ئەى پارە رۆژى ھىممەتە سادەى
بى مېھرى تا چەند بى مەيلى تاكەى

له دهس ههر کهس و ناکه سیک دا هه‌ی
خۆنات خۆم بۆ چی روو له من ناکه‌ی

ههر مه‌رگه به پوول عیلاجی نایه
چون پوولیش بۆ خۆی مه‌رگی له دوایه
ههر به پوول ده‌کرئ ده‌رمانی ده‌ردان
بۆ هه‌موو ده‌ردیک ههر پوول شیفایه

ره‌نگه پیم بلیی چه‌ند پوول په‌رسته
(سه‌یید) هه‌موو شتیکی له پوولدا دیوه
ئیشتیباه مه‌که له خۆی مه‌گۆره
من پوولم له نیو هه‌موو شتا دیوه

پاییز

پاییزه هه موو دهشت و چیا ی گرتوو ه ماتهم
 داوینی چه من تاره سه ری به رزی چیا ته م
 له و باخه گولم چه پکه دهوی له و ده مه ماچئ
 زه ربول مه سه له راسته له زور زور و له که م که م
 کورتی مه که وه زولفی دریتز مه بره وه گیانه
 یاخوا نه بی ئه و سایه یه کوتا له سه رم که م
 ئه گریجه له سه ر روومه تی جوانی چه مه نه و گول
 رووی جوانی له نیو په رچه می ره شدایه وه کوو شه م
 داویکی به سه ته یری دلی بی په رو بالم
 لازم نیه زه نجیری بکه ی کاکول و په رچه م
 وا خوشه به خه لوه ت که سکووتی نه شکینی
 دهنگی نه فه سی گهرم له سینه و له ده ماوده م
 له کوئی یه ره قیب تاکوو له مهیدانی ئه ده بدا
 (سه یید) وه کوو تو بیئت و بلی کاکه منیش هه م

په رچه م

سینګه که ت دهرخه گولستان سه فایینکی دهوئ
 ره حمئ ئاخر به دلئ من که وه فایینکی دهوئ
 په رچه مت جوانه په ریشانه به شانیه مه که وه
 هه ر له چادور وه دهریخه شنه بایینکی دهوئ
 هه یکه لت جوانه به کولوانه دهرازینته وه باش
 گول برازینیه وه بهرگ و گه لایینکی دهوئ
 دلّه که مات و خه فته باره له شاری وه ره زه
 ته یری تیژ باله به لئ به رزه چیا یینکی دهوئ
 زولفی تاتات مه که سه رباری په ریشانی دلّم
 تا بی ئه و باره گرانه ی نیه تایینکی دهوئ
 خه مه که ی تو به چراوه له دلئ من ده گه ری
 چاکه ئه و کاوله یه تاریکه چرایینکی دهوئ
 بویه من زور ده گریم تا گولئ ئاوات شین بی
 دانه یه ک تا دهروی هه ور و هه لایینکی دهوئ
 وه عده یینکی بده یه تو دلئ (سه بید) خوش که
 گولئ ژاکاوه دلّم ئاو و هه وایینکی دهوئ

بۆ مامۆستا سه یید کامیلی ئیمامی

تال و شیرین

ژیانى من به دهر د و داخ و ژانه ههر به نیو ژینه
 كه سى نه یچیشتى ئهم تالى یه لای وایه شیرینه
 له میژه دهنگی تو نایه ته گوی کامیل چ قه و ماوه
 ئەتۆ لای بووی زمانم لال بی یا گوئی ئیمه سه نگینه
 براكه م شیعرى تو ناله ی دلّه ههر دل ده لاوینی
 به لئى بۆ دهرده داران لایه لایه دهنگی نالینه
 زه مانى بولبولی دهنگ خوشی ئهم گولزاره بووی ئیستا
 نه دهنگی ناله و نایه نه رهنگی جوانی نه سرینه
 هه چی دهنگیكى ده ییستم دلّم دینیتته ژان ئەورۆ
 سه کالای مل به کوینه ههر سه دای رۆرۆیه یا شینه
 به سه رما هینده گریاوه مژۆلی پی نه ما چاوم
 له باخچه و باخی بی خاوهن ده چی بی هه ژگ و په ر ژینه
 له سه ر چۆم و شه تان فینکایی ئاو یکم نه دی کاکه
 هه مووی خویناوی جه رگی له ت له ته لیلاوی ئەسرینه
 له باتی قاسپه قاسپی که و په پوو ده خوینی له م ههرده
 له باتی لاله و سونبول له باخان ههر دروو، شینه
 ئەمن بۆ خۆم که خه مبارم ده لیم ههروهک منه (سه یید)
 له چاوی لاله وه ههر کهس دلّی داخیکی خوینینه

بۆ خالەمین

ھیچ دەزانی خالی من ئەی بولبولی باغی وەتەن
 ھاونشینان بئی نەوای تۆ بئی نیشان و بئی نەشەن
 موددەتئی تۆ بولبولی خوڤخوانی ئەم گولزارە بووی
 لالە دل سووتاوە بئی تۆ خونچە ناکا یاسەمەن
 بولبول و قومری لە باخا نین بە گولدا ھەلبیلین
 ئیستە پی شیلی دەکەن باخ و چەمەن زاغ و زەغەن
 کەس نیە چەپکئی گولئی تازەم بداتئی گول چنیش
 ھەر دەزانن پاشەرۆکی وشکە بەرگی گول بکەن
 تییری تییراویژئی ناپیکئی دلّم چونکە نیە
 ژئی لە زولفی خاتوو زین، تیرو کەوانیش دارەبەن
 دیتەوہ بیرت کە دەتگوت چاو لە خەو ھەستن لە خەو
 سواری دەس بەجلەولەمە یدان بن بە کەس مەیدان مەدەن
 نایەلئی دایکی وەتەن باری لە ئەستۆ دارنئی
 گەر لە پیئت داکۆت و زنجیر بئی لە گەردندا رەسەن
 گیژ و ویژم کوپە کەم ھەر کایە ھیچ دەخلئی نیە
 ھەرچی دەبیژم بە وردی یا ھەلیداویم بەشەن
 (سەبید) ئەو و رۆکە بە تۆ و خالە جلیتین ناکرئی
 چونکە مەیدان بەردەلانی و ئەسپی سواریش نارەسەن

بۆ کاکە سەید کامیلی ئیمامی

وەر نە سەر سەرچاوە کە ی چاوم کە سەیرانی هە یە
 روون و لیلە جار بە جارە حالی سیروانی هە یە
 گەرچی باریکە مژۆل بۆ پرده بازی ریگە تان
 کۆلکە داری ئاوە سووی من تاقت و توانی هە یە
 ماله کەم کۆن و بچوو کە لایە قی ئیو هەش نە بی
 مالی دل ئاوا هەراوە جیی هەمووتانی هە یە
 گەرچی ویرانە وە کوو جە میان دلّم ئاو و هەوای
 زۆر لە تیفه وە ک قەریحەم تەبعی جە میانی هە یە
 گەر تراکتۆر پیک هە بی مەزرای دلی من شیو بکا
 لەم چیا سەر سەوزە دا مەودا و مەیدانی هە یە
 شین دە بی تۆوی مراد ئاخر لە مەزرای ئارە زوو
 ئاسمان ئە وەرۆکە مەیلی تاوە بارانی هە یە
 (سەید) ئە وەرۆ ئیمتیحانی شانس و بەختی خووی دە کا
 تا بزانی کاکە کامیل لوتفی جارانی هە یە

جوابی ئاوات بۆسە یید

ھۆنەریکی پیری ۋە ک من کوا وتە ی جوانی ھە یە
 کوا گور و تین و توانای جاری جارانی ھە یە
 گویم خەریکە گوئ نەداتە بەند و باو چاویش ئەوا
 کەم کەمە بی نوور دەبیٹ و حالی بوحرانی ھە یە
 ھەر کە بیستم مالا کەت ھاتۆتە ۋە جە میان کوتم
 سەد شوکور وا ھەوری رەحمت مە یلی بارانی ھە یە
 ھاتیە ۋە بۆ خانە قای پیرۆزی بابی گەورەمان
 ئاوەدان بی زۆر ھەراوە جیی ھەموومانی ھە یە
 گەرچی ھەروە ک مۆتە کە سەر سینگی گرتم پیاوە کەت
 روژوووان بۆ خوت دەزانی روژ و شەو ژانی ھە یە
 خۆ بەلام چونکە لە لایەن تۆ ۋە بوو پی پی سەرسەرە
 روژوووانیش کاتی ئیوارانە دەرمانی ھە یە
 تیرو پر دەخوا ھەتا تیڕ تیڕ نە بی ناکشیتە ۋە
 جرت و فرتی لی پەیا بی جا وچان دانی ھە یە
 بۆ تراکتۆر ناردبووت سە یید ئەوا پیشکەش کرا
 پیاوە کەت دە یگوت کە روژیک کاری کیلانی ھە یە
 گیانە ئاوات برسە یە و بی ھیز دەنا بۆ خزمەتت
 حازرە بی چاوە دە گپیری داخۆ کئی نانی ھە یە

له جوابی حاجی سه یید موحه ممه دی نوورانی غالب

دل له پی که وتووہ بو لای تو که خستوومه ته ری
 گهر درهنگ بی مه که لومه ی که به سه ری ده بری
 دل به چهرخ و خولی ثم دهوره له ری لانا دا
 نابی پیٹ وابی که لاری بووه لای داوه له ری
 خه به ری خوشه که دوو باره وه بهر چاو که وتووم
 چونکه بی جی نیه چاوم که به توندی ده په ری
 هینده موشتاقه ده ترسم که گلینه ی چاوم
 بو تماشای گولی رووت په رده بی چاوم بدری
 توقی ته ستومه وه فا چونی له مل دامالم
 تا کوو تیغی ته جهلم دی و ره گی ته ستوم ده بری
 وه کوو په روانه له دهوری شمی رووی تو به دلّم
 بو فیدا کردنی گیانه ده گریٹ و ده گه ری
 یادی ته و سه رده مه غالب بوو شمی ته نجومه نم
 دلی (سه یید) وه کوو په روانه ده سووتی و ده گری

شیعری حاجی سه‌یید موحه‌مه‌دی نوورانی غالب

بو سه‌یید

وا له ره‌قس و له سه‌ما دایه دلم هه‌لده‌په‌رئ
 چاوه‌چاویه به ته‌مای چاوته چاوی ده‌گه‌رئ
 یار له مه‌یخانه له‌گه‌ل ده‌وری من و باده هه‌یه
 فیتنه‌یه بو دلی من چاوی ده‌گیرئ و ده‌گه‌رئ
 رووت که وا ناسکه دوور بی له هه‌ناسه‌ن چاکه
 تینی ئه‌و ئاگره‌ لیی دا، وه‌کوو شیر هه‌لده‌گه‌رئ
 دل له ری عیشقی ئه‌تو دایه به بی تو ماوه
 زووکه فریای که وه پیی خستووہ داماوہ له ری
 دل له که‌شتی خه‌می تو‌دایه له به‌حری مه‌ینه‌ت
 نا خوداش غالبه‌ ئه‌مما نه‌گه‌یه‌ی وه‌رده‌گه‌رئ

بو غالب و ئاوات

غالب و ئاوات دوو شه م بوون و دلم په روانه يه ک
 هه رده مه دوو جار ده سوو تام من به بي په روانه يه ک
 جاري ئه و ده يبرد دلم ئه و جاري ده يه پنايه وه
 دوو ته ناف بوون بو دلي ته نيام که کرد بو ويانه يه ک
 ده ست و پي دلي به ستر او ه تاي زه نجيري نيه
 تاقه هه و دايه ک به سه بو ده ست و پي ديوانه يه ک
 بو يه دوو ساقی به دوو جام دینه سهر ئاسوی دلم
 دياره بو مه ستیک که مه يه ک ساقی و مه يخانه يه ک
 ره مزی عيشقه وا به دوو سه يباد به دووی سه يدیک که ون
 گهر نه ته يری دلي ئه سير نايي به داوو دانه يه ک
 من له گه ل خو م و خودای خو م عهد و په يمانم هه يه
 بچمه سهر که وسهر به بي وان نامه وي په يمانه يه ک
 غالب و ئاوات دوو جانانه ي منن دلي پيم ده لي
 توش دوو جار بمره (سه يد) ههر جاره بو جانانه يه ک

بۆ مامۆستا سەبید کامیلی ئیمامی

دەمیگە زەمزەمەى شیئەریکی تۆم کاکە لە گوێ نایە
 لە کوێستان و چیا سەر سەوزەکان قاسپەى کەوێ نایە
 گوێ باخى ئەدەب گەر تۆ نەبى من بچمە کام گولشەن
 کە هیچ باخ و گوێک ئەو بونە خووشەى خوێتى لى نایە
 هەموو سەرچاوەیەک کوێر بێتەوێ خو ئاوى نامینى
 کە چى سەر چاوەکەى چاوم دەبوو وشکایى بى نایە
 لە ناخى سینەوێ هاسان هەناسەم نایەت و ناچى
 کزەى باى وەعدەکەى خو مە، دەمى دى، سەردەمى نایە
 لە هەر لادى بە جى دىلەم بحەجمى و بگرى ئارامى
 لە هیچ لایىکى دى لای تۆ نەبى خو دى بە جى نایە
 نەخوشى دەست و پى بەستووم و دەنگیشم بە کەس ناگا
 خپەى زەنجیر و دەسبەندى کەس بى دەست و پى نایە
 دلى ناردۆتە لات (سەبید) کە نەیتوانیوێ بۆ خو بى
 درەنگى پى دەچى ئاخەر بە سەردى خو بە پى نایە

بۆ چلهی ئاوات

كاكه له دواى تۆ نه ما تين و گىرو هاناوه كه م
 هيندم ئه سرين رشتوو ه سۆماى نه ماوه چاوه كه م
 سارد و گهرمى رۆژگارم من كه زۆر ديوه به لام
 قهت نه بوو وهك ئاهى سهر د و جه رگه هه لقرچاوه كه م
 من ئه وه ندهم ژين دهوئى بئى تۆ كه بۆ تۆ شين بكه م
 گهر نه ژينم ژانه بئى تۆ مردنه ژيناوه كه م
 رۆژ به رۆژ زياتر ده بئى ئه سرينى چاو گهرچى ده بوو
 ئاوى كانياوئى وشك بئى چون نه ما سه رچاوه كه م
 بۆ چله ت چل سال ئه گهر ماوه م ببئى شيوهن بكه م
 ئىسته هه ر ده رد و په ژاره م زۆر تره تا ماوه كه م
 باسى دل ئه ورو كه چاو به زمانى ئه سرين پيم ده لئى
 بوونه ئاوينه ي ده روون چاو و دل و زاراوه كه م
 كاميل ئه ي شاسوارى مه يدانى ئه ده ب كئى بئى بلئى
 گۆله مه يدان ده رده كه م ئه منيش ئه گهر بئى باوه كه م
 كه س نيه ئه ورو له دواى تۆ ليم بپرسئى دا خودا
 چى به سه ر هات ياره ليقه و ماوه دل سووتاوه كه م
 ئاره زووى ديدارى تۆ كه وته قيامت كامिला
 زووبه ئاواتى ده گا (سه ييد) دل سووتاوه كه م

عیشقی وه تەن

ئەو کەسە ی روونه دل و میشکی به عیشقی وه تەنی
 به خەتا چۆنی دەدا خاکی به موشکی خوتەنی
 جئ هەوارگە ی دلّی یارانئ ئەوین داره وه تەن
 دیمەنی باغی به هەشتی هەیه دار و دەوہنی
 کاتئ بای وه عەدە لە هەورازی رنوو سەر دە کەوئ
 سەوز و سوور دەبنەوہ داوینئ چیا و چەمەنی
 نیشتمان قەدری لە سەرچاوه لە بەر چاوی مەخە
 بە فریوئیکی قسە ی دوژمنی زۆردار و دەنی
 مەبە سیپالئ هەموو کەس بە لیباسئکی نوئ
 نۆکەری خۆت بکە شانازی یه رووت و رەبەنی
 عەیبی خۆت کاکە بە پارچە ی وه تەنی داپۆشە
 رانک و چۆخە ی مەرەزی مەیدە بە بوردی یەمەنی
 پئ بە پئنی کورت و درئژی بەرە کەت راکئشە
 فەرشی کاشان نیبە تی تابئ حەسیری جەگەنی
 دەنگی بلوئیری شوانئ شەو و قاسپە ی کەوی رۆژ
 بە فیدای بی هەموو زئیر و بەمی سازی دەهەنی
 تار و پۆی پاکئ کە هەوریشمە خۆ ئەم غەزەلە
 کئ دەلئ جوان نیه وه ک خاریجە پارچە ی وه تەنی
 جاری واش هەلّدە کەوئ دەس کری شاگرد جوان بی
 من کە شاگردم ئە تۆش خالئ من ئوستادی منئ
 پارچە شئعیریکی کە کردوو مەتە پئشکەش بۆ تۆ
 کەس وه کوو (سەبید) ی ئەم پارچە یه وا جوان نە تەنی

شینى ھەژار

گەر لە دنیای ئیمە ئەورۆ شین و واو یلا نەبێ
 دل دەلێ لە خوا دەخوایم ھەر نەبێ دنیا نەبێ
 عاسمان بۆ ھیچ ھەژاریک قەت نەگریاوە بە دل
 ھەر لە ئەو دەل رۆژەوہ بۆ شینی مامۆستا نەبێ
 گۆری مامۆستا ھەژار شەمعی مەزاری بۆ چیه
 مانگ و رۆژ لەو جیگە دەورەى داوہ شەمعی با نەبێ
 رۆژ لە من ئاوا بووہ بۆ من چ تۆفیری ھەیه
 رۆژی خەلکی شەو ھەلێ ئاوا بێ یا ئاوا نەبێ
 کەس نیە بۆ شینی مامۆستا ھەژار لەم رۆژەدا
 چاوی ئەسیرین بار و لەش بیمار و دل شەیدا نەبێ
 مەرگی تۆ بۆتە گری پووچکەى دلی گولشەن ھەژار
 خونچە با نە کریتەوہ و عوقدەى دلی گول وا نەبێ
 ھیندم ئەسیرین رشتووہ سۆمای نەماوہ چاوە کەم
 من کە لیم تاریک بوو دنیا چاکە چاوم چا نەبێ
 گفتوگۆی دل دانەمرکا ھەرچی گریام دوی شەوی
 جۆگە لیک چۆن بەش دەکا بۆ و ئاورە دەریا نەبێ
 کەس نەسووتاوە ک (سەبید) ئەورۆ کە پەروانەى دلی
 شەم وەخۆی ناکا ئەگەر پەروانە، بێ پەروا نەبێ

فرمیسکی رژاو

فرمیسکم هیند رشت له ریگهی تۆدا
 ههر وهک فرمیسکیک له بهرچاو که وتم
 ده میکم خوۆشی له دنیا نه دی
 عومریک هه ولّم دا ساتیک نه سره وتم
 ئه ستیره ی ئامانج رهش و تاریکه
 ئه ویش ههر وه کوو به ختی سه ر چه وتم
 به دووی دیداری زولف و رووی تۆدا
 به رۆژ نه سره وتم به شه و نه خه وتم
 به لام نه گه یه سه ر ئاسو ی ئاوات
 تا هه نگاویک چووم دوان وه دوا که وتم
 عه سا به دهست و پیر و نه خوۆشم
 له ریگهی ژیندا ههر که وتوو ره وتم

بۆ نەخۆشی حەقیقی

حەقیقی نەمری یا خوا بەم زووانە
 بە بئ تۆ حەستەمە ئەمجارە ژین کەم
 لە پاش تۆ دوور لە بالات تالە ژینم
 مەگەر هەر دەس بە خۆ کوشت و برین کەم
 نە دل گەرمی نەچاوسۆمایى ماوہ
 لە دوای تۆ من بە چى بگریم و شین کەم
 وەکوو جارەن کە خەمخانەش نەماوہ
 هەتا سۆرانى و دەسرۆکە شین کەم
 گولێ باخى ئەدەب گەر تۆ نەمینی
 لە کام گولزار گولێکی دیکە شین کەم
 لە پاش تۆ دەردى دل بۆ کئ بکەم من
 بە کام مەرھەم دەوای زام و برین کەم
 (سەبید) برۆا حەقیقی تازە ئەمنیش
 دەبئ ئەسپى سەفەر ئامادە زین کەم

سه مه رقه ند

دلّی شهیدا له خوئی بیزاره بو تو
 له گهل خوئی غهیره تاکوو یاره بو تو
 به گولزاریک گولیک سهودا ده کهم من
 ئەتوبو من هه چی گولزاره بو تو
 من و دهر د و دلّیکی پاره پاره
 کتییی عیشقه ئەم سی پاره بو تو
 له دهورته عاشقانی تو وه خیر بوون
 به ته نیا هه ر منم ئاواره بو تو
 دلّم نازی خه می توئی زور له لایه
 که خوئی بی نازه یا نازداره بو تو
 خه وی بردووم خه یالی زولفی خاوت
 چله ی چاوانه به و شه و گاره بو تو
 ئەمه ش بو من خه میکی تازه دینی
 که بو ته نیا دلّم خه مباره بو تو
 سه مه رقه ندی منه شاری مه هاباد
 به ماچی لیوی تو ئەو شاره بو تو
 به ته نیا هه ر ئەوینی توّم له دلّدا
 دلّی (سه یید) گولّی بی خاره بو تو

بو ماموستا حه قیقی

وه کوو بیستوو مه کاکه فهرموته
 وه ک مریشکی له هیلکه چوو مه ته وه
 گهر ده پرسی له من لهت و په ته دل
 چاکه جاری که می دروو مه ته وه
 گهرچی دنیا له کۆلی خۆی دانام
 من به زۆری له کۆل نه بوومه ته وه
 پیم له سه ر ئاره زووی دلم دانا
 وه ک نهد ته خته هینده سوومه ته وه
 مودده تیکه که لیم نه پرسیوی
 لیم ببوره خراب بزوو مه ته وه
 تو له دلای و خو له بیر ناچی
 قهت مه فهرموو له بیری چوو مه ته وه
 ناوه که ی توّم وه کوو چه قه ی* سه قزی
 هه ر له سه ر زاره هینده جوومه ته وه

*- چه قه: به زاراوه ی سه قز به مانای بنیشته، بنیشتیکه تایبه ته که له داری مازووبه رهه م

جوابی حەقیقی بۆ سەید

عوزروو موزرت قەبوول نیه سەید
 قافیەت بۆ نەهیشتوو مەتەو
 زۆر شوکر جار و بارە دیمەو بەیر
 بە چەلیکی لە بەیر نەچوو مەتەو
 لە نەزەر شاعیرانی هاوچەرخم
 ھەر حەقیقیم مەحوو نەبوو مەتەو
 حاسلی شیعەرەکانی سالانم
 تازە ئەو سال بەرێک دروو مەتەو
 پاییزە کاتی راوہ سالی قەدیم
 بە نچیریک و دوو نەچوو مەتەو
 راوکەری کوانی بینی کەرویشکی
 تانە برشاوہ* کەشکی سوو مەتەو
 قافیەت ھیندە سەخت و ناجۆرە
 چی وتوو تە مینیش وتوو مەتەو
 جالە بەرەوہی بە قەولی تۆ ئەمینیش
 ھەر بنیشتیکی جووتە جوو مەتەو
 من و تۆ تەبعمان وە کوو مەتەو
 دەسمین شیعری رەق بە دوو مەتەو

*- نەبرشاوہ: یەعنی خراب نەبووہ و رەنگی نەگۆراوہ .

بۆ حەقیقی

حەقیقی شاعیری شوخ و ھونەرور
 گۆلی باغچەي ئەدەب ئەي نوکتە پەرور
 ئەگەر جەوھەر خریداریکی بووبا
 دەبوو ئەشعاری تۆ بکرن بە گەوھەر
 لە بەر چاوی ھەمیشە جیی سەرنجە
 کە جیی تۆیا لە دلدا یا لە سەر سەر
 لە گەل من گەرچی دنیا وشکە تەبعی
 بە خوینی جەرگی خۆم وەک لالە دل تەر
 بە پیری شیعرەکانی من دەکەن گۆل
 ئەگەر چی پیرە دار ناییتە موسمەر
 دەبریا عومرە کەم وەک شیعرە کەم با
 بە عومریک خونچەییکی ھاتبا بەر
 وەکوو شیعری نەوہ ئەم حالە (سەید)
 بە بی وەجھي شەبە شیعری موعەتتەر

جوابی حه قیقی

سه یادهت سه ییدی پاکیزه گه وهه
دورپی دوردانه یی زه هراو حه یده ر
گولئی بیّ خاری سووری باخ و چیمهن
دورپی سه ر سه وزی بن ده ریای ئه حمه ر
هه میسان نامه و شیّعرت گه یشتن
که پیی روون بووه چاوم نامه سه ر سه ر
ده زانم شاعیریکی چاکی ئه ما
بپرستی لیّ برپیوی کاری ده فته ر
له حالی موخلیسی خوّت گه ر ده پرسی
له نه ردی پیریا که وتوومه شه شده ر
ئه توّ خزمی له میژو دوستی تازه ی
که وا زورتر بووه لوتفت له مه و به ر
جه نابی حاجی بابا شه یخی بابت
له گه ردوونی فه زیله ت دابوو ئه خته ر
چه لیکی ئیمتیحانی شیّعری کردم
به رووسووری له عوّده ی هاتمه ده ر
ئه توّ چوئی له گه لّ دنیا یه قوربان
هه تن یاران ی دیندار و به جه وهه ر
ئه ری باز دیدی کردی کاک موحه ممه د
ئه ری بوی ناردی گولدان کاکه جه عفه ر
دریژهی ناده میّ چی دی، بلئی بوّ
مه گه ر و شتر ده نا نایا که ر و مه ر
حه قیقی موخلیسی خوّتانه سه یید
دوعا گو یه هه تاکوو روژی مه حشه ر

سهید ته دوو شیعره‌ی خواره‌وه‌ی له داویننی نامه‌که‌ی حه‌قیقی نووسیه‌وه و
نوسخه‌یه‌کیشی بو حه‌قیقی ناردووه.

نه‌خیر ئیستا نه‌هاتووه کاک موحه‌مه‌د
ئه‌ویش وا دیاره‌ قه‌ولی ناچی تا پیه‌ر
قه‌رار بوو بووم بهیننی باری گولدان
نه‌ خوئی هات و نه‌ گولدان و نه‌ جه‌عفر

دوو باره‌ له‌ جوابی حه‌قیقی دا

حه‌قیقی شیعره‌ی دوایی تووش گه‌یشتن
وه‌کوو چه‌پکیک وه‌نه‌وشه‌ی تازه‌و ته‌ر
له‌ حاجی بابه‌ شیخت کرد بوو یاد
مه‌شامی گیان و دل پیی بوو موعه‌تته‌ر
له‌ دنیا دا ئه‌تووش نه‌توو دلئی خووش
دلئ خووش کا خودا ئه‌مجار له‌ مه‌وبه‌ر
به‌ لوتفی تووه‌ هه‌مده‌م زوره‌ ئه‌مما
ئه‌گه‌ر دینداری جه‌وه‌ردار بی که‌مته‌ر
که‌سئ دینی هه‌بی خوئی جه‌وه‌ریکه
دروسته پیی بلیی پیایو به‌ جه‌وه‌ر
به‌لام من ئیمتیحانت ناکم ئوستاد
موجه‌رهب ته‌جروبه‌ی ناگری موکه‌رره‌ر
به‌یانیکی حه‌قیقه‌ت بوو که‌ فهرمووت
برستی لی بریوم کاری ده‌فته‌ر
ئه‌گه‌رچی ده‌ست و پیی به‌ستووم به‌ جووری
به‌ جاری لیی نه‌گرتووم مالی شه‌شده‌ر

زمانی خامه‌که‌م ئازاده هیشتا
 بلیی جیگه‌ی نه‌مابی نووکی نه‌شته‌ر
 ئه‌ری تو بو له قافییه‌ی ته‌نگ ئه‌نالی
 قولینچکی کافیه بو تو سه‌ر و به‌ر
 قسه‌ی تو م هینده پیخوشه که نایده‌م
 پیالیکی به جوگیک ئاوی که‌وسه‌ر
 له سایه‌ی دیده‌ ده‌ریایه دلی من
 به ره‌شحیکی قه‌له‌م نابیی موکه‌دده‌ر
 نه‌خیر هیشتا نه‌هاتووہ کاک محه‌مه‌د
 ئه‌ویش وا دیاره قه‌ولی ناچی تا سه‌ر
 قه‌رار بوو بو م بهینی باری گولدان
 وه‌نه‌وشه و سویسنه و لاله‌ی موعه‌تته‌ر
 منه‌ت بارم بکاجه‌عفه‌ر به گولدان
 نه‌ خوئی هات و نه گولدان و نه‌ جه‌عفه‌ر

یاری خه مخور

تا به که ی شاعیر ده لئی من چاوی به خومارم دهوی
 من مه یی نابم دهوی من باخ و گولزارم دهوی
 بهس نیه مهستی و مهی و مهدهوشی و بهد حاله تی
 من که سیکی ژیر و وریا و پیای هوشیارم دهوی
 چاره یی دردم به نووکی خه نجهری موژگان نه بوو
 کارساز خاوهن قه له م تیژیکی پر کارم دهوی
 چاوی به خومار و وهفای یار و گولی گولزار چیه
 من دلی سووتاو و چاویکی شه شکیارم دهوی
 لای نازا زوره قهت سه نگر له من ناگری ره قیب
 پیای عاقل مند و دل سووز و زماندارم دهوی
 هر قسه ی زل کردن و بافیش چ سوودیکی هه یه
 نوکته یی ورد و پته و وهک دوری ئابدارم دهوی
 من سه ریکم بو چیه پیچراو له پیچی میزه را
 یا ده بی ژیر خاک بچی یا بچته سه ردارم دهوی
 قافله وه دوا که وتووه ریگام وه دوور که وتوته وه
 پیاده ناگاتی شه من سواری جله ودارم دهوی
 من به ته نیا ناتوانم هه لگرم باری خه مم
 من ره فیکیکی سه میمی و یاری غه مخوارم دهوی

زستانی خہم

زستانی خہمہ باخ و چہمہن ریئی نیہ گولّ کا
 بای وہ عدہ مہ گہر رہ حمیّ بہ شیواوی دلی کا
 چہن خوّشہ بہ ہار بیتہ وہ تالالہ و نہرگس
 ئەو خالّ و خہ تی دابنیّ ئەم چاوی بہ کل کا
 داوینی چیا و کہ ژ لہ گولیّ ژالہ و بہ یبوون
 وہ ک قہوس و قہزہج دہ سرہ و ملوانکہ لہ مل کا
 با بولبولی ئاوارہ لہ نیو باخ و چہمہندا
 ہیلا نہ لہ نیو بہرگی گولّ و سہر لقی چلّ کا
 بولبول بفریّ بو گولیّ سوور ئەم سہر و ئەو سہر
 ئاسک لہ چہمہندا بہ فرہی بالی یہ وہ سلّ کا
 شہونم کہ لہ سہر بہرگی گولان عہینی گولّا وہ
 برژیتہ سہر ئەو خاک و گلّہ و گلّ بہ سملّ کا
 ئەو وہختہ (سہید) دہس بہ عہسا بیتہ وہ ناو باخ
 داوینی لہ ئەسرین پیر و پیر باخہلی گولّ کا

یادیك له ته‌های دوور ولات

هه‌ر منم ته‌نیا له نیوتانا که نیمه چاره‌یه
 چون دلم له دوا‌ی هه‌مووتان ویله‌ یا ئاواره‌یه
 سه‌دکه‌رته‌ ده‌شکی دلم که‌س نالی ئاخ‌رده‌ فعه‌یه‌ک
 هینده‌ با نه‌شکی دلی چرژاوی ئه‌و بیچاره‌یه
 بی سه‌دا ده‌شکیت و ده‌نگیشی به‌ که‌س ناگاته‌وه
 من ده‌بی بکریم و مه‌ی برژی که‌ شیشه‌ی پاره‌یه
 ئه‌و دلله‌ گه‌ر دوور ولاتی خو‌ی له‌ دل ده‌رخا ته‌ها
 دل نیه‌ گه‌رمی نیه‌ یه‌ک پاره‌ سه‌نگی خاره‌یه
 تا له‌ کالان ده‌رنه‌یه‌ تیغ‌ جه‌وه‌ه‌ری مه‌علووم نیه‌
 ئیسته‌ بو‌ تو‌ وه‌ک هه‌موو جار ئیمتیحان ئه‌مجاره‌یه
 هات و خویندت بوویه‌ پیاو ئه‌مجاره‌ تاريفت ده‌که‌ن
 گه‌ر نه‌رازی به‌ بلین یا شیته‌ یا په‌تیاره‌یه
 خوینده‌وار بن تا بزنانن بو‌ وه‌ته‌ن کارئ بکه‌ن
 نیشتمان چ بکا له‌ گه‌ل تو‌ و ئه‌و هه‌موو بیکاره‌یه
 لاوی دلسۆز و موسلمان قه‌ت له‌ بیر ناکا وه‌ته‌ن
 ئه‌سلی ئیمانه‌ ئه‌گه‌ر ئیماتان به‌و کاره‌یه
 په‌ندی من له‌ گوی گره‌ تادوور له‌ رووی تو‌ پیته‌ نه‌لین
 خو‌ نه‌سیحه‌ت بو‌و که‌ره‌ وه‌ک گوینز و ئه‌و دیواره‌یه

یادیک له هیمن

به یادی هیمن ته ورؤ سروه یه ک دئی لئی گهرین با بی
 نه سیم بوئی به هه شتی پیوه یه ته ورؤ له هه ر لابی
 شه و ورؤژ راده بووری دل خه می توئی قهت له بیر ناچی
 دلّم ده تلپته وه به و دهرده وه زور عه سته مه چا بی
 هه تا کوئتر ده بی یادواره که ی دهر دم ده بی تازه
 برینی کونه ناسووری به ئیشه که ی بلئی چا بی
 خه می ته و زهره زهره روح و گیانی گرتووم ئیسته
 خه می عالهم چ توفیری هه یه بو من نه یه یا بی
 له دنیای ئیمه دا مانگیک هه لات و روئی ئاوا بو
 به من چی گهر ته واوی عاسمان عه قدی سورهبیا بی
 له ئاسوگی هومید ته ستیره یه ک ئاوا بووه ته ورؤ
 ته گهر روژیک له وی هه لبی به زه حمهت شوئی ئاوا بی
 ته گهر چی خونچه زور پشکوتووه له م باخ و گولزاره
 له گولزاری ته دهب به م شیوه یه گول تازه شین نابی
 دلی تاریکی من روونه به یارانی هونه رپه روه ر
 ده لپن ریبازه که ی ده گرینه بهر چاویا خودا وا بی
 خودایا لئی ببووره رهنجی زور دیوه له دنیا دا
 ئه ویش با موسته حه قی ره حمه تی باری ته علا بی
 خه می دنیای له بیر ویرانه که ی دل برده وه (سه بید)
 خه می هیمن به خیرها ت بو دلی من مالی ئاوا بی

له سهه رگلكۆی هیمن

ئەهی مامۆستای پایه بهرز و زانای کورد
 خهبات گێڕی نه وهستاوی زانای کورد
 له گێژاوی کهند و کۆسپی ژياندا
 تۆ هه لکه وتووی له درێژایی زه ماندا
 تۆ سهه رشتهی هه و دای ئالۆزی ژینی
 بیره وه ری روژی تال و شیرینی
 دنیا هه موو له گه ل تۆی کرد سه ره چه وتی
 ته نیا تۆ بووی له ده ست و دوو نه که وتی
 ئەگه ر زه مان به ستی زمان و ده ستت
 به لام سستی نه خسته بیر و هه ستت
 ئەمن ئە ورۆ ئە سرین بو تۆ نارێژم
 بیره وه ریت له دلێ خۆمدا ده نیژم
 بو من به سه هه ستت، بیره ت، هۆنراوه ت
 بو من به سه شیعرت، نه سرت، نوو سراوه ت
 ئەگه ر چیمهن بێ تۆ بێ جیلوه و نازه
 هه ر به یتیکت بو من گولیکه تازه
 تۆ ئاشنای ده ردی دلێ گه لان بووی
 له دلدا بووی هیمن له به ر دلان بووی
 شیعرت چرای ریگه ی ژین و ژیا نه
 نه سرت په ر ژینی فه ره نگ و زمانه

هیمن هەر توّبه دهردی دلت زانی
دلّ چی ده‌ویست له خوئی له دنیای جوانی
هیمن بی توّمن و خەم و تەنیایی
من و دلّ و دهرد و ناله‌ی جودایی
تاریک و روونی توّیه خوّشه‌ویستم
تاریک و روونی ریّی مه‌به‌ست وه‌ستم
هیوادارم که یاران‌ی دلّ سووتاو
(سه‌ید) ریّی‌بازە‌که‌ی بگرن له به‌ر چاو

له جوابی راوچی دا

براكەم كاكى راوچى شيعره كانت
 كه ديم روون بوونه وه چاوم كه كوێر بووم
 وه بىرت دى به ده و رانى جھىلى
 ئەمن چەند چوست و چالاك و دلێر بووم
 هەتا من راوچىيى هەر دوو چیا بووم
 له كه رویشك وله كه وه كه ی بى نیچیر بووم
 به لام ئیستا له به رپیری و نه خووشی
 وه كوو داری عەسام و لار و ویتر بووم
 ده بىنى ئیسته من رىوى ته واو نیم
 له پیشیش دا هه لویه ك بووم و شیر بووم
 زه مانه گه رچى بو من شوور و شه ر بوو
 به لام من بو هه موو كه س خیر و یتر بووم
 فه لك وا ده ست و پى به ستووم كه ئیستا
 له چوارچیه ی قه فه سدا مام و قیر بووم
 ئەمن جوانیم به پیری دا به سه ودا
 وه ره بمینه فییری ئال و ویتر بووم
 شه وى پرسیم له چاو بوچ لیل و ویلی
 ده لی من غه رقی ده ریای سوور سوویر بووم
 ئەوه ندهم غه م له ریی روژی ره شم خوارد
 له ژین و زینده گانی هەر دوو تیر بووم
 سه ید ناكا له دوستی تازه شكوه
 له یارانى قه دیم زیر و زویر بووم

بۆکاک موحه ممه دی قز لجی

ده زانی کاک موحه ممه د بهم خه زانه
 گولّی ناو باخچه که م گشت بۆته سه رپۆت
 له ههر لایه تماشا که وه ریه
 هه موو خونچه و گولّی تا دیته ئه ژنۆت
 ئه گهر بیته و نه یه ی فکری نه که ی بۆی
 وه بالّی ئه و هه موو خونچه به ئه ستۆت
 له گه لّ خۆت جه عفه ریش بیته به خۆشی
 به زۆر بیهینه گهر هه روا نه هات بۆت
 نیه عوزری قه بوولّ چه تمهن ده بی بی
 له ملیا گهر ته ناف بیته و له پیی کۆت

بوکاک جه عفه‌ری قزنجی

باخچه‌کە‌ی جه عفه‌ره یا گولشه‌نی باخی ئیره‌مه
 که سه‌ری هەر لقه‌دارێکی گولێ خونچه ده‌مه
 گولێ نه‌رگس له هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌پروانی
 هەر ده‌لێنی چاوی نیگابانی هه‌ریمی هه‌ره‌مه
 گه‌رچی ته‌نیا گولێ بو‌عاشقی دل‌دار زوره
 گولێ لێ زیاد بکه‌ گول‌کاکه هه‌تا زور بێ که‌مه
 جو‌گه‌لیکی هه‌یه ئه‌و باخچه له ئاوی بوکان
 به سه‌ری تو له سه‌قز بایه ده‌یانگوت که چه‌مه
 چ سه‌فایینکی هه‌یه سه‌به‌ری بن دار تووه‌که‌ی
 داری تووبایه ده‌با زوو له دلان هه‌رچی خه‌مه
 جه عفه‌رم دی که له نیو باخچه‌که یا دیت و ده‌چی
 بولبولی قه‌یره‌یه یا له‌که‌که‌که‌وتیوته‌گه‌مه
 من له نیو ئه‌و هه‌موو گول‌زاره گولینکم لێ ویست
 پێی نه‌دام گه‌رچی ده‌لین ئه‌و کوره‌خواهن‌که‌ره‌مه

بۆ کورە دوور ولاتە کەم (تەها)

تاقانە

تەها ئەه ی رۆلە ی دوور لە ولاتم
 تائاخری عومرم هەر بە هیواتم
 غەریبایەتی باری گرانە
 باری گرانى هەر لە سەر شانە
 تۆ تاقانە نى بۆ تاق بوویەو
 بۆ چى پىت وایە لە بیر چوویەو
 من بۆ دەرد و خەم تاقانە و تەنیام
 تەنیا تاقانە ی رۆلە ی سەر دنیام
 لە بیرت ماوە ئەو شەوہی داہات
 بەو سەرماوسۆلە چم لى بەسەر ہات
 ئیستا نەخۆشم بىمارم خەستم
 ئەمن شکستى دەستى ئەو وەختەم
 نامە کەت گە یی ئەمجارەش بە جى
 بۆنى کراسە کە ی یوسفى لى دى
 بە نامە کە ی تۆ دى فەرامۆشیم
 رەنگە بەو نامە چا بى نەخۆشیم
 من هیوادارم بىتینم ئەمجار
 پیاویکی تەواو و ژیر و خویندەوار

مندال بووی روئی پیاو بی بیته وه
پیاوانه بژی و بگه ریته وه
به فیرو نه دهی هیچ وهخت و کاتت
تا به جی دینی هموو ئاواتت
هر شتی بروا ده کری بیته وه
هر عومره بروا ناگه ریته وه
به زایه نه دهی رهنج و جهزای من
با شاد بی دوستت با کویر بی دوژمن

بۆبرایانی دیهاتی

ئامۆژگاری

ئیمه کوردین و یهک زمان یهک دین
 با برادره بژین برای یهک دین
 یهک کهوین و برایهتی خوش بی
 با له روومان ههلی بلین کوردین
 کاخی فیرعهونه یا خو کوخی فهقیر
 له تهلا و زیوه یا گله و بهردین
 ههر به جی هیشتنه له ئاخیردا
 تهختی شایی بی تهخته یهک نهمدین
 ئهوی پیمان دهمین تهقوایه
 ئهوی کهلکی هه بی له دنیا و دین
 ئهم چوار روژه ژینه پی ناوی
 وه کوو ئه و جووره ئیمه بووی مردین
 کوکه مان قهت له کایه دهر نایه
 چونکه گیروده بی گهش و وهردین
 دوژمنی ئیمه نهفسی خو مانه
 دل برینداری دهستی نامهردین
 پهندی سهید له گوئی گره که دهلی
 دهر د و دهرمان یهکیکه هاو دهردین

دوو به یتی

جیژن و پیروژ بی کاکی دیهاتی
 ئههلی کوستانی یا خو شاماتی
 سهیدیش چونکه ههر له خوتانه
 ده بلین کاکه توش به خیرهاتی

شنە یای شنۆ

بە ھار ئەمجارە وا دیارە شنە ی لە شنۆ وەدی ئەورۆ
 لە لای کویستانەو بە یای وەعدە دی زۆریش بە جی ئەورۆ
 ئەگەر چی بولبول و قومری لە گولزاری شنۆ زۆرن
 ئەمین ئوشنۆیی جیت خالی لە باخی شار و دی ئەورۆ
 ھەموو روژ شین دەبی گول تازە روو، بۆن خۆش بەلام داخە
 گولیکی وەک ئەمین ئوشنۆیی قەت ناپشکوی ئەورۆ
 وەخەر بوون عاشقانی داخ لە دل وەک لالە لەم شارە
 بەلێ موژدە ی بەھاری پێیە یای وەعدە کە بی ئەورۆ
 وەبالی ئەو ھەموو خونچە ی نەپشکووتوو بە ئەستۆی تۆ
 ئەمن لێرەم دەویی ئە ی بای شەمال تۆ دەچیە کوی ئەورۆ
 لە ھەر لایە گولیکی تازە شین بی سەوزە سەر دەرخا
 بە چاوان دەبمە ئاودیتری بە سەر چاوە چمە وی ئەورۆ
 بە تەنیا چاوی من ماوە کە ئاودیتری گولان مابێ
 ھەر ئەم سەر چاوە یە وشکایی نایە ئاوی دی ئەورۆ
 ئەگەر خۆم ریم نیە تا بچمە پیشوازی بە ھار و گول
 بە جیی خۆم جوگەلێک فرمیسکی گەش خستۆتە ری ئەورۆ
 لە پێ کەوتوووم و دەستیشم بە داوینی فەلەک ناگا
 فەلەک تۆ چت دەوی لە منیکی وا بی دەست و پێ ئەورۆ
 لە ھەر لا شایی یە و جیژنە کە سەرچۆپی بە من نادەن
 برا با دەستی گاوانییش بە من بی ھەر نەبی ئەورۆ
 (سەبید) تۆ رووبەر رووی ھێمن دەلێی چی بەسکە چون تووتی
 لە رووی ئاوی ئەدا زوو لال دەبی گەر زۆر بلێ ئەورۆ

به‌هار له به‌همهن دا

ئەو رۆکه جیژنی به‌همهنه یا خاکه‌لیۆه‌یه
 وا دهر ده‌که‌ن چرو گول و خونچه‌ش به‌رپۆه‌یه
 تینیک ده‌دا به‌گیان و ته‌وانیک ده‌دا به‌دل
 به‌همهن که ئیش و کاری به‌سه‌رما و کرپۆه‌یه
 بای وه‌عه‌ده هات و به‌همهنی هینا له جیی به‌هار
 جیگه‌ی هومیده ئەو کزه بایه له‌ویۆه‌یه
 کوستانه‌کان که خال و به‌له‌ک بوون هه‌وه‌ل به‌هار
 وا دیاره جی هه‌واری من ئەو هه‌رد و کپۆه‌یه
 سور و سپی هه‌لاله و به‌یوون که شین ده‌بن
 خه‌زنه‌ی دل‌م خه‌نی ده‌بی به‌و زیر و زیۆه‌یه
 وا ئاله‌کوکه پرچی وه‌ده‌م با ده‌دات و دی
 بووکی به‌هاره گه‌رچی په‌شیۆه به‌م شیۆه‌یه
 ئەم جیژنه تیکه‌لاوه له شیعر و نه‌ی و نه‌وا
 ملوانکه بۆیه جوانه هه‌مووی نیۆه نیۆه‌یه
 ده‌نگیکی دل رفین و به‌سۆزم ده‌گاته گوی
 دل پیم ده‌لی بزانه له کوپیه و له کپۆه‌یه
 عاشق ده‌خاته ره‌قس و سه‌ماوه به‌ده‌ست و پی
 به‌عزیک سه‌مای به‌پتۆه‌یه هیندیک له جیۆه‌یه
 بروانه چاوه‌کانم و ئەسرینی لیل و ویل
 چهن جوانه ئەم روانگه به‌هاره و شلیۆه‌یه
 پیروزی بی جیژنه‌تان به‌دلی خووش عه‌زیزه‌کان
 سه‌بیدیش به‌بی منه‌ت دلی خووشی به‌ئیۆه‌یه

هه‌وری گه‌وال گه‌واله له سه‌ر باخ و چیمه‌نان
لوتفی به‌هاره نم‌می بارانی پی‌وه‌یه
ئه‌ی باخه‌وان به‌ خوینی دل ئه‌م باخه‌ شین بووه
غافل نه‌بی که گول چنی زوردار له جی‌وه‌یه
گول چن ئه‌وه‌نده زوره که ری‌ی باخه‌وان نیه
که‌س نالی باخه‌وانه که کییه و له کوپ‌وه‌یه
خه‌رمانه که‌ت به‌ کاوه ده‌با تونده بای شه‌مال
بی‌ت و شه‌نه‌ت نه‌زانی به‌ سه‌ر شانی کی‌وه‌یه

به همهن به هاری ئازادی

به همهن به هاری ئازادی به همهن جیی دلخووشی و شادی
تو هاتی له ئاسوه لآت ئه ستیره ی گه شی ئازادی

به همهن به هاری ئازادی

گولی پشکو تووی به هاری خونچه ی باخی ئه وینداری
سروه ی نه سیمی به یانی به یانه ی روژی رزگاری

به همهن به هاری ئازادی

سوینسه و به بیوون له سه حرایه پشکو و توون له هه موو لایه
به همهن هات به هاری هینا ده شلین به گولیک به هار نایه

به همهن به هاری ئازادی

دوژمنی خوین مژ ده یزانی ماوه ی که م ماوه مهیدانی
ده یرشت خوینی لاوانی گهل ده بویت خو بگری و نه یتوانی

به همهن به هاری ئازادی

ئیسلام میله تانی یه ک خست بریان له دوژمنان برست
تیکه ل چوونی عه دل و زور بوو ئه و به تفهنگ ئه م به ده ست و مست

به همهن به هاری ئازادی

دوژمن هه ر تاوه نا تاویک ده یرشت خوینی پیریک لاویک
هه زاران سه ر که و تنه عه رزی بو پاراستتی که لاویک

به همهن به هاری ئازادی

کوردی کوردیش وه ک تەردەستان بە جەلدی بو شۆرش هەستان
لە گەل میللەتان یە ک که و تن تا سەر نه که و تن نه وهستان
بە هەمەن بە هاری ئازادی
بـرایـانی مـهـهـا بـادی یـا دـگـاری دـهـو رـه ی مـا دی
خـودا یـار و یـا و هـر تـان بـی جـیژ نـه تـان پـی رـۆ ز بـه شـا دی
بە هەمەن بە هاری ئازادی

هه‌له‌بچه

هه‌له‌بچه شاری ویران کراوم
 بوومی شیمیایی پیدای دراوم
 بووکی رازاوه‌ی کوردستانی جوان
 وه‌ک باخچه‌ی گولان له‌نیو کوردستان
 ئه‌و شاره‌ی باغات ده‌وره‌ی لیدا بوو
 وه‌ک باخچیک به‌گول په‌رژین کرا بوو
 که‌ژ و کیو و هه‌رد ده‌شت و کویتانی
 شویتنه‌واریک بوون له‌جیلوه و جوانی
 ئیستا له‌وه‌موو گول و سونبوله
 وه‌ده‌س هیئانی گولیک موشکوله
 له‌هه‌ر لاتهرمی لالو بالآ به‌رزان
 که‌وتوونه‌سه‌ریه‌ک وه‌ک گه‌لا ریزان
 ئه‌و شیره‌خوره‌ی نازداری دایه
 وه‌ک سه‌ره‌بزووتیک هه‌ر له‌لانکایه
 دایکی دل سووتاو بابی جه‌رگ ره‌ش
 غه‌رقن پی تا سه‌ر سه‌ر تا پا له‌هه‌ش
 دار و ده‌وه‌ن و هه‌رد و به‌رد سووتان
 ئیمه‌ش جه‌رگمان سووتان له‌دووتان
 هه‌ر که‌سه‌ی بوومی وای پیداداوی
 له‌ت له‌ت بی جه‌رگی ره‌ش بی هه‌ناوی

سه ددام دوژمنی کوونی کوردانه
 بلیتی ههر وابی دهور و زه مانه
 ئه ی لاوی ئازا مهرد و مهردانه
 تو له ی بستینه به لام کوردانه
 هه له بجه ههر چند خانوو رووخواوی
 مه زرا و کشت و کال به ره هم سووتاوی
 به لام کیوه کان هه روا سه ر به رزن
 به بای حه وادس یه ک ده م ناله رزن
 ئه وهش نیشانه ی پایه داری یه
 دوژمن ههر به وه ده ردی کاری یه
 روژیک دی کوردان تو له ت بستین
 ئاو له جی مالی دوژمن ده ر بین
 به لام په ژاره ی داخی ئه و شاره
 به نووکی قه له م نایه ته ژماره

زەنجیر

شەو لە من داھات کە ھاتی زولفە کانت شانە کە
 تا سبەینی رووت لە من دەرکەوتەو نیشانە کە
 شانە ھەر ھەک من ئەسیری داوی زولف و پەرچەمە
 ھەک سەفی زەنجیر لە پێ وایە ددانە و دانە کە
 شوینەواری کۆت و زنجیر لە نیو کیژانی کورد
 تۆقی زیرینی لە ئەستۆدا لە پێ پاوانە کە
 ناسرەوم ھەر شەو لە بەر بیر و خە یالی وردە خال
 بیری وردی من کە پێوەندی بە دام و دانە کە
 گۆل لە نیو بەرگ و گەلای خۆی دابی جیلووی جوانترە
 بۆیە وا جوانی دەرازی نیتەو کۆلوانە کە
 من مژۆلم بۆیە پەرژین کردووہ بۆ چاوی خۆم
 تا حەساریک بێ لە دەوری وینە ریک و جوانە کە
 (سەبید) ئەورۆ شیعەرە کانی بوونە نوڤلی مەجلیسان
 خۆی بەلام کەس یادی لێ ناکا ھە کوو ئەفسانە کە
 ھەک کتییکی موقەددەس دەچتە سەر تاقە ی دلان
 گەر لە دوای مەرگی کە سێ چاپی بکا دیوانە کە

ته‌ناف

له وه‌موو زولفه ره‌شهی تۆ به‌سه ته‌نیا داوئ
 بو مه‌لی بی په‌ر وپوئی دل که ته‌نافی ناوئ
 زولفی زور که چره‌وه راستی له ده‌هوی ترساوم
 هه‌ر به شوخیش که ده‌سی به‌رمئ له داوم داوئ
 پی‌م ده‌لئ فکر و خه‌یال تازه نه‌ریژم ئه‌سرین
 داخه‌که‌م پۆش و پووار ناگری به‌ری سیلاوئ
 نامه‌وئ قه‌ت خه‌می تۆ ده‌رچی له دلما چونکه
 هه‌ر خه‌می تۆیه خه‌می دیم له دلی ده‌رداوئ
 وانه‌سووتاوه دل‌م خو به ته‌قه‌لای ئه‌سرین
 کوفت و کوئی دابمرئ یا به شه‌پۆلی ئاوئ
 روژی رووت ده‌رخه سبه‌ینانه له بالات جوانه
 له بلندان که ده‌دا تیشکی گزنگی تاوئ
 من هه‌موو عومری دریژم که له ری تۆ دانا
 به‌و سه‌ری زولفه بلئ بگری ده‌سی داماوئ
 دلی موشتاقی من ئه‌و روکه ئیشاریکی به‌سه
 وه‌کوو سه‌د تیر و خه‌ده‌نگیش نیه سیله‌ی چاوئ
 (سه‌بید) ئه‌مجاره گریی دل مه‌که‌وه بوو زولفه
 تۆ که پوخته‌ی مه‌به گیرۆده به ده‌ستی خاوئ

جامی جهم^p

دل له ئالۆزانی زولفت بو چی خاترجه م نه بی
 بوته ئاوینهی جه مالی تو که جامی جه م نه بی
 یادی زولفی تو به شه وگاری دریتژ هاوارازمه
 من هومیدم وایه سایه ی قهت له سه ر من که م نه بی
 ئیسته گهر تۆش لیم نه پرسى جیی گله و شکوا نیه
 مودده تیکه من له بییری که س نه ماوم خه م نه بی
 من که وه ستام وه کوو کیویک له بهر دهر د و خه ما
 کیو و کویستان قهت سه ری نابی به هه ورو ته م نه بی
 جیی سه ری موویه ک له دنیا جیم نیه جیی خه م نیه
 وه ک نه سیمی به ره یان لای زولف و نیو په رچه م نه بی
 من که بی یار و دیارم یه ک ده م ئارامم نیه
 دیاره سینه ش بو نه فهس ته نگه ئه گهر هاوده م نه بی
 دوئ شه وی وه ختی که هات بۆلام ده م ماچ کرد کوتم
 هاوده میت خو شه که هاوده م ژه م ژه م و ده مده م نه بی
 کاتی وه سلت خو نه فهس ری هات و چۆی نابی بی
 جییه وی لیبی ده بی ئه شخاسی نامه حره م نه بی
 ئاو پریشکینی دلی کردم به شیعیری جوان (سه بید)
 کئی ده زانی قه دری گول دل ته ر وه کوو شه ونم نه بی

به‌شه گوشت

جیژنی قوربانه و له بریان و که‌باب من بی به‌شم
 هەرچی قرچه‌ی دی له‌سه‌ر سو‌به‌م کزه‌ی جه‌رگی ره‌شم
 چوومه مه‌یخانه له‌ویش لیوم به‌جامیک ته‌ر نه‌بوو
 تازه ده‌سکه‌وتی ئه‌ویش هەر بوو به‌فرمیسکی گه‌شم
 هەر مه‌لی دل بوو که قوربانی بکه‌م چی دیم نه‌بوو
 غه‌یری ئاخ و داخ له‌شورباوی به‌شی خومی کوشم
 رووم له‌هەر کوئی کرد به‌شی خۆمم بداتی پیی نه‌دام
 وا دیاره من له‌هەر لابی نه‌سیب و بی به‌شم
 که‌س نیه‌گویی بگری بو‌ده‌ردی دلی (سه‌بید) هه‌تا
 ده‌ردی خۆم وه‌ک گوشتی قوربانی به‌سه‌ریا دا به‌شم

ئەم دنیا حیزە

دۆستم ئازیزم ئایا زانیوتە
 ئەم دنیا حیزە تۆۋەپیتش دەخا
 بۆ ماوەی قسە بە هیچ کەس نادەي
 ئەگەر پیت وایە دەراوت روونە
 بە گەرم و گور بە لە گەل یارانە
 ئەو وردە بۆلەي بەینی ئەتۆ و ئەو
 دلی زۆر یاران لە تۆ ئیشاوە
 شەپ شەپینی دی زۆری بە داووە
 گەر پزووی چەنەت پسا و رەواوە
 لینی حالی نەبووی لیلە سەرچاوە
 تائوری دەروون تینیکی ماوە
 بوو بە..... خەسرە و هاتوونە براوە

لە تاو بی نانی

نانه واخانەي سەیزادە خانم
 چوومە لای بە شکو نامم بداتئ
 کوتی وه تاغی ئەسناف نەنووسی
 لە سەر و تەرحی منی خوش نەهات
 هەر کەسئ دەهات نانی دەدایە
 نانی زۆر جوانە ئەمن و ئیمانم
 کوتم موشتەری بۆ نۆبەي نامم
 نانت پی نادەم قەزات لە گیانم
 بۆیە رووی خوشی نەدا نیشانم
 هەر بە من نادا سەیزادە خانم

شاری شنۆ

گەر دەپرسی لە من نشانی شنۆ
 وەك دلی روشنی ئەوینداران
 ئەو دەمەمی هەڵدەنیشی ئاوی رنوو
 وەك بەهاری بەهەشتە روژی بەلام
 سەوز و پیرۆزە رەنگە خوار و ژوور
 كۆمەلێکی نەجیب و روشنیبیر
 پەر لە زانا و ئەدیب و دانشمەند
 مەوتەنی شیخ ئەمین و ئەحمەدی كۆر
 بۆیە بازاری گەر مە شیعر و ئەدەب
 هەر كەسێ دیت و ئاوری دینی
 ئەهی خوای گەرە خۆت بپاریزە

دلی (سەبید) لەوئ بە جی ماوه

رەنگە بوویتیە باخەوانی شنۆ

که‌وی مالی

خه‌ویکم بوو که توّم تیدا ده‌دی نه‌وشو خه‌ویشم چوو
 دلّم بوّ جار به جار هاو سوچه‌تیکم بوو نه‌ویشم چوو
 به په‌رچهم رووی له من پووشی و له پاشان رووشی وه‌رگیرا
 تهماشای به‌ختی ره‌ش که من که روژم چوو شه‌ویشم چوو
 هه‌تا توّم بووی چرای دلّ په‌رته‌ویکی بوو له رووی توّدا
 که توّ رووی به‌ته‌نیا مام چرام چوو په‌رته‌ویشم چوو
 نه‌چاو ماوه که پینی بگریم نه‌دلّ ماوه که بوّم بگری
 هومیدیکم به‌هه‌ر دوو بوو له میشم چوو له‌ویشم چوو
 له باخا ده‌نگی بولبول بوو له کوستان قاسپه قاسپی که
 که کوستانم نه‌ما و باخ بولبولیشم چوو که‌ویشم چوو
 هه‌تا کیو و که‌ژم بوون ئاسکی کیویم بوّ که‌وی بوو بون
 که دلّ نه‌هلی نه‌ما هه‌م ئاسکی کیوی هه‌م که‌ویشم چوو
 هه‌موو شه‌و من خه‌یالی ویم له باوه‌ش دابوو ئیستا که
 به‌گیانی توّ قه‌سه‌م (سه‌یید) نه‌هه‌رشه‌و شه‌وشه‌ویشم چوو

زمانی یه کگر توو

دلم روونه به هیوایه ک من ئه ورؤ
 ده لئین ئه ستیره یه ک هه لدئ له ئاسؤ
 وهرن کوردینه با یه ک بی زمانمان
 دلشمان یه ک گری به شکوو من و تو
 بریندارین ئه گهر ههردوو به تیری
 ده با یه ک بی په رؤی سووتای بؤسو
 قسه و یه ک بی موکوریانی و برادؤست
 که خویناوی دلّه زووخواوی زاخؤ
 زمانی حالی یه کدی گهر نه زانن
 که بمرن چؤن ده کهن شین و برارؤ
 ملوو هه ر که چ ده بی بدوین به دوو جور
 وه بآلی دوو زمانی خو و به ئه ستؤ
 (سه‌ید) یه ک بی زمانمان فهرقی نابی
 که هینی ئیمه یه، وانیکی ئه نگؤ

به یبوونی خهت خه تی

که ی دی به هار هه لاله و به یبوونی خهت خه تی
 بیهینه روو به نازه وه ئه م خالی ئه و خه تی
 کوا ئاله کوکه پرچی وه دم با بدات و بی
 پیشوازی نه و به هاری به سه ری رووت و پای په تی
 ئه ستیره که م به لیوه له ری گه یبه سه ر سنوور
 هیند سار دوسر به روومه وه هات سوبحی نه که تی
 بووکی شکوفه په رده له سه ر رووی وه لا نه چوو
 نه شکاوه گول به بای سه حه ری شوینی روومه تی
 دهر د و خه م و په ژاره یی دل پیکه وه ن هه موو
 هه ر چه نده کوت کوته دلّم و جه رگ له ت له تی
 خه م باشه هه ست و بییری ده روونم ده خاته یه ک
 شادی به لی که خوشه ده ترسم له غه فله تی
 وا دیاره نه و به هاری من ئه ورؤ نه گاته جی
 گه ر بیس (سه یید) به داخه وه نه یماوه مؤله تی

داری ته قلله

ههر وه کوو خونچه ئه گهر دایم له سهر داران نه بيم
 شه ونمییکی سهر سپاردهی باخ و گولزاران نه بيم
 سورمه نیم نازداری پیش چاوان بيم و بهر دل که ووم
 ئه شکی دا که وتوو له سهر ریباری نازداران نه بيم
 یهک نه فەس وهک جاری جارن نایه تا گیانیک نه با
 یهک نه فەس عومریکه بو من هاوده می جارن نه بيم
 هینده من سه رکوت کراوم و که وتم و هه ستامه وه
 بوومه داری ته قلله گهر دار دهستی ناسواران نه بيم
 وهک نه سیم سووک بال و بی وستیکی دل دیم و ده چم
 بو ئه وهی باری گرانی خاتری یاران نه بيم
 دل له داوی په رچهم و زولفی په ریشان که وتوو
 خاترم جهم نابی تیکه ل کوری دلداران نه بيم
 وهک کزه ی بایهک وه ره مه زرای دلّم زه نویر بکه
 خونچه با بکریته وه و موحتاجی باو باران نه بيم
 وه عده یی داوه به هار بیّت و به سه رما رابری
 یا خودا بای وه عده بی و مه حروومی دیداران نه بيم
 پرده بازی ریگه یی به ینی وه فا و یاره (سه یید)
 چون ده بی پی شیلی لومه ی یار و ئه غیاران نه بيم

له زمان سروہوہ

گلہ یی له سروہ مہ کن شیعرہ کان و چاپ نابئ
 بزانه ہہرچی بنووسریتہوہ کیتاب نابئ
 له کانی دلتهوہ بی و تازہ بی دہناشتی کون
 ہہزار سالہ له خاکا بی دورری ناب نابئ
 بہ بییری وردہوہ بیکوٰلہوہ قسہی دلی خوت
 له ہیئلہ گی بدہ دیققہت بکہ خراپ نابئ
 بہ ناوہ روکی تہ ماشا کہ سہد مہنی کاغز
 کہ مہ عنہوی نہ بی قہت مہ سنہوی حیساب نابئ
 ہہ تا بہ تیشکی ہہ تاو شہ ونمیک له گول نہوہ ری
 ہہوای باخ و چہ مہن خو بہ تاب و تاب نابئ
 بہ غہیری زولفی پہریشانی یار خاترجہم
 ئە گہر خہ یاتہ بی یا بہن درووتہ ناب نابئ
 ہہزار شیعر بہ نالہ دہ گاتہ گوئی سروہ
 وہ پشتی گوئی دہ کہوئی و چاپ و ئینتیخاب نابئ
 دلکی واکہ بہ ئاوری ئەوینی پوختہ نہ بی
 (سہید) بہ گیانی تو ہر خواوہ بو کہ باب نابئ

ریتبازی ئه‌وین

تاییکی سه‌ری زولفی وه‌دهس دینم و جا دیم
 ریتبازی ئه‌وین پر خه‌تیره دهس به‌عه‌سا دیم
 هه‌ردهم که نه‌سیمیکئی وه‌فا بیت و بدا لیم
 وه‌ک پووشتی به‌دم باوه بی بۆ لات به‌سه‌ما دیم
 رازیم به‌ره‌زای تۆچ وه‌فات بی چ جه‌فات بی
 گیرۆده‌یی تۆم من به‌جه‌فا دیم به‌وه‌فا دیم
 کووژاوه به‌شه‌وگاری ژیان هه‌رچی چرام بوون
 ئه‌وشۆکه به‌شۆقیکئی شه‌می چۆله‌ چرا دیم
 هه‌ر ده‌م که گۆلئ ده‌س که‌وی بۆ شه‌معئی مه‌زارم
 مردن په‌له‌ بۆ من مه‌که بۆ خوم به‌په‌نا دیم
 هه‌ر ده‌رد و په‌ژاره‌ی وه‌ته‌نه‌ بۆته‌ گرتی دل
 ریتی چاره‌یی ئه‌و ده‌رده‌ نیه‌ پتیه‌وه‌ رادیم
 هه‌روا له‌ سه‌رم دایه‌ هه‌وای کاکۆلئ (سه‌بید)
 دل بۆیه‌ په‌ریشانه‌ منیش سه‌ر به‌هه‌وا دیم

خه‌ویکی خوش

دوی شه‌وی من خه‌ویکی خوشم دی
 روژی شایی بوو چوومه داوه‌ته‌وه
 سه‌یره خوشی به خه‌و بینم من
 که به‌شی من به خه‌م برآوه‌ته‌وه
 کونه دۆکم به پیکه‌نینه‌وه هات
 دهم و لیتویشی به‌و جه‌لاوه‌ته‌وه
 ده‌ست و دلّ باز بوو ده‌ستی دلّمی گرت
 به‌که‌می ناز و زور سه‌خاوه‌ته‌وه
 نه‌فهم باوه‌شینی رووی بوو ئه‌ویش
 ئاوری بوو به‌ باگه‌شاوه‌ته‌وه
 یا وه‌کوو ئه‌م گولّه‌ی له‌ سینه‌ری باغ
 به‌ نه‌سیمی سه‌حه‌ر جه‌ساوه‌ته‌وه
 من به‌ حاسته‌م ده‌سم له‌ مه‌مکی دا
 مودده‌تی سینگی هه‌ر له‌راوه‌ته‌وه
 ده‌می نابوو به‌ گۆیه‌وه ده‌یگوت
 بو چی پیر بووی قه‌دت چه‌ماوه‌ته‌وه
 پیتم گوت ئاخر ده‌زانی عومریکه
 به‌ خه‌می تو دلم تلاوه‌ته‌وه
 هه‌ر قسه‌ی خوشه‌ جاروبار ده‌یلیم
 وه‌ک یه‌خه‌ی تو ده‌مم کراوه‌ته‌وه

خه‌وی خوشم چوو راپه‌ریم له خه‌وا
 خه‌وه‌که‌م خوش بوو بۆم گراوه‌ته‌وه
 من که دنیا که پشتی تی کردووم
 به چ روویکی ده‌چمه داوه‌ته‌وه
 بۆ منی داخ له دل وه‌کوو لاله
 دهر د و داخیک نه‌بی چ ماوه‌ته‌وه
 شایی ئه‌ورۆکه روو له من ناکا
 شینی ئاواله بۆم ژیاوه‌ته‌وه
 قافییه‌ی شیعره‌که‌ت هه‌راوه‌(سه‌یید)
 جینگه بۆ‌ته‌نگ نه‌زهر نه‌ماوه‌ته‌وه

کەوی کولائو

ئەمرۆکە کاکە خۆیندمەوێ شیعەرەکانی تۆ
 وا دیارە بووی بە شاعیر و پیاویکی سەر بەخۆ
 یێم خۆش بوو وا بە سەر رەوو غار هاتیە نیورەو
 هەوساری بەندەگیت لە ملا کردە لەتک و پۆ
 فەرمووتە چۆنە شیّعەرەکەم و وەزن و قافییە
 بی تیک و پینە نین ئەگەر بۆت نەکەم پەرۆ
 تەبعت هەیه ئەگەر بتهوئ دەبیە شاعیریک
 دايم هەناسە سارد و خەفەت بار و رەنجەرۆ
 ساف و رەوان نیە وەکوو فرمیسکی چاوی من
 رەوتی بە قۆرتە قۆرتە وەکوو ئەسپی وشکەرۆ
 ئەو شیّعەرە کاکە پوختە نیە وەک کەوی کولائو
 لایق نیە بە سوفرەیی ئەشخاسی نوکتە جو
 فرمیسکی گەرم و خوینی جگەر خواردنەوێ دەوئ
 تا دەبیە شاعیریک سوخەن سەنج و بەزلەگو
 تا نیوێشەو نەنووی و لە بەر دووکەلی چرا
 بەیتان یلی و قافییە ساز کە ی بە جوست و جو
 زولفیکی یار بە دەستەو بەگری و بە بییری خۆت
 بیهۆنیەو بە شیّعەرەو بە بیکە ی بە تارو پۆ
 ئەمجارە شیّعەرە کەت بە ئەم و ئەو نیشان بەدی
 یەک بۆت بکا پەرۆ یەکی خۆت بکا ترۆ
 ئەو وەختە رەنگە بییە هونەر مەند و شاعیریک
 وەک من هەناسە سارد و خەفەت بار و رەنجەرۆ

دۆستی کۆن و ئاشنای تازه

بە لای ئەهلی پاتۆل و کەوا بووی
 کە ئیستا لایقی شان و عەبا بووی
 بە جوانی مەرد و ریند بووی و رەزا سووک
 بە پیری فییری ئەتوار و ئەدا بووی
 وەببیرت نایە دەورانى جیحیلی
 لە گەل من چەندە با مینەر و وەفا بووی
 دلم گەرمی وەفایە من هەتا هەم
 ئەتۆ کەنگی وەها سارد بووی هەتا بووی
 بە تەنیایی ئەم خۆم عالیەمیک بووم
 هەتا هەر تۆم هەبووی تۆم ئاشنا بووی
 ئەمەن بۆ دەفەعی دوژمن لەمپەرت بووم
 ئەتۆش بۆ من هەموو دەفەولەبەلا بووی
 کە چی ئیستا کە وەک نۆ ئاشنا وای
 لە پیشیشدا برادەر بووی برا بووی
 بە راستی نەمدەزانى ئەم زەمانە
 لەوەش هەر حیزترە مالى خرا بووی
 لە خۆت گۆراوی یا خۆم لى دەگۆرئ
 هەوات تیدایە یا بادى هەوا بووی
 بە جوانی خۆت دەبەخشم جورمت ئەمجار
 گەر ئیسباتى بکەى ئەمجارە چا بووی
 برۆ (سەید) لە قەولى من بلئ پیی
 وەژیر ریشى نەدا ئەو قەوله دا بووی

مندالی ناعاملاو

دایک و بابی لئ نه زان مندالی ناسولحاو دهبی
 هیچ وپووج دهردی له کار به دناو دهبی بی ناو دهبی
 زور به ناز په روه رده کردن بو منال خیری نیه
 گول نه گهر زوری بدیری بی گومان ناز ناو دهبی
 چاو نه گهر فرمیسک نه ریژی دانه دانه ی گه وه ره
 زوری پی بگری به ریژه و لیل دهبی لیل او دهبی
 سارد و گهرمی روژگاریکیش بیینی باشتره
 تیغی جه وه ردار به مانه تیژ دهبی تیرو دهبی
 گیانه مندالی هه تیو جه بری زه مان دهیکا به شت
 جا که کچ بی شیره ژن دهردی که کور بی پی او دهبی
 داخه که م بو و رووت و قووتانه ی به سه رمای زینده گی
 ئیحتیاجیان یا به ناو یا به تینی تاو دهبی
 کچ که چه بسی بی هه میشه ههر وه کوو تهیری قه فهس
 روژی دهردی سه رده میک موحتاجی دانه و ناو دهبی
 کور که هه وساری به دس خوی بی وه کوو بارگینی تور
 مانگرو جوته وه شین و شیت و ناعاملاو دهبی
 ههر منالیک خوتنده وار بی بو ژیان ناماده بی
 بابی سه به کلاو دهبی دایکیشی مل به دراو دهبی

ماتهم

من په ریشانه دلم ئه ورپوکه غه رقی ماتهم
 وهک چیا یی به رزم به لام گیروده یی هه ور و ته مم
 نامه وی که س باری دهر دم هه لگرئ مه منوون ده مم
 هه ر ئه وه نده ی خو ی نه بیته بار و سه رباری خه مم
 پیر بووم دهر د و خه می دنیا م هه موو جوړ چیشته وه
 پیر ه دار دانا یه من به و باره وه چو ن ناچه مم
 مالی ئه و زولفه په ریشان بی منی گیروده کرد
 ئیسته به و خو شناوی یه ی من بووم ریسوای عاله مم
 روژی رهش وا پرته وی رووی تو ی له من شار دوته وه
 چاره رهش من تازه هیواداری شوعلیکی شه مم
 تو زی گه ردی ریگه که ت دهرمانی زه خمی دهر دمه
 هه ر به هیوای تو زی لوتفی تو م و تو زی مه ره مم
 ناله نالی دل ده لایوینیتته وه کو رپه ی خه یال
 هه ر شه وه تا روژ (سه بیید) گوئی راگری زیر و به مم

کور بو تەنگانان

گەرچی پیر بووم و کەنەفتم من خەمی دیکەم نەبوو
 گەر لە دنیای بێ کەسیم دا هەر وەکوو کچ بایە کور
 روژی رەش بو ت مل بە کوینە هەر نەبێ خەم خوارە کچ
 هەر ئەوی روژی بەزەییکی بە تۆدا نایە کور
 پیم دەلین بو روژی لی قەومان دەبێ کور نیعمەتە
 ئەی ئەگەر خۆی لیت بقەومینی چ چارە ی نایە کور
 کور ئەگەر بو روژی تەنگانان نەبێ یا خوا نەبێ
 وەک قسە ی پووچ و بە تال و بێ مەزە و مەعنا یە کور
 کور ئەگەر پیاو بێ لە ژیر باری خەم و بەد بەختیا
 وەک ستوونی ئاسنین قەت ناچەمی دانایە کور
 ئەی رەفیقان وەسیەتە بو کور خەمی زیاد ی مەخۆن
 پیاو بێ بو خۆی پیاو دەبێ گەر نە وەکوو کچ وایە کور
 روژی فەرغانان (سەید) خۆ هیچ کور یک خویری نیە
 روژی تەنگانان دەبێ بنوینی گەر ئازایە کور

سه فەر به خیر

براكان گەر ده پرسن چۆنه حالَم
 بلیم چۆنم نه زیندووم و نه مردووم
 مه گەر نه تیستوو شه و چم به سهر هات
 خودایا کس نه یینی شامی وا شووم
 له بهر دهردی دل و ئیشی سهرو پیم
 له سهر پی یهک ده سووتام ههر وه کوو مووم
 وه کوو فرمیسکی گهرمی چاو رژا بووم
 ئەمن پامالی ههر کس بووم له دهس چووم
 به تاوانیک ده سووتام من که نه موو
 به بروایهک ده کوژرام من که زوو بووم
 وه کوو خووم له گهل یارانای دیرین
 نه گوراوم هه تا هه م ههر نه وه م بووم
 هه موو کس مه حره می ئە سراره ئه ورۆ
 به ته نیا ههر منم له و به هره مه حررووم
 مه کوک نیم دوو سه ره ههر هات و چۆم بی
 وه کوو تیرم سه ری هاتم سه ری چووم
 وه کوو مه علوومه تۆش باز و شه هین نی
 به لام من چۆله کیکی بی په ر و پووم
 رقی کۆنه و غروری تازه کردی
 به سه رهاتیک که من دیم و که من بووم

ئەھلی شاری

ئەھلی شاری دەبئی وریا بئی بر و باوی ھەبئی
 فیز و پۆزیک و دەمیکی تەر و پاراوی ھەبئی
 بە کوتە ی وان نەو ھە کوو ئەو کەرە کرمانجە ی دی
 نە زمانی بئی نە زاری بئی نە زاراوی ھەبئی
 کفتە شوۆر باوی ھەبئی چەنگی لە گۆشتاودا بئی
 سەری ھەر مانگ بە سەر و پئی یەکی شوۆر باوی ھەبئی
 سەر و پئی یەک نە بە گپیە و بە برینج و تەرە ماش
 رەقە لاقیکی و ھا لە ززە تی قاچاوی ھەبئی
 ھەر کەس ئی نە کرپی سبە یان لە خەمان جئی ماستیک
 ئەھلی شاری نیە با پوولی بە لیشاوی ھەبئی
 ھەموو عەسران تەرە پیواز و پەنیری پیستە ی
 نانی تازە کە گولی کردبئی ماستاوی ھەبئی
 جار بە جار یکی نە ھاران لە کەبابی حەمە شەل
 شیشە جەرگینکی نە برژا و نە سووتاوی ھەبئی
 باوہ وانیک لە قساندا وە کوو وانیک ھینە
 ھینی ئیمەش وە کوو وانیکە ئەگەر باوی ھەبئی
 خوۆشە ویستن لە دلا میللە تی ئەم شارە برا
 دل کە وریا بئی دەبئی قەدری لە بەر چاوی ھەبئی

تەم

بینه دەر رووی وه کوو روژت له تەما
 ماوه بو و روژه دلم هەر به تەما
 رەمزی حوسنه که له ژیر باری له شا
 نهونه مامی قەد و بالای نه چه ما
 له سوینی گیلگیله کانی دلە کم
 وا دهله رزی وه کوو هاتیته سه ما
 پیره دار گەرچی به زور دانایه
 من چه میم گیانه به جوانی له خەما
 ئەو هەموو دەرده که تو دیت ماوه
 ئەو وهفا و میهره که من دیومه نه ما
 نوخته یی زیغفی دەمی بووکه نه بوو
 کهمی دیکه ی نیه ئیلا له فه ما

چه قه ساو

چه نده پینم خوش بوو کوتت باوه لئی باویکی به سه
 به لئی بو ئه و که سه وا موخلیسه باویکی به سه
 من به دل عاشقی زارم نیه چاوم له ویسال
 دلی من قانیه هر سیله یی چاویکی به سه
 دلته رینکی وه کوو من به سیه ئیشاره یی چاوی
 گل که نمناک بی له خویدا نمه ئاویکی به سه
 شایه ئه و که مری جوانه بیته دوی من
 من گه رینکم به سه شاییش هه موو تارینکی به سه
 شیعیری تو تیغی چه قوی تهبعی منی تیژتر کرد
 تهبعی من تیغی ده با نه چه قه ساویکی به سه
 یادی توّم ناشت له دلا کفنی وه فام تی پیچا
 که فه قیر قولکه یه ک و نیو گزه جاویکی به سه
 تابی دووری نیه سه یید به جه فامه یکووژه
 پیره پیایینکی وه کوو من ته ب و تاویکی به سه

برینداره دلم پردرد و ئیشه
 سهری ساریژه ئەمما نیوی ریشه
 دههوله دهنگی وا دوور دی به خوشی
 ئەگەر خوشی بی ئەویش بو قهوم و خویشه
 به زاهیر ههنگوین، شیرینه، نوشه
 ئەگەر مییش بتگهزی زور تاله، نیشه
 مهبادا تالی ئەم سهر رشته بیسی
 ئەتو لهم کاته دا زوری مهکیشه
 برا ئەمروکه کهم کای کون به باکه
 برینی کونه ناسووری به ئیشه
 به قهه میرووله یه ک کیشت نه ماوه
 سهید چت داوه تو لهم کیشه کیشه

زمانی مادهری

کاری ئەم دەور و زەمانە بە ھەوا و سەر سەری یە
 خۆ بشاریتەو ھەر کەس بە ھومید سەرورەری یە
 پیم دەلین ھۆنەری وە ک تۆ نە دەبوو ھەلبەستت
 بە زمان خۆتەو ە بئ تاکوو بلین مادەری یە
 ھۆنەریکی وە کوو تۆ یا خوا ھەناوت رەش بئ
 شیعیری زۆرت کوتوو ە یا دەری یە یا وەری یە
 کوتم ئەی کاکە مە پرسە کە زمان ئامانە
 ئەو سەرە دوورە لە ئافەت لە زمانی بەری یە
 ئەو سەرە نە یی لە سەر یا خەم و عیشقی وە تەنی
 شیتە دیوانە یە بئ عەقلە لە چاکێ عەری یە

● سه رمه سستی ئه وین ●

سه رمه سستی ئه وینه دل و زنجیره له پیما
 هه رچه نده که ئیستا که نه سه رما و نه پیما
 ریبازی ژیان پرگول و پر لاله یه ئه ماما
 هه ر داخی دله بو من و هه ر خاره له ریما
 ئه و وه خته که هاوړی بوو، ئه من له نگ و ئه ویش ساغ
 بی ره حمه به زه بیکی نه هات کاتی به پیما
 گه ر حالی منی خه سته ده پرسن که چلونم
 بی لاقم و که وتووم و له دهس چووم و له جیما
 من ماومه وه بی یاوه رو بی یار و ره فیقان
 ئاواتی دله ماوه ته وه چاکه به جیما
 غهیره ز منی بیچاره له نیو کوړی ئه ویندار
 بی هه مدهم و ته نیا و غه ریب ماومه کیما
 هه ر قافلّه یه دیت و ده چی پیش ده که وی زوو
 سه ر قافلّه سهید بوو عه جه ب مام که به جیما

دهنگی ماملی

به ئەستۆی تو وه‌بالی کوشتنی من
 خەمی زولفت که ئالا بوو له گەردن
 ئەجەل بێ دەردی خۆمت بو بەیان کهم
 هەتا پیت وا نه‌بێ پیم سه‌خته مردن
 دلم مه‌جنوونی زولفی بوو په‌ریشان
 سه‌رم مه‌فتوونی بالایه‌ک سنه‌وبه‌ر
 نه‌ئه‌و زولفه‌ ته‌نافی کرد له ئەستۆم
 نه‌ سایه‌ی سه‌روی بالای خستمه‌ سه‌ر سه‌ر
 له وه‌ختی مردنا گه‌ر تووم له لا بێ
 به‌لێ ئه‌و وه‌خته مردن خو‌شه‌ نه‌ک ژین
 به‌ دل سوۆزی ده‌به‌ن ته‌رمم له سه‌ر شان
 که چاو جوانیکی وه‌ک تو بووم بکا شین
 ده‌لێ (سه‌بید) که وه‌سیه‌ت بێ بخوین
 به‌ ده‌نگی ماملیم یاسین و ته‌لقین
 له روژی مه‌حشه‌را با پتی بزانی
 فه‌قه‌ت ئه‌و ده‌نگه‌ بو خو‌شیه‌ک که ده‌مدین

● ته رجه مهی شیعریک له مهستوره ●

ته گهر زولفت له گهل یه ک نه بی دیوانه یی که متر
 له شه معی رووت دلّم دووری بکا په روانه یی که متر
 هه تا دووربم له تو، قازانجی تو یه پیّت بلیم بوچی
 که غه و غایه ک له ده ورت که م ده بی ته فسانه یی که متر

له به زمی تو که نارم گرتووه و بی مال و حاله دل
 ته تو ئاسایشی زیاتر، منیش ئاسانه یی که متر
 به چاوی مهستی ته و مهست و خومارم بوچمی مه یگیر
 ته گهر تو ش نه مده یه ی جامی، چ بوو په یمانه یی که متر

ده زانی بای سه با ته و کاته بوئی زولفی تو ی هینا
 له ره ونه ق که وتووه بازاری عه تار، شاننه یی که متر
 له بهر داخی ته وینت من له ناله و دهردی دل که وتم
 دلّم مهستی ته وینه، ناله یی مه ستانه یی که متر

سه یید مه جنوونی له یلابوون دلی مهستوره وا جوانه
 له کوچی دوا یی یا با پیّم بلین، فه رزانه یی که متر

چیمهن و نه‌سیم

به سهر چیمهن دا هات نه‌سیم به کانی گزنگ نه‌نگووتن
چیمهن چاوی له خه و رابوو نه‌رگسه‌کانی پشکووتن

به هیوای بای واده‌ی خو‌ی بوو ده‌یزانی به‌هار نه‌زدیکه
دی‌تته‌وه باوه‌شی چیمهن مه‌حتله‌ی ناکا چی دیکه

چاوی له شه‌ونمی ئاوات پر بوو له مرواری ره‌نگین
ده‌تگوت پی‌ده‌کنی چاوی کاتی مه‌وجی ده‌دا ئه‌سرین

زانی بای واده‌ی خو‌یه‌تی دلی ئه‌م باسه‌ی راگه‌یاند
چیمهن له خو‌شی ئه‌م رازه مرواری‌یه‌کانی هه‌لوه‌راند

دەنگی دوور

دەنگی دئی لەو دیوی ئاسۆ بانگ دەکائازیز بو نایهی
لیم نەدیوی یالیم زیزی یا سەرگەرمی گەمە و کایهی

من قەترەهی شەونمی گەشم کاتی شەو ئەزرینگیتهوه
لە سەر بەرگی گولیک بەیان پییدەکنی و دەتووتەوه

تو ئەو گولەهی ژینی منی بە خوینی دل ئاوم داوی
بوچی بوئت ناکەم ئیستا خۆت بە منەوه ئەسیر مەکه

من تووم لە بیر ناچیتەوه بەلام تو قەت من بیر مەکه
با هەر من گیرۆدەهی تو بم خۆت بە منەوه ئەسیر مەکه

من لە سەحرای بی نیشانیم من لە گەرۆوی هەژدیها دام
من یۆنسی دەریای ژینم من لە گێژاوی دەریا دام

گێژ و خولی ئەم دەریایه گێژم دەدا و دەخولیمەوه
بەرەو وشکی دەروم بەلام هەر دەروم و هەر دیمەوه

من قەتیس ماوم لەم هەردە ری هی هاتنە خواری بەسراوه
من تەیریکی نابەلەد بووم نەمزانی چوار دەورەم داوه

تۆ مندالی بەلام ئەمن لە نیو بيشكهى ژیندا گیرم
دەس بە دەسرازە بەسراوم بەل شکاوم من ئەسیرم

لە مابەینى من وتۆدا گۆمىكى قوول و بى بنه
ئەورۆ سەرم لى شیواوه ریگای بوارم لى ونه

ئاخ بو مەله وانىكى ئازا بـمکاته قەلاند و شانئ
یا بو تەیرىكى تیژەبال لە سەر بەلى خویم دانئ

سامم لە دەریا بشکینئ شەپۆله کان راوه ستینئ
لە بووار بـمپەرتینتەوه بو لای تۆ بـمھینتەوه

ریسوا

کهس له دنیا‌دا وه‌ک‌وو من عاشقی ریسوا نه‌بوو
 وه‌ک دلم بو‌په‌رچه‌می ئاشوفته و شه‌یدا نه‌بوو
 وام ده‌زانی کهس له من بو‌و زولفه شه‌یدا تر نیه
 تا نه‌سیمی به‌ربه‌یانم دی که دیتم وا نه‌بوو
 دهم به دهم بو‌خوم ده‌سووتیم و به‌لام بو‌شه‌می روت
 وه‌ک دلی من هیچ ده‌می په‌روانه بی په‌روا نه‌بوو
 وینه‌ییکی چینی زولفی بوو له چاومدا که من
 هه‌ر ده‌گریام و گری و گولییکی چاوم چا نه‌بوو
 وه‌ک نه‌سیم بوو وله هیچ شوینی له‌کهس جیگه‌م نه‌گرت
 بو‌یه بو‌من وه‌ک نه‌سیمیک مامه‌نو ماوا نه‌بوو
 هه‌ر ده‌لیی کویستانی کوردستانه باخچه‌ی سینه‌که‌ی
 هیچ گولییکی جوان نه‌بوو له‌ودا ئه‌گه‌ر له‌مدا نه‌بوو
 دل به دووی خویدا ده‌با وه‌عه‌دی ویسالی په‌رچه‌می
 من له به‌ختی ره‌ش هومیدیکم به وه‌عه‌دی وانه‌بوو
 هه‌رچی تیکوشام شه‌وی ده‌ستی من و ده‌رزی به‌روک
 ئه‌و له داوینی نه‌بووه ئه‌م له ییخه‌ی جیا نه‌بوو
 من دلم دایه به سه‌ودای تایه‌کی زولفی که چی
 که‌چره‌وی کرد و له‌گه‌ل من مایلی سه‌ودا نه‌بوو
 کهس وه‌ها ورد و زهریف نه‌دوا له خالی گه‌ردنی
 هینده ریکه‌وتوو (سه‌بید) نه‌قشیک له سه‌ر مینا نه‌بوو
 گو‌به‌روک ده‌ستی له‌سه‌ر ئه‌وسینگ و مه‌مکه‌ی هه‌لنه‌گرت
 تا سه‌ری زولفی له مه‌یدانا سه‌ری په‌یدا نه‌بوو

گۆلی مەحبووبی شەو

مەحبووبی شەو گۆلی بۆن خۆش بزۆینەری ھەست و بیرم
ئەو ھەندە ئەتۆ ئازادی من سەد ئەو ھەندە ئەسیرم

* * *

تۆ مات و بیدەنگ و ئارام خۆ دەنویتی بە نھینی
بەلام لە پشت پەردە خەیاڵ ھیزی دەروون دەبزۆینی

* * *

تۆ ھاوارازی یاری من بووی دل ھەر لە لای تۆ بە جی دئی
کاتیک لە باوھش ئەودا بووی بۆیە بۆنی ئەوت لئی دئی

* * *

مەغزم بیرم فکرم ھەستم ھەمووی بە تۆوہ ئالاوہ
ھیزی جوولانەوہی ژینی لە گەل خویتم تیکەلاوہ

* * *

ئەم دیوہ و دیوت بۆنیہ درگاری لە تۆ نابەستی
تۆ بیرى وردى ھونەری ھیچ کۆسپیکت پی ناوہستی

* * *

ھەناسە کەت تیکەلاوی جریوہی مەلی بە یانان
ھەر دوو ئەسپاردیکی تازەن لە بۆن لە ژین و لە ژیان

* * *

مەحبووبی شەو گۆلی بۆن خۆش من ھەمیشە تۆم لە یادی
تۆ پەيام ھینەری شادی تۆ بۆنی خۆشی ئازادی

* * *

شهمعی مهزار

هه تا ماوم ئەمن شهمعی مهزاری هه لیکه م چاکه
 به ئەسرین لاله یه ک با شین بکه م له جیاتی شهم چاکه
 هه ناسه م زولفه که ی لادا وشه و چاوی له خه و رابوو
 ئەگەر نه رگس له خه ودا بی نه سیمی سو بده م چاکه
 به ئەسرین گفت و گو ی دل دانه مرکا بویه هه ده گریم
 ئەگەر ئاور له سه حرا بهر بی هه ر سینلاوو چه م چاکه
 له به ختی رهش هه مووده سکه وتی ژینم هه ر خه م وده رده
 به جامی مه ی ئەویش روژی وه دم ئاوی بده م چاکه
 به دل له و یاره ویستی یارمه تیم بوو نه مده زانی من
 که ویستی زور له بی جهرگ و دلان تا بکری که م چاکه
 ده لیکن شادی فه راموشیشی پیوه من که نه مدیوه
 نه کوو ساتی له بیرم چی هه میشه م دهر د و خه م چاکه
 وه کوو نه ی هه ر له سینه م دا ده نالم با نه زانی که س
 که ناله ی بی که سیکی وه ک (سه یید) بی زیر و به م چاکه

تۆبه

له دلمآ وهك گرى يه چىنى زولفى ئه و به له ك چاوه
 نه سىمى به ربه يان تاكوو نه هات ئه و عوقده نه كراوه
 تماشاى چىنى زولفت وهك به شه و رويشتى رى يه
 كه نوورى چاوى من له و رى يه دا هر كه وتوو هه ستاوه
 ئه وهنده ي من به كول ده گرىم گرىي لى نابرى چاوم
 ده لىي وىنىكى چىنى زولفى توى تىدا به جىماوه
 مه گهر فرمىسكى چاوم گفتم و گووى دل دابمركىتى
 دهنآ ئاورى ئه وىن هه روا به تىنه سو لى هه ر ماوه
 دل و دىنى به جارى لى ستاندم نىو نىگاي چاوى
 به تىرى دوو نىشانه ي پىكه وه ئه و شوخه پىكاوه
 ئه گهرچى نامه وى من تۆبه بشكىنم خودا چ بكم
 هه موو جار رووره شى لاي تۆم ده كا ئه و په رچه مه خاوه
 خه يالى زولفه كه ي وىم هاته پىش چاو دوى شه وى (سه يىد)
 ئه وه سايه ي له چاوما ماوه چاوم به كله نه رزاوه

ئاورگە

لە بەر تۆ دەمرم و ناژیم لە بەر خۆم
 دەسووتیم وەک شەم و قەت نایە بۆ سۆم
 ئەمن ئاورم لە خۆم بەردا لە بەرتۆ
 کە چی تۆ خۆلی خۆم ناکە ی وەسەر خۆم
 دەمی فرمیسکی چاو و شکایی نایە
 شەتاوی بی بوارە چاوە یا چۆم
 غەمی کۆنەت لە گەل دڵ بۆتە هاوڕاز
 بنیژە تۆ خەمیکی تازە تر بۆم
 ئەتۆ ئەو زولفە تا تایەم لە مل کە
 وەبالی ئەو گوناھە ی تۆ بە ئەستۆم
 شەویش بی ھەر دەروم من روو بە ئاسۆ
 ئەگەر ئەستیرە یە ک ھەلبی لە ئاسۆم
 ئەمن ئەو بەردە وا شیشە ی شکاندم
 لە دەس یاران دەبی بیدەم لە ئەژنۆم
 لە یاریدا ئەگەر راست بی وە کوو من
 کە وا بی تۆ منی و کاکە منیش تۆم
 (سەبید) چ بکا لە گەل خۆت ولە گەل خۆت
 لە گەل خۆم غەیر و بیگانەم لە گەل تۆم

هه‌وای به‌هار

کاتی به‌هاره جوانه چرۆی سه‌ر چلی چنار
 پیران جحیل ده‌کاته‌وه لوتفی هه‌وای به‌هار
 عاشق ده‌با هه‌لاله و گول پر به‌باخه‌لی
 بولبول ده‌باله لاله و سونبول به‌کول وبار
 یه‌ک ره‌نگ و سه‌وزه پۆشه هه‌موو ده‌شت و کیو و که‌ژ
 فه‌رقی نیه له به‌ینی سیا کیو و لی‌ره‌وار
 شه‌ونم ده‌خاته باوه‌شی گول گه‌وه‌ری ئه‌وین
 لاله‌ش ده‌بیته بووکی به‌هار و شه‌می مه‌زار
 بولبول بیینه ژاله و لاله‌ی ده‌وی به‌جووت
 مندال ئاو و ئاوری پی جوانه بو‌قومار
 تا چاو هه‌ته‌ر ده‌کا گول و گیا سره‌وه‌یی نه‌سیم
 ئارام ده‌یانسه‌ کیتی له پی ده‌شت و به‌ر بنار
 چه‌ن جوان و جینی هومیده چرۆی تازه دهر بکا
 هه‌ر وه‌ک نه‌مامی تازه لق و پۆپی پیره‌دار
 هه‌ر که‌س به‌ ده‌ست و دیاری یه‌ بو‌ جیژنه (سه‌ید)یش
 چه‌پکی گولی وه‌نه‌وشه به‌ شی‌عریکی ئابدار

هه وری ره حمهت

شه و روژ چاوی من ئەسرین به سهر دلدا دهبارینئ
 له سه حرای بن که سان که ی هه وری ره حمهت لاله دهروینئ
 گولیکم دهس که وئ دوا ی مردنم شه معی مه زارمی که م
 گه لایه ک له و گوله دنیای ژیانئ من هه موو دینئ
 له بهر به ختی ره شم هه ر چین ده خاته په رچه م و زولفی
 نه سیمی به ره به یان له کوئ یه دهستیکی وه بهر بیئئ
 وه کوو فرمیسکی داکه و توو له چاوان که وتمه سهر رییان
 ده بی یار و نه یار تابئ به لاما پئ یه کم لیئئ
 وه کوو پیری موغان شیشه ی دلی خۆم داوه ته دهستی
 که چی ئەو وه ک منالی هیچ نه زان ئەو شیشه ده شکینئ
 دل م گیرۆده یی داویکه گهر جه وری ره قیب بیلی
 وه فاداره هه تا دوا روژی ژین ئەو تاله ناپسینئ
 له ئەشکی چا و ده ریای دل سه مه ر هه ر گه وه هری عیشقه
 ده دروئ به ره می خۆی هه ر که سئ له و دانه ده بچینئ
 که سئ دهس ناکه وئ ده ردی دلی (سه یید) له خۆی بییه
 که بو سازی شکاو گوئ ناگری کهس تا بنالیئئ

کیژی دیهاتی

کیژی شاری کاتی بو سه‌لمانی ده‌چن و دینه‌وه
 وا له خوئیانیان ده‌گورن هیچی نانسریته‌وه
 ده‌ستی سه‌لمانی شکئی شیوهی سروشتی تیگده‌دا
 هه‌ر له جوان ناچن دهنه‌هه‌ر چی بلیی وا دینه‌وه
 لیوی سوور نه‌برو تراشراو پرچی لوول پش‌چاوی شین
 هه‌ر وه‌کوو ته‌سییحی شیته‌هیچ کاتی ناهوئرینه‌وه
 که‌س فریو ناده‌ن به‌چارشیوی فش و پشتینی زل
 کیژی دیهاتی به‌کولوانه و به‌به‌ره‌له‌ئینه‌وه
 داری چاکی نین که‌ ئالا بن به‌ پارچه یا په‌رو
 سه‌روی ئازادن به‌ بی‌ پیرایه‌ ده‌شرازیته‌وه
 ئاله‌کوک نین سه‌ر نوقوم بووبن له‌ نیو پرچ و په‌چه
 سه‌ر بلندن وه‌ک گولی مه‌ریه‌م ده‌می ده‌کرینه‌وه
 روژ و ماتیکیان نیه‌هه‌ر ده‌م به‌ره‌نگی بیته‌ده‌ر
 پاک و یه‌ک ره‌نگن وه‌کوو ئه‌ستیره‌ده‌ره‌وشینه‌وه
 ئاوی روونی کانیاوی بوته‌ئارایشگه‌یان
 بوئه‌وه‌ک پۆلی په‌ری وان تاله‌کانی دینه‌وه
 توقی زیر‌نایته‌توقی له‌عنه‌تی مل موشته‌ری
 روژئی دینه‌سه‌ر مه‌حه‌ک ره‌ش ده‌بنه‌وه‌ده‌پسینه‌وه
 هیچ ده‌زانی چه‌نده‌جوان بوو کاک (سه‌بید) دابی قه‌دیم
 گوبه‌روک و که‌مه‌ره‌ی زیوین له‌سه‌ر پشتینه‌وه

تیر و کهوان

کوتم زولفی په ریشان که نه سیم به شکوو خه مم لاچی
 ده لئی چین و گریی هیند زوره چ بکه م دهستی تی ناچی
 ده مت هینده پچووکه بده یه ی گهر له و ده مه ماچی
 نه گهر بو من به ها که ی گیانه بو تو هیچی تی ناچی
 موژهی وه ک تیره نه بروی وه ک کهوان نه منیش نیشانه ی نه و
 ده بی پیش وه ی له سینهم تییه ری تیری له دل راچی
 چه من خه ملیوه کویستان سه وزه دار هاتوونه گول کردن
 به هاره پیی بلین با ئاله کوکیش پرچی هه لپاچی
 له هه ورازی ژیان سهر ناکه وی نه ستیره که ی به ختم
 نه گهر بیو سهر که وی پرشنگی نابی زوو ده بی داچی
 هه تا چاو لیک ده نیم هه ر وینه که ی تو دیته بهر چاوم
 له خه ودا شه م ده بینتی چاوی په روانه له خه و راچی
 سه یید که شتی شکاوم من له گیتراوی ژیانمدا
 له کوئی به بای موافق سهر که له م گیتراوه ده ر ناچی
 له هه ورازی ژیان سهر ناکه وی نه ستیره که ی ژینم
 نه گهر بیو سه که وی پرشنگی نابی زوو به بی داچی

پهروانه

پیم دهلین بو مه جلیسی یاران به بی پهروانه چی
 من به بی پهروانه چم چاکه به لام پهروانه چی
 سلسیله ی زهنجیری مووی ته و شوخه توقی گهرده
 من له مل خویدا ده مالتم ته ی دلّی دیوانه چی
 دهس به داوینی تهوین بووم دهس نه گه بیه دامه نی
 ئیسته دامام که ته م دامانه به و دامانه چی
 داستانی له یلی و مه جنوون دهلین ته فسانه یه
 گیانه پی باوهر مه که جیی باوهر و ته فسانه چی
 جامی مه ی وهختی له مه یخانه منی دی پیکه نی
 پی کوتم (سه بید) ته تو چی و مه یکه ده و مه یخانه چی

کازیوه

برا ریگه‌ی ژیان دوور و درینژه و پیچ و نادیه
 هه‌موو ژینم به سهر چوو ئیستە رینم تا نیوه نه‌بریوه
 حەریف دوو روو نه‌بی قهت پووئی سەبرم بی ره‌واج نابئ
 سکه‌ی به‌خت و زه‌فه‌ر دوو رووی هه‌یه ئەم‌دیو و ئەو‌دیوه
 له ئاسۆگی ئەمەل سەر ناکه‌وئ ئەستیره‌که‌ی به‌ختم
 مه‌گەر شه‌و شه‌ق بیو و رووی خۆی نیشان دا کاتی کازیوه
 به ئاوی چاوی خۆم باخی ژیان عومریکه ده‌یدیژم
 له داری ئاره‌زووم ئیستا به‌ریکی تازه نه‌چنیوه
 گەر ئیستا شیعی (سه‌یید) تامی شیرینی ده‌ده‌ن گیانه
 هه‌زاران تال و سویری و ره‌نجی فه‌ره‌ادم له سهر دیوه

په یک

بریا په یامه که ی من وه ک په یکی بای سه با با
 له جوابی کاک عومه ردا ئەم شیعره بو ی برا با
 پیټ وانه بی که (بابا) بایټکه له و کیتابه
 (بابی) نه بوو له فه سلا فه سلئ نه بوو له (باب) ا
 بابایه کی بی بابا هه ر چه ن خوا به ها (با)
 ئەو گونبه زه ی که تو دیت (با) بوو له نیو (حوبابا)
 تو بو چی لیټی ئە ترسای له و شیر ی بی دم و یال
 شیر بوو که توانی بایه کتکیکی ژیر (عه با) با
 هه ر ئەم کونه و کونی بوو پولئ وه دووی ئە که وتن
 ئاوام ئە هاته بهر چاو مشکیک که وا به (با) با
 سهید و مهلا و مه شایخ نابی له چت بترسن
 خراپی تی گه یشتووی هیچی نه بوو نه (بابا)
 پیم خو ش بوو ئەم قسه ی تو هه ر که س خوی به هابا
 با خواردنیش نه زانی ئە یخا به مل (که بابا)

له جوابی که مالدا

تۆ که پیت وایه زنه‌ی عیلم و ئەدەب زاوه‌تەووه
 هونەر ئەو جووره که پیویستیە نه‌ژیاوه‌تەووه
 کئی هه‌یه قەدری هونەرماندی بزانی ئەورۆ
 ئەووه گیان سه‌ختی‌یه ئەو تۆزه ئەگەر ماوه‌تەووه
 هیچ هونەرماندی نیه تاکوو له دەس بی هونهران
 حەقی ژیر پی نه‌بووه ره‌نجی نه‌چه‌وساوه‌تەووه
 بی کفن دەمری هونەرماند و که‌جی تابووتی
 به‌ دوو سه‌د سلسله و فلفله رازاوه‌تەووه
 هه‌ستی جوانی تۆ برا جیگه‌یی ته‌حسینه که‌مال
 وه‌کوو تۆ ئیسته که‌ بیرئ له‌وه نه‌کراوه‌تەووه
 کاک که‌مال بۆ چی ده‌لیی بوومه ئەسیری قافیە
 پیاوی ئازا به‌ په‌ت و میخی نه‌به‌سراوه‌تەووه
 گەر وه‌به‌ر دل ده‌که‌وی شیعی من ئەورۆ ئەووه‌یه
 گه‌وه‌ه‌ری ئەشکه به‌ خوینی دلّم ئاو داوه‌تەووه
 تازه ده‌ستت به‌ قه‌لەم گرتووه زمانت به‌ قسان
 قه‌لەمت بۆیه له‌ چەن جیگه‌وه له‌ رزاوه‌تەووه
 زۆر بلئی و وه‌ک چه‌قه بیجووره‌وه کاویژی بکه
 چه‌قه‌که‌ت خویش ده‌بی ئەو وه‌خته که‌ جووراوه‌تەووه

ده‌هۆی دوژمن

ئەشکی خوینیم که ئالون به سەر موژگانه‌وه
 وه‌ک سهری مه‌حکووم به سهر نیزه‌ی سته‌مکارانه‌وه
 خونچه پشکووتوون ئە‌گەر ئە‌ورۆ به لوتفی شه‌ونمه
 وا ده‌بینم پێکه‌نینی خۆم به‌ دم‌ گریانه‌وه
 من له‌ گه‌ڵ ئە‌و مه‌سته په‌یمانی دروستم به‌ستوه
 ئە‌و به‌ سه‌د په‌یمان شکیننی من به‌ یه‌ک په‌یمان‌وه
 ئەشکی من وه‌ک کوتری هیلانه‌ لی تیکچوو ده‌چی
 یا له‌ سهر سووانه‌ی مژۆله‌ یا به‌ ریگه‌ وبانه‌وه
 سیله‌ چاوینکی نه‌دامتی خۆ دلی ئە‌منی شکاند
 شیشه‌که‌ی سالم ده‌مینتی قه‌ت به‌ ده‌س مه‌ستانه‌وه
 نیوه‌ گیانیکم بمینتی به‌سمه‌ تا دیمه‌ حوزووور
 تا دوو سه‌د گیانت به‌ قوربان که‌م به‌ نیوه‌ گیانه‌وه
 هه‌رچی ده‌یبینم درۆی دوژمن ده‌هۆی نامه‌ردی‌یه
 که‌لله‌ پووک تا بیکوتی بای ده‌چته‌ نیو هه‌مبانه‌وه
 من له‌ مزگه‌وتی ده‌هاتم پیم ده‌لتی دوژمن (سه‌ید)
 ریگه‌که‌ی که‌چ کردوه‌وه من دیم له‌ لای مه‌یخانه‌وه

به هار

کاتی به هاره جوانه چرووی سه رچلی چنار
 پیران جحیل ده کاته وه لوتفی هه وای به هار
 عاشق ده با هه لاله و گول پر به باخه لی
 بولبول ده با له لاله و سونبول به کول و بار
 یه ک رنگ و سه وزه پوشه هه موو دهشت و کیو وکه ژ
 فه رقی نیه له به ینی سیا کیو و لیره وار
 شه ونم ده خاته باوه شی گول گه وه هری ئه وین
 لاله ش ده بیته بووکی به هار و شه می مه زار
 سویتسه و هه لاله لاله یی سوور ون ده که ن رکیف
 هه ر وه ک پیاده وایه له دهشتا له دوور سوار
 تا چاو هه تهر ده کا گول و گیا سر وه یی نه سیم
 ئارام ده یانسه کینی له پی دهشت و بهر بنار
 چهن جوان و دلرفینه چرووی تازه دهر ده کا
 هه روه ک نه مامی تازه لق و پوی پی ره دار
 هه رکه س به ده ست و دیاری به به م جیژنه (سه یید) یش
 چه پکن گولی وه نه وشه به شیعر یکی ئا بدار

دوو به یتی

بو ماموستا مه لاغه فوور حافیزی مه هاباد

چاو خوښه ویسته گهرچی له لای خواهنی نه زهر
 نابئی به بی به سیره تی دل له زره تی به سهر
 پیم خوش بوو کویر بام و به لام وهک مه لاغه فوور
 روشن دل و نه دیب بم و خوش زهوق و باهونه ر

ته خمیسی مه لاغه فوور له سهر نه و دوو به یتی یه

پیایوکی به رز و زوبده له سیدانی موخته بهر
 پسپوری فهنی شیعره له ورد بینیا نه بهر
 تم فکره چهنده بیکره که له و مه غزه دیتته دهر
 چاو خوښه ویسته گهرچی له لای خواهنی نه زهر
 نابئی به بی به سیره تی دل له زره تی به سهر
 نه و خینوی مووقه له ش و ههستی پر له نوور
 غه واسی به حری بینش و ئیدراکی بی سنوور
 پروانه ئاره زووی دلی بیگهردی وهک بلوور
 پیم خوش بوو کویر بام و به لام وهک مه لاغه فوور
 روشن دل و نه دیب بم و خوش زهوق و باهونه ر

له جوابی دهرده دئیکی مه لاغه فووردا

هیچ ده زانی چه نده ئەم دنیا به پیسه و نه کبه تی
 قهت له دل خۆتی مه خه داخ و په ژاره و هسه ره تی
 چاوی دیدارت نیه چاکه ی له گه ل کردوی خودا
 خۆزگه به و روشن دلای نایینی دهر د و مهینه تی
 * * *

دوو به یتی

ئهوی بی چاوه خودا بی حد و ئەژماری ده داتی
 هونه ری جوان و دلی روشن و وشیری ده داتی
 گهر نه بینی چه مه نی سه وز و گولی سوور و چیا ی شین
 ههر له باخچه ی دلی خۆیدا گول و گولزاری ده داتی
 * * *

یا شیخ چ باسه تاوی له لام ئوقره ناگری
 تو به رقی شاری یا خو سپهندی سه ر ئاوری
 گهر خانه قا به هه شته، سه رای من جه هه ننه مه
 ههر مالی خۆته ههر چی درهنگ بی زوو رابری
 * * *

خه ویکم بوو که تو م تیدا ده دی من
 ئەویشم چوو له بهر به ختی به دی من
 به چادر زولف و رووی پۆشی و کوتم پیی
 شهو و روژم نه ما چ بکه م ئەدی من
 * * *

دہ پرسی بو چی وا دل تہنگہ سہید
 زمانی بے ستووه بیڈہنگہ سہید
 دہ لیم با ہر ئہ من ماچ کہم دہمی تو
 دہ لیمی چاو چہ ندہ بہرچاو تہنگہ سہید
 * * *

ئہ و کچہ کوردہ کہ ہیچ عہیی نیہ
 حہ یفی ہہ مدہم نیہ زور دہ مدہمی یہ
 کہ بلیمی عہیی تییا بی نیہ تی
 نوقتہ زہ عفیکی کہ بی بی دہمی یہ
 * * *

ہاژہی بای وہ عدہ دیسان ہاتہ وہ
 لہ نیو شاخ و کیو دہنگ ئہ داتہ وہ
 خونچہ لہ باتی ئہ وہی گوی بگری
 وہک شہیرہ خورہ دہم ئہ کاتہ وہ
 * * *

روژ باش بو کہ سیک بکا لہ روژدا
 بو کاریکی باش جاریکی تہ لاش
 ہہ نگاویک لہ ریگی گہ لدا ہہ لگری
 ئہم جارہ باشہ پیی بلیمی روژ باش
 * * *

ئہ وہی دہ موست خودا بیکا عہ تا پیم
 ویسالی بوو، ئہ ویش نہ یدا خودا پیم
 بہ گہ رمی لیم دہ پرسی رووی دہ پووشی
 بہ ساردی جوابی داوہ رووی نہ دا پیم
 * * *

ئەگەر فرمیتسکی من نایه به لافاو
 مه‌زانه من نه سووتاوم نه‌ماوم
 که دیم زولفی به چین که وتۆته سهر یه‌ک
 گگری که وتۆته کاری ئاوی چاوم
 * * *

زولفت که به حه‌لقه دیتته خواری
 ههر جاره به‌شیکی یا به یه‌کجار
 وه‌ک حالی دلی منه په‌ریشان
 وه‌ک به‌ختی ره‌شی منه سه‌ره و خوار
 * * *

جه‌مه له وجوودی نازهنینا
 گشت نوکته‌یی ورد و ره‌مزی شیرین
 ئەوه زه‌ده‌خه‌نه‌ی ده‌می پچووکی
 وه‌ک جومله‌یی ئیبتیدا به ساکین
 * * *

لیفه‌ی سه‌ری من سیبه‌ری عاسمانی شین
 ژیر راخه‌ره‌که‌م عه‌رزی خودا پان و به‌رین
 چاوم هه‌یه تا به عه‌یه‌وه دامپۆشی
 گوینچکه‌م هه‌یه جار و باره‌ده‌یکه‌م به سه‌رین
 * * *

ئهم جیهانه بی سووباته بی ستم گهر ناسره‌وی
 گهر یه‌کێ ده‌روا یه‌کی دیکه‌ی له جینگه‌یدا هه‌یه
 عاقیبه‌ت سایه‌ی له سه‌ر دنیا نه‌ما داس و چه‌کوش
 داسی رووسی روویی ئەمما چه‌کوشی ئەمریکا هه‌یه
 * * *

تاک به یتی

قاسپه قاسپی که و له کوساران نیشانه‌ی شادیه
 گهرله چوار چیوه‌ی قه‌فهدا بی و بخوینی شیوه‌نه

* * *

ئه وه‌وره ره‌شه‌ی واه‌سه‌ری کیوانی به‌ته‌م‌گرت
 چون رزقی خودای پیوه‌یه ماتهم‌ده‌ره‌وینی

* * *

که‌لله‌ی زل و به‌تاله‌ئه‌گهر زور ده‌لئ‌قسه
 لومه‌ی مه‌که‌ن که‌گومبه‌زی چؤل‌ده‌نگ‌ئه‌داته‌وه

* * *

گهرچی پیری له‌منی‌گرت‌ه‌وه‌ئه‌لماسی‌ددان
 دل‌که‌م‌خوشه‌خیلال‌مننه‌تی‌پووشیکی‌نه‌ما

* * *

گهر‌دوعایی‌دل‌شکاوان‌ئه‌هی‌خودا‌گیرا‌ده‌بی
 من‌دوعام‌وايه‌که‌دووباره‌دل‌م‌بشکیت‌ه‌وه

* * *

نامه‌وی‌من‌رووی‌تماشا‌که‌م‌نه‌کوو‌بو‌ده‌فعه‌یه‌ک
 وه‌ک‌له‌ئاوینه‌ی‌خه‌یالم‌دا‌دیاره‌وا‌نه‌بی

* * *

هه‌موو‌جوانی‌یه‌ک‌له‌سه‌ر‌ئه‌و‌خاتیمه‌ی‌دی
 وه‌کوو‌ئه‌له‌حمده‌ئاخری‌دی‌به‌ئامین

* * *

چۆن دەبا باری لەشی ئەو کە مەری باریکی
کەل بە موو بەندە لە قانونی مەلاحەت لەودا

* * *

من کە نوێژی بۆ ریا م پێ کوفرە دووری لێدە کەم
جێی لە دلدا چۆلە هەر وەک باوەشی میحرا ب بە تال

* * *

دل وە کوو مالی کە وان پاکە لە کینە خالی یە
تیری تانە ی تۆ لە من هەر بۆیە ناپیکێ نیشان

* * *

هەر چەندە کە پەروانە بە شەم بال و پەری سووت
خۆ ئەو شەمە قەت وەک دلی پەروانە نە سووتا

* * *

هەمیشە چینی زولفی نایە لێ من رووی تماشاکەم
تماشای بەختی رەش کە چۆن گری کە و تۆتە کاری من

* * *

چاو و گویم چوون و ددانیش وردە وردە هەلۆهە
داری پیری گەر وە بەر هات هەردە مە ی دینی بە ریک

* * *

تانە کە ی سەرچاوی من هەردەم بە ئەسیرین زیاد ئە بی
قەلپە زە ی ئاوە لە هەلدێران کە کە ف دینیتە روو

* * *

نەسیم کەم باوەشینی زولفە کە ی کە دل لە وێ دایە
ئە تۆش وەک مایە فیتنە ئاوری دل خۆش مە کە چیدی

* * *

له گهل یارانې دل سوو تاوی خۆت یه ک دل به دووره نگی
له لاله ش من قه بوول ناکه م دلی وه ک من نه سوو تابې

* * *

هیچ ده زانی سه روی ناز بو چی له گول بالاتره
سه ر بلندی ئه و له گول شه ندا له بهر ئازادی یه

* * *

قته نه بوو شیعر و هونه ره درمانی ده ردی دل بکا
خه زنه خو ویرانه که ی خو ی ئاوه دان ناکاته وه

* * *

ئه وه نده ی تیده کۆشم نایگه می بیگرمه نیو باوه ش
دل م خۆشه به وه ی وه ک سایه هه ر هاوسایه یی تاوم

* * *

گول له شاخه ی خو ی جیا که ی تازه ئوقره ناگری
گه ر له باخه لدا بی پیویسته یه خه ی لی دابخه ی

* * *

روژگاری ره ش به روژ و شه و له دووی به ختی منه
دز هه میشه چاو له دووی داها تی خه و لیکه و تووه

* * *

ژیانم مهینه ته هینده م به تالی روژگار ده روا
ئه گه رسالیک له عومرم ده گوزه ری جیژ نیکی بو ده گرم

ته قه لای زور ژیان موشکیل ده کا تهیری له داو که و توو

هه تا بال لیک بدا زیاتر له داودالی په ر وبالی

* * *

لالە یە کاتی بە ھاران مینەتی باران دە کیشی
 وشکە پووشی کە ژ لە بارانی بە ھاران بی نیازە

بە کول گریام کە دیم رووی خووی دە پووشی
 کە روژ گیرا بە لی ئەستیرە ھەلدی

سوکی قە لەم نە بی خەمی دل چارە ناکری
 نە شتەر نە بی دەمەل بە چە قۆ پارە ناکری

ئە جەل ھاتوو نە مردم تا کوو رزگار بم لە دەس مەینەت
 زە مانە ئە منی بو دەرد و بە لا ھیشتۆتە وە جاری

گەر نیمە چە مەن با سوو قسەم زۆرە لە گەل دل
 بو توتی حە بسی پەری سە وزی چە مە نیکە

ئەسیر

نازدارە كەم لە ئاوینەى دلى مندا
 بە غەیرەز وینە جوانە كەت
 هیچ گولیک تینیدا ناپشكوی
 بۆیە باخچەى دلى پەرۆش
 بۆتە ئاوینەى بالا نوین
 بۆیە دلى بى قەرارم
 لە هیچ لا ئۆقرە ناگرى

* * *

تۆ بلى ئە و رۆژە كەى دى
 دەستە نەرم و ناسكۆلە كەت
 لە نیو دەستى خۆمى بگرم
 گەرمى پەنجە كانى جوانت
 بگەرى لە نیو لە شمدا
 ئە و قژە لوول و پر چینهت
 بیته تۆقى ئەستوى من
 تا دەمرم ھەر لە داوتا بم
 ئەسیرت بم
 بۆ تۆ بمرم بۆ تۆ بژیم

* * *

پیم بلی ئه و روژه که ی دی
وه ک لاله ییکی دل سووتاو
به داخ و تاسهی دیدارت
سه ر له سه ر داوینت دانیم
که م که م له ئاوری ئه ویندا
بسووتیم و بتویمه وه
پیم بلی ئه و روژه که ی دی

۷۲/۹/۱۵ سهید

جەفای زەمانە

جەفا و جەووری زەمانە و دەردی پیری وای لە پێ خستم
 مەگەر تاینکی زولفت بێتە یاریم بۆ عەسای دەستم
 نەسیمکی وەفای پیویستە تاوانە ی سرشکی من
 لە سەر دەریای هومیڤم یە ک بخا مەوجی خەم و هەستم
 لە بادە ی چاوی تۆ هەرچە نەدە نە شائیکم نەدی جاری
 نیگاییکت بەسە بۆ بیری وریا و بۆ دلی مەستم
 لە پێ کە و تووم و پیرم دەس بە داوینی چ جوانی بم
 وەفاداریکی دیرینە نەبی کئی بیگری دەستم
 لە گولزاری دلا بوون کاتە کانی ئە و شەوێ دیمی
 هەمووم کوکر دەوێ بۆرۆژی خۆی وە ک چە پکە گۆل بەستم
 بە نیونکی ئەمەل شیم کردەوێ هاوریشمی بیرت
 بە دەستی دل چنیم و تار و پۆکە ی تال بە تال رستم
 تریفە ی مانگە شە و باخچە ی دلی وە ک لالە زار لیکرد
 دە پشکوون جار بە جار (سەبید) شکۆفە ی شیعرو هەلبەستم

ده عوهت

براكهم كاك جه ميل بيرت ده كه م بيچه د و ئه ندازه
 وه ره ده ركي دلم بو خوشه ويستان روژ و شه و وازه
 دلم به ينيكه غه م داي گرتووه وه ك ئاوري داغه
 مه گهر تو ئاوي پيدا كهي به شيعريكي ته ر و تازه
 به تاري زولفي يار به نده دلم بويه ده ناليني
 ئه گهر سي تاره كهي نه پسي نه وا كهي زه مزه مه ي سازه
 ئه گهر چي ماله كه م كونه و پچوو كه مالي دل ئاوا
 به زاهير ته نگ و بي ئاوايه ئه م ما ده ست و دل بازه
 براكانت له گه ل خوت بي نه بو راز و نيازي دل
 كه مه حفهل شه معي پيدا ويسته شه معيش مه حره مي رازه
 به دوودي سينه ما دياره كوئيوه ئاوري جه رگم
 منه ت ناكهم له سه ر تو گهر بلنم دو كوئيوه كه م سازه

عیر فانی وه فایی

وه فایی عاریفی حه قولیه قینه
 سه راپا عیشقه سووتانه ئه وینه
 دلی هم شه معه هم په روانه بو شه م
 به یه ک جی شه مع و په روانه ببینه
 * * *

وه فایی بولبولی زاره و نه زاره
 نموونه ی عیشقی پاکه له م دیاره
 له هر باغیک گولیکی تازه شین بی
 نیشانیکی وه فایی لی دیاره
 * * *

له بهر عیشقیکی پاک بوته هه وایی
 هه موو زهره ری وجودی بی جودایی
 له هر جی باسی عیر فان و ئه دهب بی
 ده لین هر وه ک وه فایی وه ک وه فایی
 * * *

وه فایی عاشقی دل پر له رازم
 به تووه بهش به حالی خوّم ده نیازم
 ئه تو و رازو نیازی خوّت له گه ل خوّت
 من و دهردی دل و راز و نیازم
 * * *

هه موو دیوانه کهت سررې مویینه
 نوکاتی حیکه مه ته یاره مزی دینه
 هه موو شیعریکي نه قشیکي دهروونه
 هه موو به یتیکي ئاوینه ی ئه وینه

* * *

ئه گهر گیروده یی زولفیکي خاوی
 وه کوو مورغی قه فهس که وتوو یه داوی
 منیش که وتوو مه نیو هه ودای ته شی ریس
 منیش سه رده ر گومم وه ک تو له تاوی

* * *

ئه توی دلسوزه که ی دل پر له هه ستم
 به نه شئه ی شیعیری تو وشیار و مه ستم
 وه کوو تو عاشقی جوانی سرشتم
 به وشیار ی و به مهستی ده پهرستم

* * *

کهس نالی غه ریبی عیشق کی یه
 وه فایبی کی یه گلکوکهی له کوئی یه
 له سه حرای مه که دا هه ر بونی گول دی
 به وه م زانی که گلکوکهی له وی یه

* * *

ئه گهر پیت خوشه تو ناله ی جو دایی
 زه بووری داودی نه غمه ی غینایی
 وه ره گوئی بگره بو به زمی ئه دیبان
 به دهنگی ماملئ شیعیری وه فایبی

* * *

به رۆژ مه‌یگێری جه‌معی عاشقانه
 به مه‌یخانه و به مه‌ی ده‌گری به‌هانه
 به شه‌و تیکه‌ل به‌ کوۆری عارفانه
 که چی هاومه‌ جلیسی به‌زمی نه‌وانه

* * *

هه‌میشه موپته‌لای قه‌هری خودایی
 گـرفتاری جه‌فای نائاشنایی
 به‌ دهرد و مه‌ینه‌تی دل موپته‌لا بی
 نه‌وه‌ی بو تو وه‌فایی بی وه‌فایی

* * *

له‌ ده‌ریای مه‌عریفه‌ت که‌شتی سوپاتی
 چرای روونی له‌ ری‌بازی ولاتی
 وه‌کوو نه‌ستیره‌ییکی جوان و روشن
 له‌ ئاسۆی شی‌عری (سه‌یید) دا‌ه‌لاتی

* * *

بو ئازادی خوشه ویستم

ئازاد ئه‌ی رۆله‌ی ره‌زا شیرینم
پیم خوش بوو کویر بم ئاوات نه‌یینم
نه‌خوشی‌یه‌که‌ی تو ده‌ستی منی به‌ست
ئه‌توی له‌ پی خست ئه‌منی له‌ پی و ده‌ست
ئه‌منیش به‌ لاوی وه‌ک تووم به‌ سه‌ره‌ات
هه‌ردوو کمان وه‌که‌یه‌ک ژین و به‌ سه‌ره‌ات
ده‌ردی تازهی تو ده‌زانم چۆنه
بو من ناسووری برینی کۆنه
له‌ خوا ده‌خوازم ببی شیفایاب
نه‌یه‌ وه‌بالی ئه‌ستوی دای و باب

بۆ حاجی سەبید جەمیل ھاشمی

براكەم كاك جەمیل بیرت دەكەم بی حەدد و ئەندازە
 وەرە دەرکی دلم بۆ خۆشەویستان روژ و شە و وازە
 دلم بەینیکە خەم دایگرتووہ وەك ئاگری داغە
 مەگەر تۆ ئاوی پیندا کە ی بە شیعریکی تەر و تازە
 بە تاری زولفی یار بەندە دلم بۆیە دەنالیئی
 ئەگەر سنی تارە کە ی نەپسێ نەواکە ی زەمزەمە ی سازە
 ئەگەرچی ماله کەم کۆن و پچوو کە مائی دل ئاوا
 بە زاهیر تەنگ و بی مەئوایە ئەمما دەستوو دل بازە
 براكانت لە گەل خۆت بئینە بۆ راز و نیازی دل
 کە مەحفیل شەمعی پیداویستە شەمعیش مەحرەمی رازە
 بە دوودی سینە ما دیارە کولیوہ ئاگری جەرگم
 منەت ناکەم لە سەر تۆ گەر بلیم دۆکولیوہ کەم سازە
 سەبید ھەر چاوەروانی ریگە تانە زوو وەرن کاکە
 ئەگەر شە و زۆردرەنگ بی وەختی خەو دیو کاتی خەمیازە

جه‌فای زمانه

جه‌فای جه‌وری زه‌مانه و ده‌ردی پیری وای له پی‌ی خستم
 مه‌گه‌ر تاییکی زولفت بئته یاریم بو‌عه‌سای ده‌ستم
 نه‌سیمیکی وه‌فای پی‌ویسته تا دانه‌ی سرشکی من
 له سه‌ر ده‌ریای هومیدم یه‌ک بخا مه‌وجی خه‌م و هه‌ستم
 له باده‌ی چاوی تو‌هه‌ر چه‌نده نه‌شئیکم نه‌دی جاری
 نی‌گایکت یه‌سه‌ه بو‌بیری ورد و بو‌دلی مه‌ستم
 له پی‌ی که‌وتووم و پیرم ده‌س به‌داوینی چ جوانی بم
 وه‌فاداریکی دیرینه نه‌بی کئی بی‌گری ده‌ستم
 به‌ نی‌نوکی ئەمه‌ل شمیم کرده‌وه هاوریشمی بیرت
 به‌ ده‌ستی دل‌ چنیم و تار و پوکه‌ی تال به‌ تال رستم
 تریفه‌ی مانگه‌شه‌و باخچه‌ی دلی وه‌ک لاله‌زار لیکرد
 ده‌پشکوون جار به‌ جار سه‌بیدشکو‌فه‌ی شی‌عر و هه‌لبه‌ستم

پاوه

بەهەشتی جوانی بی هاوتایه پاوه
 گۆلی باغی ئەدەب ئارایه پاوه
 له هەر گۆل دەسچینکی لایه پاوه
 له سایه‌ی تۆوه‌یه ئەم مایه پاوه
 له سه‌رمان کهم نه‌بی ئەو سایه پاوه
 نه میرزا قادری شوخ و هونه‌ر وه
 به ته‌نیایی وه‌کوو گه‌نجیکه گه‌وه‌هر
 ئەدیب و شاعیر و زانا و به‌جه‌وه‌هر
 هه‌موو لاوانی ئەم ناوه سه‌راسه‌ر
 هونه‌رمه‌ندن که جیی هیوایه پاوه
 وه‌رن یاران وه‌کو بن کهم بکه‌ن شین
 وه‌بیر هاتوونه‌وه یارانسی دیرین
 هه‌ساریک بوو ئەدەب بی هه‌ژگو په‌رژین
 به‌لام ئیستا قه‌لای ئاماده بو ژین
 له چاوی به‌د به‌ دوور کهی خوایه پاوه
 له‌به‌ر ئەغیار ئەم هه‌رگیز نه‌نالم
 له ده‌س یاران به‌لام کافر به‌ حالم
 وه‌کوو لیم حالێ یه و دیته‌ خه‌ یالم
 له مه‌ولا ناتوانی زۆری زالم
 به‌ تالانی به‌ری سه‌رمایه پاوه

سهراسهر شور و عه شقه ئهم دياره
 له ههر لا جيلوه يي جوانسي دياره
 ئه گهرچي لهت له ته دل پاره پاره
 له عه شقا ئهم نيشانهش ئيعتباره
 كه ره سمي عه شق بازي رايه پاوه
 مه لين پاوه وه كوو جارن نه ماوه
 وه كوو لاله هه موو جه رگي سووتاووه
 هه موو جه رگي منه لهت لهت كراوه
 هه تا روله ي گهلت مابني به پاوه
 بناغهي قايمه ئهم پايه پاوه
 به لام پهي پولي لاوانسي ئه ويندار
 هه تا پوخته نه كائاور دلي زار
 نه بني تا دل به ده ردي خه م بريندار
 ئه تو نازاني زولفي ياري غه ددار
 به پيچه خاوه يا هه ودايه پاوه
 ئه گهر چي من له پني كه تووم له دهس چووم
 له ئاوات و ئهمه ل دوور و نزيك بووم
 به لام ههر جان فيدا و دل سوژه كه ي زووم
 هه تا ماوه حه ياتم تا كوو ده بزووم
 سه ري سه ييد له ريني تو دايه پاوه

رہ بق چوار مانگہ کہ وتووم و له سہر جیم
 له بہر ئیشی له ش و دہردی ہموو جیم
 نہ ہہر دہستی شکاو ناگاتہ ئہستو
 وہ بالی دہست و شانیش کہوتہ سہر پیم
 له پئی خستم زہمانہ وہک ہموو جار
 برا چ بکہم دہبی رابیم و پئی بیم
 له ریئی ژینا ژیانم ژانہ ئہورؤ
 ہموو کوئسپیکی ناخوش کہوتہ سہر ریم
 بہ ئاوی چاوما دیارہ وہکوو شہم
 له سہر پئی یہک ہہتا روژی دہسووتیم
 حہقیقی چؤنہ ئہوسال لیت نہ پرسیم
 له بی لوتفیت برا ئہو جار دہترسیم
 له ئہحوالت ئہمن خو بی خہبر نیم
 برا بو لات زہمانی بی خہبہر دیم
 له پئی کہوتووم و مہحروم له دیدار
 بہ سہر دیم من ئہگہر نہکرا بہ پئی بیم
 سہید له خودای دہوی دیداری یاران
 قہبوولی کا ئہگہر ئہمجا خودا لیم

اشعار فارسی

سهید

توحید

خدایا گر چه خود مشکل نمایی
 دلی کز پرتو مهر تو خالی است
 خدایا مهر خود در دل فروزم
 چو تابد ذره‌ای از مهر جانان
 من آن خواهم کنم چون ذره پرواز
 گنه بار مرا سنگین کند بیش
 گنه از شوق عفو می‌کنم باز
 ز عفوش آنچنان دل در خروشم
 مرا با توره سوداگری نیست
 عبادت را بها باغ ارم نیست
 ترا می‌خواهم از دنیای هستی
 دلم از سوختن پروا ندارد
 دلم تنگ است چون با عشق زاد است

به عشقش دادم ار سرمایه‌ای بود
 که این سوداست سید را دهد سود

عید قربان

روز قربان پرتوی از جلوه جانانه بود
 در حریم کعبه جز آن جلوه‌ها جانانه بود
 در رهش جان باختن از هر کسی کی ساخته است
 گر تو اسماعیل گویی مظهر جانانه نبود
 آشنای هم‌چو ابراهیم از خود بگذرد
 آشنای عشق با دل بند خود بیگانه بود
 بعدها این کلبه خاکی ز نور احمدی
 کعبه امال شد روزی که یک بتخانه بود
 در حریمش محرم اسرار کس نتوان شدن
 چون محمد وارث این خانه و کاشانه بود
 آسمان اکنون که سر بر آستانش سوده است
 خانه را این منزلت از فرّ صاحبخانه بود
 ذات پاک او حقیقت بود و حق بود و از او
 محو شد هر چیز باطل بود یا افسانه بود
 جسم بی روح صنم جبر زمان بشکسته بود
 آنچه بشکستی محمد روح جبارانه بود
 حاجیا دانی که مقصود از طواف کعبه چیست
 یعنی شمع خانه را باید دمی پروانه بود

در صفا و مروه پیمان بر سر زمزم میند
زمزمی جو کو محمد را بیک پیمانہ بود
نفس را سنگی بپا انداز در راه خدا
رجم شیطان حاصلی گر داشت رنج شانہ بود
سیل عشق او خراب آباد دل آباد کرد
این صفا بین سیل خود مجذوب یک ویرانه بود
ای صبا چون بگذری بر آستانش عرض کن
سید دل خسته هم خاک ره آن خانه بود

اتحاد

بیا برادر من بهر این برادر خویش
ز مهر و لطف تو مرهم گذار بر دل ریش
همیشه لنگ بود کاروان تک رو راه
باتفاق رسد کاروان به مقصد خویش
بیا ز لطف مرا دوستانه یاری کن
که دشمنان همه گرگند در قیافه میش
فریب دشمن نا اهل را نخور هرگز
بظاهرت چو دهد نوش باطنش همه نیش
زمانه هم‌رهی ما نمیکند، نکند
چه باک گر تو بگیری ره وفا در پیش
چو آب دیده بخون جگر بیامیزد
شود بگونه دریا ز قطره‌ها کم و بیش
چو هست مصلحت از اتفاق نتوان کرد
خلاف مصلحت خویش شخص دور اندیش
مرا منفعت اندر وفاق با هر دین
تراست مصلحت از اتفاق با هر کیش
ز مهر هم‌رهی کاروان سید کن
بیا و پنجه‌ای بر دف بزن تو هم درویش

شوخی با یک همکار ثبتی

الا همکار ثبتی ناظر اعمال سر دفتر
 خدا را دوستان خویش را دریاب گهگاهی
 تو با من مهربانتر باش در این بیوفا دوران
 که بی ریب و ریا نازت کشم والله وباللهی
 گنه گر پول پارو کردن سر دفتران باشد
 چه غم روزی چو افزون شد خورد هم مرغ هم ماهی
 چرا سر دفتر ار پایش بلغزد سرنگون گردد
 معلق میشود در دادگاهی گاه و بیگاهی
 خطا گر پر کاهی باشد از وی میشود کوهی
 وگر کوهی کند خوبی ندارد جلوه کاهی
 ولیکن ثبتیان را اسم اعظم هست در گردن
 که محفوظاند از هر بازپرسی یا زوا خواهی
 اجل چون آشتاب آمد ولیکن با شتاب آمد
 ورق زد برگ زرین دفترم چون کاغذ کاهی
 بقصد جان و مالم آمد و تیرش بسنگ آمد
 که نگذارد مرا در جسم جانی در بسایر آهی
 ولی برگ سیاه دیگران را ماست مالی کرد
 چنان گویی یمانی را نبوده در حبش راهی
 بلی قانون بتار عنکبوتی فی‌المثل ماند
 ضعیفان را چنان پیچد که دام و تورها ماهی

قوی زنجیر باشد بگسلد چون تار مو زیرا
که او را هست در هر بارگاهی خیمه خرگاهی
مرا این غم کشد کاین خانه امید ما چون شد
که هر ناباب را باشد در او بایی در او راهی
گاهی با چاپلوسی میکند راهی بدلها باز
وزان ره میکند بهر رفیقان چاله یا چاهی
براه راست این ناهم‌رهان یا رب هدایت کن
که سید را نباشد کینه‌ای از هیچ همراهی

تهران سال ۳۲

به تهران مردمان صاحب علم و هنر دیدم
 کز اینان ملک ایران سربلند و مفتخر دیدم
 بهر محفل نسیمی از صفای جان و دل پرور
 بهر مجلس شمیمی از گل فضل و هنر دیدم
 همه تهرانیان را مهربان و زنده دل دیدم
 بهر کو از نشاط و شور مملو رهگذر دیدم
 بهر جا لاله و گل اوفتاده توده در توده
 به پای هر گلی از بلبلان خسته سر دیدم
 بهر گلخانه‌ای از دختران گلفروش آری
 ندیدی غنچه‌ها، در دست گل، من بی شمر دیدم
 شدم در اشتباه از شوق تا بوسم کدامین را
 دمی کان زلف مشکین چنگ اندر نیلوفر دیدم
 اگر چه شهر تهران مظهر نور و صفا باشد
 ولی بس تیرگی را در میانش مستتر دیدم
 بجزیر آن عمارت کاسمانش زیر پا دارد
 هزاران بی کلاه و کفش را از پا و سر دیدم
 بهر جا خسته و نالان یتیمی بینوا گریان
 ز سوزش آتشم بر جان ز اشکش دیده تر دیدم
 ز کار افتاده‌ای در گوشه‌ای از یادها رفته
 چسان محزون و نالانش غمین و محتضر دیدم
 هزاران کودک آواره از آغوش مادرها
 هراسان اشک ریزانش بجویای پدر دیدم
 کسی را غرق شادی در کنارش باده و معشوق
 یکی را در بغل زانوی غم شب تا سحر دیدم

چادر عفت

ای که بشکسته‌ای از جور و جفا خود دل ما را
 باز ما را تو بیاد آر دگر بار خدا را
 زلف او مشکل ما بود چو پیچید بچادر
 کرد پیچیده‌تر از اول خود مشکل ما را
 عنبرین زلف تو هر چند که پوشیده بماند
 باز غافل نتوان کرد از او باد صبا را
 روی پوشیده و مردم به تماشای تو مشغول
 ماه را هاله چو گیرد بشود منظره آرا
 پرده پوشی بود این چادر و دانند خلایق
 آخر از پرده برون آرد این روی و ریا را
 او که بر دور خود از چادر دیوار کشیده است
 تا چه در پرده کند لعبت بی شرم و حیا را
 مستدام است اگر سایه زلف تو برخسار
 بوم دیگر نبرد میمنت بال هما را
 هیچ دانی چه لطیفه است در اینجا که نماید
 مرمز سینه به ما و به تو هم نقره پارا
 یعنی ای بسته جهان چشم تو از خوبی عالم
 چشم بگشا و ببین حکمت این صنع خدا را
 نیست در بین من و دوست حجابی و به چادر
 او کشد پرده بر دیده آن هرزه نگارا
 پرده عصمتت ای دختر زیبای مسلمان
 باید الگو شود و مظهر تقوا و تقا را

نان و آب

چییست این موضوع شهر از آب تاب افتاده است
 خلق بهر جرعه آبی در عذاب افتاده است
 هر کجا آبی گمان بردم حبابی بود و بس
 جز دو چشم خود که در موجش حباب افتاده است
 تشنه‌ای میگفت سد هم در برویم وا نکرد
 کار این لب تشنه هم در سد باب افتاده است
 نانوائی را بگفتم نان چرا کم هست گفت
 چون گره در کار آب آسیاب افتاده است
 جز دل مجنون و زلف لیلی و چشمان من
 هر چه می‌بینی ز تاب و التهاب افتاده است
 خانه‌تان آباد باد ای ساکنان کوی آب
 کی کنی رحمی بحال ما خراب افتاده است
 تا بخواب خوش ببیند شب‌نمی یا زاله‌ای
 دیده مخمور نرگس هم بخواب افتاده است
 شوخ طبعی گفت از بس گفته‌ام من آب آب
 خوب شد یک کم دهان خشکم آب افتاده است
 در بهاران یاد آن ایام بارانی بخیر
 قدر ما اکنون که از چشم سحاب افتاده است
 بسکه گرد تشنگی بنشسته بر لبهای گل
 در میان لاله و بلبل حجاب افتاده است
 طبع شاداب تو سید در فشانده خلق را
 این هم از فیض دو چشم ماست ناب افتاده است

برق

می‌رود برق نفس سوخته از منزل ما
مانده خاکستری ازوی که بود حاصل ما
برق ای سوخته پر کمتر از آن خفاشی
که زند بال و پری شب بدر منزل ما
نور امیدی که از پرتو خورشیدم بود
آن هم افسرد ز ابری که بشد حائل ما
رفتنت چون تک تازی و ولی آمدنت
چون خر لنگ که افتاده درون گل ما
آنچه می‌بینم از این آمدن و رفتن تو
سهل حل می‌نشود مسئله و مشکل ما
پرتویرا که در این خانه تو سید بینی
گرمی آتش دلهاست در این محفل ما

نانوایی

آن نانوا که چهره کشد در نقاب خویش
روزی رسد که پس دهد آخر حساب خویش
از تکه‌های سوخته و از خمیر خام
بهر من و برشته، برای جناب خویش
یارب که نانوا بصلیبی کشیده باد
داند که چیست قصه نان و شراب خویش
گویم بحال دل که بسوزد در انتظار
ما را کفایت است شراب و کباب خویش
آخر نشد که دفعه‌ای در روز و ماه و سال
راحت خورم نان خودم را به آب خویش
یارب همیشه امت در صف نگاه‌دار
از آتش لهیب تنور و عذاب خویش
آن شاطری که جمله ملازم رکاب بود
اکنون کشیده مشتریان در رکاب خویش
سید گر از گرسنگی خوابش برد چه خوب
نان برشته گشته ببیند بخواب خویش

دانشگاه آزاد اسلامی مهاباد

بال دانش گر نباشد فکر را پرواز نیست
شعله کی برخیزد ار با یک دمی دمساز نیست
گرچه دانشگاه بسیار است در عالم ولی
همچو دانشگاه اسلامی که انسان ساز نیست
مرغ استعداد را بال و پر تعلیم ده
ورنه مرغان قفس خود قدرت پرواز نیست
تا بکی بلبل کشد بر سینه داغ لاله را
پشت دیوار چمن چون در برویش باز نیست
کاسه صبر من و لب تشنگان لبریز شد
جان چو بر لب میرسد دل جایگاه راز نیست
همت آزادگانی ساخت دانشگاه ما
آفتابی از چراغی روشن این اعجاز نیست
کاروان راه افتد و بانگ جرس آید بگوش
کیست با این نغمه جانسوز هم آواز نیست
گر فلک با ما سر ناسازگاری داشته است
دیگر از این نغمه‌ها سید که کارش ساز نیست

دانشگاه پیام نور مهاباد

هر آنکه در دل او عشق علم و فرهنگ است
بگوبجان و دل این نغمه بس خوش آهنگ است
از این پیام شکوفا شود چو گل ز نسیم
دلی که مایل و مشتاق علم و فرهنگ است
پیام نور امید است چون فرشته علم
هنوز یک تنه با دیو جهل در جنگ است
کند چو آینه صیقلی ز پرتو خویش
دلی که خود ز جهالت سیاه چون سنگ است
چو ساربان نبرد کاروان ببانگ جرس
بروز حشر جلودار قافله لنگ است
براستی که در این عصر جهل و نادانی
برای مردم دل زنده چو ما ننگ است
فروغ علم چو تابد بساحت دل ما
خود این طلیعه خورشید هفت اورنگ است

در عزای هیمن

هر طرف را ز اشکهای لاله گلشن کرده‌ام
بسکه بر خاک تو ای استاد شیون کرده‌ام
گر زبان خاموش دارم همچو سوسن منع نیست
در عزای بلبلی من ترک گلشن کرده‌ام
گریه بر خاک توام امروز دل روشن نکرد
بر مزار چلچراغی شمع روشن کرده‌ام
گل نیم قدر تو دانم باغبان لاله‌ام
داغ را بر سینه چون پیراهن تن کرده‌ام
آتش دل می‌جهد چون اشک از چشمان من
بهر این آتش فشان از دیده روزن کرده‌ام
اشکهای تلخ و روشن از گریبانم گذشت
رنگ رنگ از غنچه‌ها یکجا بدامن کرده‌ام
داغ بر دل اشک بر دیده چنان هم کس نکرد
آنچه پیدا و نهان در شیونت من کرده‌ام
آنکه شمع انجمن افروز بودی مدتی
در عزایش سید اکنون شمع روشن کرده‌ام

بیاد همین خرداد ۶۷

نه گلشن بی تو خود لطفی دل انگیزانه دارد
 نه بلبل بی نوایت نغمه مستانه دارد
 نه دل میگیردم بی یاد تو در سینه آرامی
 نه جان بی پرتو تو جلوه جانانه دارد
 کسان از سنگ و آهن خانه میسازند لیکن او
 درون هر دل پر شور و شوقی خانه دارد
 بگیتی مرد نام آور فزون فرزانه هم بسیار
 ولی شعر ادب ما را یک این فرزانه دارد
 بیا و مجمع ما را ببین آشفته و درهم
 بهر دل بنگری خود حالت دیوانه دارد
 پریشان خاطرند امروز یاران انجمن بینم
 ز بی نظمی نشان از طره‌ی بی شانه دارد
 اگر سیلاب اشکم ساحلی جوید دل من هست
 زهر جاره برو بندند خود ویرانه دارد
 تو ای با راز دلها آشنا بگرفتی از من دل
 که چون با تست با من رنگی از بیگانه دارد
 فلک از کج رویهایش هزاران قصه پرورده است
 و لیکن قصه او شیوه افسانه دارد
 چو شمع از انجمن بیرون رود اشکی بجا ماند
 حکایتها ز تلخیهای یک غمخانه دارد
 قلم جز رنج و محنت بر بیاض دفترش ننوشت
 برسّم خود فلک نقشی سیه‌کارانه دارد
 بیای شمع اگر پروانه میسوزد عجب نبود
 عجب سید که او خاکسترش پروانه دارد

حلبچه

خود جهان امروز پر گشته ز غوغای دگر
چهره عالم بخود بگرفته سیمای دگر
باز یک پرونده از ظلم و جنایت باز شد
هیروشیمای دگر شد شهری از جای دگر
بر سر شهر حلبچه بمب شیمیایی بریخت
ساخت صدام از جنایت هیروشیمای دگر
جز دل من کز غم این شهر در خون خفته است
نیست ویران تر ازو جایی و ماوای دگر
آخر این خلق مسلمان را بگو تاوان چه بود
سوختی در آتش او را از چه فتوای دگر
انتقام خویش را باید بدست خود گرفت
انتظار خیر نتوان داشت ز ابنای دگر
انتظاری نیست از این مجمع بین الملل
کاین ضعیفان جمله سر دارند در پای دگر
این جنایت کار را امروز سرکوبی کنید
تا جنایت ریشه کن گردد بفردای دگر
باید از نو ساخت در جای همین شهر خراب
از برای این عزیزان شهر زیبای دگر

صله

ما که خواهیم از این مردم بازار صله
علت آن است نخواهیم ز اغیار صله
من که صد شعر فزون ساختم اندر شب عید
احسنی را نگرفتم من از اشعار صله
خون دل خوردم و دود جگر و نفت چراغ
همه شب تا که شود صبح پدیدار صله
لیک دادند به پاداش عمل آنچه نکرد
هدیه‌ها بیشتر از صد به شهردار صله
غیر خوبی که ندیدند ز اشعار ولی
بد شود شعر اگر کرد گرفتار صله

* * *

جای در دل‌های ما دارند مهمانان ما
خانسان آباد چون راضی باین ویرانه‌اند
خیر مقدم گفتنم امشب به مهمانان خطا است
دوستانی آمدند اینجا که صاحب خانه‌اند

گر به عابد نماز کرد

آنکس که قصد رفتن نجد و حجاز کرد
اول کویت را هدف حرص و آرز کرد
بر ساحل خلیج چه خوش آرمیده بود
آرامشش بهم زد و از خواب ناز کرد
گویا به نفت قبله عالم نیاز داشت
میخواست زین مقدمه رفع نیاز کرد
اسرار دل که راز نهان بود مدتی
مغرور و بی ملاحظه افشای راز کرد
هر چند بسته بود سر دیگ اغذیه
آن حقه باز رفت و سر حقه باز کرد
وان بره راکه بهر خودش دنبه داشت کشت
وانگه نثار گربه و گرگ و گراز کرد
با دشمنان پر گله ناسازگار ماند
با دوستان یکدله هم فتنه ساز کرد
اکنون که کوتاه است زهر سوی دست او
دست نیاز خویش بهر سو دراز کرد
بی علم اجتهاد کند بی وضو نماز
زین گفته‌اند گربه عابد نماز کرد

فتنه

قدرتی آنگونه ده یارب تو این اسلام را
تا ز بیخ و بن کند این فتنه ایام را
در میانه تا بیاسایند مردم هرطرف
از میان بردار آخر این فساد عام را
باد نفرین خداوندی بر آنکه آفرید
فتنه‌ای در عالم اسلام چون صدام را
ای سیه دل گیردت حلقوم در انجام کار
دست تقدیری که دارد قدرت انجام را
آه مظلومان نگیرد هیچ آرام و قرار
تا نگیرد هم قرارت از تو هم آرام را
ننگ باشد نام اسلام تو بردن همزمان
خون همی شوید ولی این ننگ از این نام را
خود طمع در کشور اسلام کردن ابلهی است
بایدش بردن بگور او این خیال خام را
رشته زنجیر را دیوانه نتواند گسست
خود به پای خویش بسته حلقه‌های دام را
ای کمانداران تیرانداز از هم بردرید
سینه پر کینه این گرگ خون آشام را

عید در بهاران

شکر خدا کنم که جهان شد بکام ما
خالی نماند از می مقصود جام ما
خود خاطر مشوش یاران قوام یافت
از انقلاب بهمن و یمن قیام ما
از سایه همای که بنشست بر سرم
اکنون فکنده سایه به خورشید بام ما
از تار و پود مهر وطن بافتیم دل
بس محکم است رشته این انسجام ما
یارب بلطف خویش قوی و قویم دار
این شور انقلاب که باشد قوام ما
هشیار باش باز عدو در کمین ماست
غافل ز کار خود مشو این هم پیام ما
عید است و یاده آر که شیرین بود به طبع
چون تلخ می حرام بود در نظام ما
خواهی که تلخیش برود در گلوی جام
بر خوان تو شعر سید شیرین کلام ما

نوروز در بهمن

باد نوروزی به بهمن میوزد گلشن شکفته
آنچه اندر فرو دین میرست در بهمن شکفته
بار فروردین سبک تر شد از این بهمن از آنکه
هر چه گل اندر بغل میداشت در گلشن شکفته
ز آنچه بر خاک سیه بگریستم عمری به شیون
لاله روئیده از او در حالت رستن شکفته
حال باید آبیاری کرد از سیلاب چشمم
کانچه از خون جگر جوشیده بر دامن شکفته
آن نسیم روح پرورین چه معجز ها نموده
زیر پایم خارها چون لاله و سوسن شکفته
گنج نایابی است قدرش دان زدل جوشیده باشد
گوهری کان روز خوش از دیدگان من شکفته
رحمت حق آنچنان پرورد دلها را به لطفش
نی عجب ایمان اگر در قلب اهریمن شکفته
من بجرم آنکه داغ لاله‌ای بر دل گرفتم
بیصدا صد داغ جانکاهم بجان و تن شکفته
گرچه جان سوز است داغ لاله‌ها بر لوح سینه
لیکن این مهر شرف بر سینه میهن شکفته

عید

بهمن دهد ز عید و ز نوروز نو نوید
 یا نو بهار آمده دارد خبر ز عید
 بهمن رسید و قافله در راه و اشک شوق
 ار دیدگان منتظرانش همی چکید
 از ره روان قافله پرسید رنج راه
 داند کسی که خار مغیلان بپاخذ
 در انتظار باد صبا غنچه در چمن
 در سینه حبس کرد نفس تا سحر دمید
 قفل دهان غنچه بصد حیل و نشد
 تا نوک بلبلی نشد آن قفل را کلید
 آبستن شکفتن گل بود فرو دین
 بهمن دم شکفتن گل را جلو کشید
 چشم بخواب مدعی از بانگ انقلاب
 دیوانه‌وار باز ز خوابی گران پرید
 بر ساحت محیط هما بال و پر گشود
 وز بام خانه بوم جفا پیشه پر کشید
 چون شمع سوختم شب و با مرگ ساختم
 تا کوکب فروغ سحر از افق دمید
 پوشیده بود راز دل عاشقان گل
 تا لاله‌های سرخ قبا پیرهن درید
 پرسیدم از شکوفه خونین ز نام گفت
 فرزند شاهد چمنم نام من شهید
 باخون دل ز موج حوادث گذشته‌ایم
 تا کاسه پر نشد دل سید نیارمید

اجل

اجل آمد که جانم را بگیرد با شتاب از من
 نمیدانست قبل از وی گرفته آشتاب از من
 ندانم از چه با این دشمنی شد روبرو با من
 مگر خون پدر میخواستی آن لاکتاب از من

گل قهری

اشاره بلب بوسه خواه او کردم
 بقهر گفت عجب بی مبادی آدابی
 بگفتمش گل قهری مگر تو کز همه کس
 ز یک اشاره انگشت روی برتابی

گل محبوب شب

هر کس که یک نفس گل محبوب بو کند
 کی روز حشر بوی بهشت آرزو کند
 همانم دلبر من و هم همنشین او
 زان رو دلم همیشه ترا جستجو کند
 یک چند بوده‌ای تو در آغوش یار من
 بویت از آن حکایت آغوش او کند
 امشب مرا حضور گل و یاد دلبر است
 ساقی بگو پیاله ما را سبو کند
 باد صبا بزلف وی آمیزد و کنون
 سید همین معامله با عطر او کند

گذشت عمر

گذشت عمر و دوباره عذاب لازم نیست
بلی تذکر عهد شباب لازم نیست
فروغ روی تو نامحرمان نمیینند
به روی باز بیا چون حجاب لازم نیست
به گلشن دل من اشک دیده میبارد
بهار سبزه دلان را سحاب لازم نیست
بیا به کلبه من شب ولی چراغ میار
که با وجود رخت آفتاب لازم نیست
همیشه خواب تو بینم به خواب و بیداری
مرا دو حالت بیداری و خواب لازم نیست
به مکتبی که در او رمز عشق آموزند
دگر حکایت هر شیب و شاب لازم نیست
ز جمع لاله‌رخان من ترا پسندیدم
تو بهتری ز همه انتخاب لازم نیست
به حال زار دل خسته آسمان نگریست
برای غسل شهیدان که آب لازم نیست
خرابی دل سید ز چشم مست تو بود
به خم نشسته که جام شراب لازم نیست

دیدار عید ح ب

کنون که فصل بهار آمده است و عید بیا
 بهار را تو به یک گل بده نوید بیا
 به عید دیدن گل حالتی دگر دارد
 صنم چو نوبت دیدار گل رسید بیا
 مرا بدون گل روی تو بهاری نیست
 تو نو بهار منی غنچه لب چو عید بیا
 تو عاشقی به تماشای لاله‌ها در باغ
 ز باغ دیده من لاله بر دمید بیا
 چو شبمی که به پای بنفشه بنشیند
 سحر بدامن شب زد خط سپید بیا
 چو سایه کز قد سرو اوفتد بساحت باغ
 نگاه خلق به پای تو آرمید بیا
 سرشک دیده من در حصار مژگان بود
 گذشت از آن و به دامان من چکید بیا
 افق چو سایه مهتاب در بغل بگرفت
 شفق چو گشت چو گم گشته ناپدید بیا
 چو نشئه در دل (سید) هزار وسوسه کرد
 خیال دیدن چشم تو روز عید بیا

هم نفس

بینم چو مرا هم‌نفسی نیست در اینجا
 افتاده‌ام از وسوسه در دردسر اینجا
 جز نوک قلم نیست مرا همدم ودانی
 زان نامه سیه گشته‌ام افسرده تر اینجا
 از طالع بد بال و پرم سخت شکسته است
 گر تا فلک شعر کشم بال و پر اینجا
 من شمع و اما ز دم باد حوادث
 آتش شده از شعله خود تا بسر اینجا
 من مرغ خوش آوایم و افتاده بدامم
 از گلشن و گلزار شدم بی خبر اینجا
 من خاک سیه روزم و بازیچه بادم
 چون کان گهر از چه گرفتم مقر اینجا
 از علم و ادب مختصر اندوخته دارم
 آوخ به هدر می‌رود آن مختصر اینجا
 شمع سحرم راز شبم روی زبان است
 افسانه شود قصه عمرم سحر اینجا
 سید به دل آتش بسی افروخت ولیکن
 صد خرمن جان سوختش از هر شرر اینجا

شرار

نه چون روی تو گل در هر بهاری میشود پیدا
 نه چون من بلبل مفتون و زاری میشود پیدا
 شود شیدا بگلشن بلبل از یک خنده غنچه
 که مستان راز موج می خماری میشود پیدا
 به خلوت خانه دل عشق او را یافتم یعنی
 در این ویرانه گنج شاهواری میشود پیدا
 میان ما و او باشد وجود حاسدی حائل
 ز هر جا جلوه گر گل گشت خاری میشود پیدا
 تو دریای جمالی با تو من چون موج مشتاقم
 بهر سو روکنی ما را کناری میشود پیدا
 چو با یاد تو بر خاک سیه اشکی بیفشانم
 درون کلبه من لاله زاری میشود پیدا
 درون غنچه پنهان میکند گل صورت خود را
 ز شرم رویش آری شرمساری میشود پیدا
 ز فیض عشق از دل خیزد اشک چون گهر ما را
 کجا اینگونه در آبداری میشود پیدا
 بترس ای خرمن حسن از شرار، آه سوزانم
 که آتشنا به خرمن از شراری میشود پیدا
 ز آب می بلوح دل صفایی ده که از آهی
 رخ آئینه را گاهی غباری میشود پیدا
 بکوی می فروشان میروم از دست غم (سید)
 که در میخانه یار غمگساری میشود پیدا

سودای وصال

هست سودای وصالش به سر ما امشب
«بارالها» به سر ما است چه سودا امشب
پای در محفل عشاق چو بگذارد دوست
شمع روشن‌گر بزم او فتد از پا امشب
اینهم از دولت عشق است که در جیب‌گدا
یک بغل ز اشک بود گوهر یکتا امشب
دوش از گرمی یک بوسه سراپا دل سوخت
باز از لعل تو دارد چه تمنا امشب
رخ برافروز که اسباب پریشانی ما
هست از سایه زلف تو مهیا امشب
الفتی هست میان می و (سید) هر چند
اشکم از شور زند طعنه به صها امشب

قلب ثریا

نه همین ز آتش وصلت دل شیدا می‌سوخت
 باده از شوق لب‌ت در دل مینا می‌سوخت
 گشت پامال جفای تو چو شمع آخر کار
 آنکه در پای تو تا صبح به شبها می‌سوخت
 همچو پروانه بهر جا رخ چون شمع تو بود
 به تماشای تو دل آمد و شیدا می‌سوخت
 در شب وصل که خاکستر دل رفت به باد
 ساقی و مطرب و میخانه بیک جا می‌سوخت
 دل که عبرت نگرفت از طمع وصل تو باز
 دیدمش دوش که بی صبر و شکیبیا می‌سوخت
 آسمان شب که بدی شاهد وصل من و تو
 زین حسادت همه تا قلب ثریا می‌سوخت
 دیده (سید) هر چند ز دریا کم نیست
 شور بختیش نگر بر لب دریا می‌سوخت

حاصل عمر

آنچه عیان بود هستیم به نهان رفت
و آنچه نهان بود حاصلم به عیان رفت
عمر جوانی به مقتضای جوانیش
گریه کنانم گذاشت خنده کنان رفت
آنچه ز شادابیش بجای بماندی
دیده و آنهم بسوی او نگران رفت
باد حوادث نهال عمر مرا کند
ماند عصایی از او که پیر بدان رفت
بحر جوانی که قطره قطره فزون شد
ناگهم از سرگذشت و موج زنان رفت
گرچه من از عمر خویش بهره نبردم
فصل بهارم گل امل به خزان رفت
پیری آثار رنجهای گذشته است
عمر که بی سود آمد وبه زیان رفت
چونکه بود یادگار روز جوانی
دانم قدرش که پیر نیز توان رفت

حدیث دل

هزار سلسله دل در کمندت از یک مو ست
تو باز دل بری از خلق وه‌ترا که چه روست
چو گل بروی دل تنگ من بخند که دل
ز انبساط نگنجد چو غنچه اندر پوست
ز ناوک مزه‌ات گر چه دل به خون بنشست
هنوز مائل و مشتاق آن کمان ابرو ست
ز دوستان بدلم نیش طعنه بیشتر است
مرا نبود زبید طالعی چو دشمن دوست
اگر چه در پی نیکی بجز بدی نکنند
جواب بد تو به نیکی بده خود این نیکوست
حدیث حال دل (سید) از صبا پرسید
که اوست هم‌نفس موی آن سیه‌گیسوست

دام و دانه

دلم ز قصه غمها چه کودکانه گریست
بهانه جوی دل من به هر بهانه گریست
ترانه‌ای بسرودم ز ماجرای دلم
چو گشت آگه ازین ماجرا ترانه گریست
گریستیم من و دل به نزد شمع شبی
ز غصه شمع کشید آتش زبانه گریست
فسانه گشته‌ام ای دوست از لب خاموش
عجب ز قصه ناگفته‌ام فسانه گریست
منم به کنج قفس پر شکسته مرغ اسیر
که بر غریبی دل نیز دام و دانه گریست
دمی که کشت به تیر نگاه سید را
به بیگناهی او ناوک زمانه گریست
کمند زلف تو آشفته بود و دلها زار
چو حال زار دل ما بدید شانه گریست

بیگانه

تهی ز باده وصلم اگر چه پیمانہ است
هنوز چشم امیدم براه جانانه است
بخانه‌ای که تو باشی نه جای روزنه است
که با وجود درخت آفتاب بیگانه است
بزلف و خال بزدد راهی مرغ دل ز فرار
فضا همه شده دام و زمین همه دانه است
نهاده سلسله زلف را بگردن دل
کند چو شانه از این بار خالی دیوانه است
فروغ روی توام خانه در دل تنگ است
چنانکه چین دو زلفت دل مرا خانه است
ز هر طرف دل من شد اسیر لشکر غم
ره فرار چو باشد بسوی میخانه است
حکایت من تو را فسانه خواهد کرد
زمانه‌ای که خود او بی ثبات و افسانه است
جز اشک نیست متاع (سید را)
بمقدمش فکند هر چه را در انبانه است

شمع انجمن

امشب به انجمن بت رعنا نیامده است
 در گلستان گل چمن آرا نیامده است
 بی نور خانه بنیم و بی جلوه انجمن
 امشب چراغ خانه دلها نیامده است
 از بهر سوختن همه جمعد عاشقان
 پروانه جمع و شمع به تنها نیامده است
 گل تر دماغ نیست چو شبنم ندیده است
 بلبل بنال زیور گلها نیامده است
 چون روی او ندیده‌ام اندر چمن گلی
 چون قد او چه سرو ببالا نیامده است
 می میخورم به مجلس او زانکه در بهشت
 فرقی میان کوثر و صهبا نیامده است
 یکدم نیاورد دل من طاقت فراق
 از عاشقان که صبر و شکیا نیامده است
 (سید) زبان طبع تو شکر فشان ز چیست
 طوطی چنین ظریف شکر خا نیامده است

بت در خانقاه

رمید از من و نشنید هیچ از ما پند
 نگشت رام و نشد خود بدام ما پابند
 به خانقه مروای دلربا که می ترسم
 رسد به چهر تو از شیخ چشم زخم و گزند
 به توبه میروی ای بت ولی نمیدانی
 که حوریان بهشتی گناه نشاناسند
 ندانم از چه خمی شد به طاق ابروی او
 هزار لرزه بمحراب خانقاه افکند
 کمند زلف تو ما را به خانقاه کشید
 که زلفهای تو هر کس کشد و را بکشند
 بخاکدان منشین کاین ترا بود پستی
 که آفتاب کند جا به آسمان بلند
 ز خانقه بدرا گر ز غم بمیرد او
 چه غم که از رخ تو عالمی شود خرسند
 گرفتگی و بنهادی تو شیخ و زاهد را
 یکی عبابی ز دوش و یکی بیای کمند
 مرو بخلوت میانداز شیخ را بخطا
 بریش شیخ تو ای شوخ این خطا میسند

قصهٔ مریم

بجهان هر که ز خود سیم و زری داشته است
 شب بخلوتگه خود سیم بری داشته است
 گفتم او را چو همی رفت به خلوتگه شیخ
 ای صنم کلبهٔ ما نیز دری داشته است
 عزم آنجا کنی و شیخ تراشد همه ریش
 دل آگاه وی از تو خبری داشته است
 گرد شمع رخ افروخته‌ات سوخته‌اند
 هر که پروانه صفت بال و پری داشته است
 گنه از چهره دلجوی تو باید دانست
 شیخ اگر بر تو بنحوی نظری داشته است
 قصه مریم و عیسی تو به افسانه مگیر
 آدمی گر شکم پر ز پری داشته است
 اگر آن کودک نوزاد به مادر ماند
 باورم نیست ز آدم پدری داشته است
 از عبادتکده باز آ که درخت املت
 زود از لطف خدا بار و بری داشته است
 ظن بد را من از این واقعه بر کس نبرم
 تا نگویند که (سید) نظری داشته است

خط باطل

در باغ حسن چون رخ تو نوگلی نبود
چون من به سر عشق تو صاحب‌دلی نبود
چون مردم سیه که شد آئینه دار دوست
در دیدن جمال تو روشن‌دلی نبود
روزی که خانه دل من نور عشق داشت
زان کلبه گرمتر بخدا محفلی نبود
ما را ز عشق و شور سرشتند آب و گل
شالوده وجودم ز آب و گلی نبود
من عاشقم بروی تو و حاصلم غم است
چون رسم عاشقی غم بیحاصلی نبود
بر هستیم زمانه خط باطلی کشید
گرچه زمانه غیر خط باطلی نبود
(سید) بیاد آر که جز سایه سرشک
آن شب میان ما و رخس حائلی نبود

سیلاب

آنشوخ ز اشک من بیتاب گریزد
چون آهوی صحرا که ز سیلاب گریزد
حال من دلخسته چه دانید که بر من
چون برق زند خنده و چون آب گریزد
بوس لب لعل تو غم دل بزداید
آری تب بیمار ز عناب گریزد
دل تاب وصال تو ندارد عجبی نیست
شمع سحر از مهر جهانتاب گریزد
خواهان غمت دل شد و اینهم غم دیگر
زین کلبه ویران شده سیلاب گریزد
از شوق رخت ای بت طناز شب وصل
چون ابر غمم از بر مهتاب گریزد
از دست خیالات گریزد دل (سید)
پا بسته‌ای با رشته طناب گریزد

خاکستر

هر دل که جور دلبر جانانه می‌کشد
آتش درون کلبه و کاشانه می‌کشد
آتش گرفت خانه دل از شرار اشک
سیلاب سر بخانه ویرانه می‌کشد
آن حسرت می‌کشد که سحرگه عزای شمع
خاکستر فسرده پروانه می‌کشد
این طرفه بین که مایه تشویش دل شود
نازی که از دو زلف کجش شانه می‌کشد
عشق دل است مایه اشکم بدیدگان
کاین شعله سر ز روزنه خانه می‌کشد
آغوش دام حلقه زلفت تهی نماند
از مرغ دل که خال تو اش دانه می‌کشد
بر چشم اشکبار نهد زلف عنبرین
زنجیر را بگردن دیوانه می‌کشد
(سید) خموش باش تو از ماجرای عشق
کاین قصه‌ها زمانه بافسانه می‌کشد

به مناسبت مبارزات انتخاباتی آقای صهبا سروده شده است.

سلام بر صهبا

سلام ما بپذیر ای سخنور نامی
که دوستان به تو از صدق دل سلام کنند
برای دلشدگان شعر توست مونس دل
که چاره غم دل را مگر بجام کنند
کنند زمزمه شعر ترا بهر کویی
مگر غزال فراری بحیله رام کنند
چنانکه دلبران همچو کیک دست آموز
بگرد نقل و نیید تو ازدحام کنند
شنیده‌ایم که جمعی به جور صهبا را
بدان شکر سخنی حیف تلخکام کنند
کشیده‌اند بروی تو گر رقیبان تیغ
زمن بگوی که بهتر بود نیام کنند
کسی که مجمع دلها قوام خاطر اوست
چه اشتباه بزرگی برو قیام کنند

در زمان حیات رهی سروده شده است.

تقدیم به رهی معیری

ای نغمه‌ات به شور در آرد سه تار دل
ابریشمین سروده تو پود و تار دل
گل بشکفد به گلشن خاطر ز شعر تو
گویی نسیم صبح وزد در بهار دل
شعر تو هست چشمه آب بقا مرا
از قطره‌ای بشوی خدا را غبار دل
در کلبه‌ای که نیست مرا یار و همدمی
نظم تو هست همدم من نیز یار دل
نا آشنا مباش مرا کاین غریب نیز
دارد به سینه آتش گرم از شرار دل
یک همزبان ندارم و غم میخورم از این
هم روز من سیه شد و هم روزگار دل
«سید» رهی به شعر چو یادی کند زما
چون تحفه عزیز بود یادگار دل

موج سرشک

ندانم دلم از چه تیر نگاهی
 چنین زخم خورده است و شیدا گریزد
 قرار ی نگیرد ز وحشت بجایی
 عجب دل که از خویش و از ما گریزد
 سرشکم به مژگان دود نظم و موزون
 غزالی ز باغی به صحرا گریزد
 برافروزد او در دل سنگ آتش
 شهابی است کز تیره شبها گریزد
 سحرگه چو خورشید تابان بر آید
 چو دیوانه‌ها رو به صحرا گریزد
 ز گل می‌چکد قطره‌ ژاله چو نان
 کز آئینه عکس دلارا گریزد
 گریزد ز چشم من آنشوخ دلبر
 چو برق امیدی ز دلها گریزد
 بـخلوتگه راز دلها نشیند
 نگاهی که از چشم شهلا گریزد
 نشیند بدامان آن شوخ زیبا
 گل اشک کز دیده ما گریزد
 رباید ز رخسار مهتاب بوسه
 هر آن موج کز سطح دریا گریزد

بخاک سیه قطره اشکی فشاندم
 کز آنجا بسوی ثریا گریزد
 بکام خروشان اشکم شود گم
 ثریا گر از آسمانها گریزد
 دل از رنج هجران جانسوزت ای گل
 بکوی تو از کلبه ما گریزد
 چو طفلی ز تشویش کابوس وحشت
 به آغوش مادر ز رویا گریزد
 بسوز دلم گوش کن ز آنکه شعرم
 بود نغمه‌ای کز دم ما گریزد
 چو «سید» بدامان مینا است دستت
 ز دست دل ناشکیبا گریزد
 به میخانه رفتم در او شیخ دیدم
 قدح بر کف دست هر جا گریزد
 مرا محاسب گفت شیخ مزور
 به عصیان ز درگاه یکتا گریزد

آرزو

همیشه دیدن روی گلی بود هوسم
خزان عمر رسد من به آرزو نرسم
چو نیست همدمی با او برآورم نفسی
چو غنچه تنگ شود هر دم ای صبا نفسم
عجب سرشک گریبان من گرفته که من
بحال بی سروسامانیش دمی برسم
چنان گرفته بمن تنگ این جهان که مگر
بگاہ مرگ برآید براحتی نفسم
شود سبک غم دل از بیان شکوه ولی
که را بگویم تنها غم است همنفسم
شیم سرآمد و بگذشت کاروان و هنوز
در انتظار دم صبح و بانک آن جرسم
شکسته بال و پریم خود ببین تو همت من
بجد و جهد کنون در شکستن قفسم
فغان من نرسد گر بگوش کس (سید)
زبان بشکوه گشودن دگر بود عبسم

درد بی دوا

ای که می‌نالی ز درد بیدوای خویشتن
نی مگر نالد ز کس جز او نوای خویشتن
ما در این محنت سرا حق حیاتی خواستیم
زان سبب بایست دیدن هم سزای خویشتن
ما ببانگ دیگران راه خطا پیموده‌ایم
گوئیا نشنفته‌ایم اول ندای خویشتن
کس بیپای من نمی‌بسته است دامی در ازل
من بدام دیگران رفتم بیپای خویشتن
خود خطا بود آنکه از خوبان وفا می‌خواستم
پس جفای او بود عذر خطای خویشتن
تو عزای دیگران خواهی برای عیش خویش
زان سبب عیش کسان بینی عزای خویشتن
تیره‌بختی بین که من از غیر خواهم قدر خویش
خود نمیدانم ولی قدر و بهای خویشتن
(سید) از جور کسان نالد چو پیروز ای عجب
آنکه خود گوید که من بینم جزای خویشتن

گریه

کار دو دیده گشته سراسر گریستن
همدرد را خوش است برابر گریستن
گریم بر اشک خویش و نه‌جای ملامت است
بر رشته‌ی گسسته‌ی گوهر گریستن
بر بخت تلخ گریم و بد طالعی نگر
خود تلخ تر شود ز مکرر گریستن
در پای دوست گریه من دلنواز بود
چون جویبار پای صنوبر گریستن
چونان شفق دمد به میان ستاره‌ها
بر توده‌های غنچه پر پر گریستن
این کلبه‌ی فسرده و تاریک دل نگر
روشن نگشت زین همه اختر گریستن
تا دامنش غبار نگیرد براه ما
(سید) بگو بدیده که بهتر گریستن

یتیم

زنو صحن چمن رشک ختن ماند
 چمن خالی چو از زاغ و زغن ماند
 زمستان با همه سنگین دلی رفت
 ولی آن کودک چون شیشه تن ماند
 یتیمی کو بدامان محن زاد
 برای دیدن رنج و محن ماند
 بلی آن بینوا آن زنده در گور
 در آن سختی عجب سالم کفن ماند
 ندانم سخت جانی حد ندارد
 که آن آئینه رو روئینه تن ماند
 اگر رسم این بود هر بینوایی
 بمیرد هر گهش بی جامه تن ماند
 که ناز پرنیان پوشان کشد باز
 که تا چون برگ گل نازک بدن ماند
 نمرد از ضربه شمشیر اگر او
 برای بازی شمشیر زن ماند
 مداوم اشک ریزد او دو چشمش
 چو او کشتی کجا طوفان شکن ماند
 دل افسرده (سید) بنازم
 که با افسردگی پرتو فکن ماند

مرگ نرگس

بهمن و دی هم در آرزوی بهاری
 با همه رنج و مشقتش بسر آمد
 ناگهان از روی برفهای گران خواب
 باد بهاری وزید و عید بر آمد

فصل بهار آمدی که برگ درختان
 باز شود سبز چون امید دل ما
 باد بهار آمدی که باز ستاند
 آنچه خزان برده بود باز به یغما

سروسهی صف کشیده بر کمر باغ
 باغ تو گویی گماشته است نگهبان
 بر سر هر شاخه‌ای ز غنچه خندان
 شمع فروزان بدی ستاره رخشان

باغ صفای بهشت داشت و لیکن
 وقت بهارش خزان رسید بدامان
 شاخ درخت و نهال باغ شکستند
 دیو و ددانی بنام آدم و انسان

ساحت باغ از نهال و شاخ شکسته
 پر شده آنگونه قتلگاه مغلوان
 سرو بر افتاده مادران سیه پوش
 لاله شده داغدار مرگ عزیزان

دیده نرگس پر از سرشک شقایق
 آب بجو بارها بزاری و شیون
 ناله کنان باد شاخه‌های شکسته
 می‌برد آنسان جنازه‌ها سوی مدفن

ماند مرا گلبنی یگانه ز نرگس
 کو ز سرشک دو چشم من همه پرورد
 در شب سردی که غنچه‌های شکوفاش
 خنده بلب داشتند یخ زد و افسرد

غنچه نرگس نهاده روی چو بر خاک
 خاک به سیمای او نشاند غباری
 طفل یتیمی بدی بریده ز مادر
 رفته به خواب ابد بر رهگذاری

قهر طبیعت فسرد غنچه نرگس
 دست حوادث شکست شاخ درختان
 قهر طبیعت روا مراست که مائیم
 دیو و ددانی بنام آدم و انسان

من شده حیران ز کار خلقت یا رب
این همه بد خلقتی چراست بعالم
خلقت آدم برای معرفتی بود
خلق شد اما بدون معرفت آدم

شمع بزم

از یک نگاه گرم تو شیدا شود دلم
چون شعله از نسیم شرر زان شود دلم
مجموع زلف خویش پریشان کند بدوش
تا خود از این مشاهده شیدا شود دلم
مضراب را به تار دل ای بار بد بکش
در شور عشق همچو نکیسا شود دلم
تا جلوه میکند قد و بالای آن پری
آئینه دار عالم بالا شود دلم
ای ماه اگر ز مهر کنی ذره پروری
از پرتو فروغ تو دریا شود دلم
در دیده‌ام بجلوه‌درآ همچون آفتاب
تا همچو ذره محو تماشا شود دلم
ای ابر نو بهار به دریای دل ببار
کز موج خویش گوهر یکتا شود دلم
دلگرم اگر به انجمن دوستان شوم
چون شمع بزم انجمن آرا شود دلم
(سید) خموش باش تو از ماجرای عشق
ناگفته بهتر است که رسوا شود دلم

مونس جان

هر درد که از عشق ویم بر دل و جان شد
یک چند چو بگذشت از آن مونس آن شد
در گلشن حسن از همه زیبایی عالم
یک غنچه دمیده است که آن نیز دهان شد
رنج دگرم ده که مرا این غم دیرین
الفت بمن آنگونه گرفته است که جان شد
اینهم غم دیگر که تنم بار غمت را
دیگر نتوان برد که بی تاب و توان شد
هر اشک ز شوق قدت از دیده فشاند
یک سبزه از آن راست که آن سرو روان شد
با یاد تو من میرم و بیمم نه ز دوزخ
عشق تو بدوزخ چو ببرند جنان شد
بر برگ گلی نقش جمال تو کشیدند
از شرم رخ خوب تو در غنچه نهان شد
دی شعر تو (سید) بدل سنگ بخواندند
بگداخت از این پرتو چون آب روان شد

گذشت عمر

انجام من است این سر آغاز
جان خسته و دل فسرده کردم
در گلشن من خزان رسیده
کاتش بدلم آزان دویده است
اندر پی جان ناتوانی
خود کلبه بی کسان برد آب
یک خار بود هزار پیکان
از یک شرری تمام سوزم
بر سینه دردمند بنشست
در سینه تنگ من نگنجی
خود نیز از آن مکان گریزم

موی سر من سفید شد باز
من پیر نیم و لیک دردم
آری که هنوز گل نچیده
سی سال ز عمر من برفته است
ای تب تو بلای آسمانی
آری که ز قطره‌ای چو سیلاب
در پای ضعیف تیره‌بختان
من شمع خموش تیره روزم
هر تیر بلاکز آسمان جست
ای دل تو که کوه درد و رنجی
خواهم که ترا بدور ریزم

مهرومه

چو مه دریغ کند شب فروغ روشن خویش
سحر زمهر کشم روشنی به روزن خویش
اگر بدامن شمعی نمیرسد دستم
شب فراق من و اشک و دست و دامن خویش
بیاد لاله رخان دل کم از گلستان نیست
به گلستان چو نیم میروم به گلشن خویش
چو گرد خاک پراکنده‌ام بهر کویی
مسیر باد صبا کرده‌ام مأمّن خویش
دل شکسته بنازم که روز رنج و محن
شناختیم ز هم دوستان و دشمن خویش
گدای کوی تو مستغنی است از عالم
گهر ز مخزن چشم آورد بدامن خویش
کشیدن سر زلف تو گر گناه و خطاست
من این گناه برغبت نهم به گردن خویش
ز سر دل بزبان گفتنت خطا «سید»
که نقد خویش کسی کی دهد به دشمن خویش

رمز خلقت

ای خداوند آسمان و زمین
وی بدلها نهاده مهر و کین
به وجود جهان نیاز چه بود
رمز این قصه دراز چه بود
بلکه بازیچه تو باشد و بس
خلقت این جهان چو نیست عبس
یک فضا از خلایق آکنده
مست و شیدا در او پراکنده
دسته در فرقه فرقه در دسته
همچو آن رشته‌ای که بگسسته
دسته‌ای آدمیان مردمدار
فرقه‌ای مردمان آدم‌خوار
فرقه‌ای غرق مال و نعمت و ناز
شده با دلبران به راز و نیاز
دسته‌ای بی قبا و پیراهن
همچو این خامه لخت و عریان تن
گر نپوشی بجامه تن پوشان
ش مردمدار از نگاه کردنشان

این همه فرقه‌های رنگ به رنگ
این همه نیک و بد ز زشت و قشنگ
همه در جستجوی چیست روان
ذره‌ساز در فضای سرگردان
خویش گم کرده عقل فرزانه
شده در جستجوی بیگانه
حاصل این جهان هستی چیست
جز فنا در قبال هستی نیست

در جواب بیت اول که از خانم سیمین صها سروده شده.

اشک

چرا کمتر از آن اشکی که در چشمانم آویزد
رود بر گونه‌ام آرام و در دامنم آویزد
نه من آن اشک خوشبختم که از مژگانت آویزم
من آن گرد سیه روزم که در دامنانت آویزم
اگر ای بیوفا در قلبت ایمان گمان بردم
چو شیطان میتوانستم که در ایمانت آویزم
من آن برگ خزان هستم نسیم می‌برد هر سو
نه همچون لاله سرخم که در بستانت آویزم
ز زلفت جز سیه روزی نصیبی نیست در دستم
کجا چون شانهام ای گل که در زلفانت آویزم
تو خود شمع فروزانی که در کنج دل افروزی
منم پروانه و در شعله لرزانت آویزم
تو در چشم منی من خود سرشک تیره بختانم
گاهی در دامنانت گه در تن عریانت آویزم
مرا دست قضا باب سخن با اهل دل بسته است
مگر شعری شوم گویا و در دیوانت آویزم

ساز خموش

واعظ شهر کند زمزمه صبر بگوشم
میشود با همه این شور که من پند بنوشم
ای که در چشم منی یک نفس از خانه برون رو
که تو تا خانه نشین باشی من خانه بدوشم
زخمه جور توام تار دل خسته نواز
عالمی را بخروش آورد این تار خموشم
گرچه چون گرد بدامان تو بنشسته‌ام اما
خود بدامان تو دستم نرسد هر چه بگوشم
عالمی دارد رسوایی عشق تو دل آرا
به دو عالم بخدا لذت آنرا نفروشم
تا بماند به دهن لذت آن بوسه شیرین
بر لب خود زده تا بوس دگر مهر خموشم
گرچه چون حلقه جهان تنگ گرفته‌است به (سید)
باز در حلقه عشق توام و حلقه بگوشم

اسیر

ز شوق آنچه بگفتی اسیر زلف تو هستم
هزار پر بشکستم که در قفس بنشستم
به تار موی ببستی تو پای مرغ دلم را
تو پایداری ما بین که تار مونگستم
گرفته داغ تو در بر چو لاله گلشن خاطر
ز باغ عشق تو رستم ز داغ هجر نرستم
به هوش بودم و کردم طمع بجام وصال
کنون چه چاره کنندم که در هوای تو مستم
ز عشق روی تو جانا بلند اخترم اما
ز شوق زلف درازت چو خاک پای تو پستم
امید میکشدم دل بطرف آتیه (سید)
وگر نه طرف چه بستم که دل به آتیه بستم

سیه بخت

سیه پوستی اشک گوهر همی ریخت
بران گونه تیره رنگ پر از چین
برخسار او رشته اشک بینی
چنان شب نمایان شود عقد پروین
بگفتم تو ای تیره بخت سیه روز
چرا این چنین گشته‌ای زار و غمگین
ز مردان نزیید چنین ضعف و زاری
به آئین مردانگی این نه آئین
بگفتا تو این اشک روشن که بینی
بر آید ز قلب چو جام بلورین
غم من همه از سیه رنگی من
که شد مایه تیره‌بختی مرا این
که خود دیده مردم کور باطن
نبیند بجز ظاهر خوب و رنگین
چو بشنیدم این نکته را از سیاهی
روان اشک من نیز شد لیک خونین

آتش خاموش

عهد مرا اگر چه خاموش میکنی
این عشق تابناک نه خاموش میکنی
مدهوش را بجلوه‌ای هشیار میکنی
هشیار را به عشوه‌ای مدهوش میکنی
از جان چو حلقه گشت که آغوش من تهی
دیدم ترا چو غیر در آغوش میکنی
گردد ز شوق لعل لب می بجام مست
لطفی به باده است گرش نوش میکنی
اشکم ستاره‌ایست درخشیده بر زمین
شعرم ترانه‌ایست گرش گوش میکنی
روزی شود تو نیز فراموش میشوی
این نکته را اگر چه فراموش میکنی

کوزه بدست

صبح مه روی من آن دختر شوخ
 بشد از خانه سوی چشمه روان
 چشمش از خواب گرانش مخمور
 زلفش از باد سحر رقص کنان
 چو نسیم سحری نرم و لطیف
 کرد از کوچه در آن صبح گذر
 از رخسار چون شفق سرخ غروب
 ماند بر ساحت دیوار اثر
 پیرمردی به تماشای رخسار
 کرد بیرون سر از ایوانش
 سر ذوق آمده گویی نگیرد
 کبودکی بازی همسالانش
 کوزه در دست سرچشمه برفت
 چشمه از جلوه‌اش آمد بخروش
 آب چون اشک یتیمان خوش رنگ
 شد نثار قدمش مات و خموش
 عکس او تا بدل آب افتاد
 همچو دردانه یکتا به صدف
 چشمه چون مست در آمد به نشاط
 قطره در پوست نگنجد ز شعف
 آب چون دانه الماس سپید
 از لب کوزه بیرون ریخت به پاش
 قطره گویا چو یتیم از (منعم)
 پای بسوسیدش و میداد سزاش

یخبندان

در هوای سرد و یخبندان که خون افسرده است
گرم طبعی از من افسرده دل امید نیست
از غم و درد و ملالم هر قدر خواهید هست
لیکن از شوق و نشاطم هر چه می‌پرسید نیست
زین محیط بی هنر دانی که جانم خسته است
از غم و رنج و ملالم باز می‌گوئید نیست
باد نوروزی وزد اما دل من نشکفت
آنکه افسرده گل آمال او را عید نیست
در خزانم آنچه برگ از شاخه‌ها میریخت هست
و آنکه گل از بهر من از باغها می‌چید نیست
من بزیر سایه سرو آرمیدم مدتی
دیگرم آسایش خاطر به پای بید نیست

پرستار

ای پرستار که بیمار همی بنوازی
باخبر باش مرا هست نهانی رازی
ای پریچهره تو از زخم دل آگاه نه‌ای
من بدل خسته و تو جمله به تن پردازی
هر چه بر زخم تنم مرهم جان بخش نهی
تازه زخم دل ریشم به جفا میسازی
من بیمار بسی خسته و زان خسته ترم
روح افسرده ز بی همدمی و همرازی
من بدام تو خوشم گوشه‌نشین قفسی
مرغ بشکسته پری مانده ز هر پروازی
آمد آن شوخ به بالین من و شادم کرد
بر نیاورد نیازی و کشیدم نازی
ایکه بر بستر من اشک ترحم ریزی
گل پژمرده دل را به نمی بنوازی
من نخواهم که به بالین من آیی غمگین
خواهمت باز بدان عشوه‌گری، طنازی
من ترا شاد همی خواهم و دلشاد ازخویش
که گه مرگ باسان بودم جان بازی

بامداد گل

گلشن بکام گل شده و بر مراد گل
در دل نمانده وسوسه‌ای غیر یاد گل
گل دلبر است و جلوه‌گر است و سبک سر است
سری نهفته است عجب در نهاد گل
جام سحر ز پرتو خورشید پر شود
از بسکه دنواز بود بامداد گل
یک گلبن از چه بهر جانی ز دل بس است
گو باغبان بکوش تو در ازدیاد گل
من داد دل ز غنچه بگیرم چو در بهار
گیرد ز باد سرد خزان باغ داد گل
گل مست و ژاله مست چمن مست و صبح مست
صبح قیامت است مگر بامداد گل
باد صبا که تجربه آموز گلشن است
گوید که دل مبنده به عهد و وداد گل

پای شکسته

میرسد روزی به گوش تو نوای نای من
کز من و نایم نوایی نیست جز آوای من
آن همه شور و نشاط و خرمی از کف‌برفت
وه چه بی انصاف بودی چرخ در یغمای من
همچو یک ناآشنا پوید ره ویرانه‌ای
بر سواد دفترم چشمان کم بینای من
پای من بار تنم عمری به بی منت کشید
حال صدمنت کشد از دست و دوشم پای من
اشک بی مقدارم از چشم فلک افتاده‌ام
پایمال روزگارم وای بر من وای من
من ندانم حکمت خلق وجود من چه بود
بی خیالم نافرید از خالق خود رای من
یارب اندر خلق مگر نیت خلل می‌افتاد
گر بعالم نقطه‌ای خالی بدی در جای من
وین عجب درکوی و برزن کوس رسوایی زند
دست تقدیری که خود کوشیده دراغوای من

قطعات، رباعیات، دو بیتی

چون نکر دم ز دوستان قدیم
 حس مهر و وفا ایرا ادراک
 گوشه بگرفته‌ام ز دشمن و دوست
 چو محبت بگوشه دل پاک

* * *

چو از جمال دل آرای تو حجاب افتد
 حجاب بر رخ مهتاب و آفتاب افتد
 جمال خویش میپوشان ز چشم گریانم
 که نیک باشد نیکی و گر به آب افتد

* * *

با درد و غم عمر جوانی گذرد
 یارب نشود چو من جوانی ناکام
 پیرانه گذشت در جوانی عمرم
 تا چون گذرد بروز پیری ایام

* * *

در خانه دل هست شما را راهی
 بی مهری و زان گمان برم گمراهی
 نه نه غلطم تو میپرستی آتش
 مستانه تو آتشکده‌ای میخواهی

* * *

چو گوهر است دل من بروشنی و صفا
 به عمر خوش ز من خاطری ملال نکرد
 فتاده‌ایم ز چشم تو همچو اشک عجب
 گهر شناس گهر را که پایمال نکرد

* * *

پریشان زلف او بر چهره او
 چو موج سایه بر آئینه لفزید
 میان زلف تیره طالع او
 بشب گفتمی دمیده صبح امید

* * *

هر آنچه میچکد از رو سیاه خامه من
 سیاهی دگر افزون شود بنامه من
 اگر شرار دل من شهاب ثاقب نیست
 چرا زبانه کشد آتش از چکامه من

* * *

ای بید چرا چنین جنون آمده‌ای
 اینگونه مشوش و زبون آمده‌ای
 تو قلب منی چنین پریشان شده‌ای
 تو بخت منی که سرنگون آمده‌ای

* * *

جام دل همچون خم از می غرق در خون من است
 نور خورشیدم صفای صبح مفتون من است
 من بزیر سایه خود آرمیدم چون هما
 بید شیدا سایه‌ای از قلب مجنون من است

* * *

● خود ساخته ●

من هنوز ابهت چشم تو نشناختم
نظری بود که من سوختم ساختم
گر به چشمان من از سروچمن نقشی هست
سایه‌ای از قد و بالای تو پرداختم
بی بها خون مرا ریختی و میدانی
خون بهارا عوضش من به تو پرداختم
تا که شمشیر دو ابروی توام مایل شد
هم سرانداختم هم سپر انداختم
ذره‌ای بوده‌ام از پرتو نور رخ دوست
عجیبی نیست که در آتش و نگداختم
من به خودگرچه نپرداختم از غم دهر
بسکه در خویشتن خویش خودت ساختم
بازی عشق نه آن است که سید داند
زان سبب هم‌دل و هم قافیه را باختم

حسن اقبال

خیال خال تو بر لوح دیده نقش ببست
چنین خیال کند مردمک خود این خالی است
اگرچه دیده‌ام از اشک جای مردم نیست
تو خود که مردم چشمی و جای تو خالی است
به پیش حسن دل افروز مهر منظر دوست
فروغ طلعت بدر منیر اجمالی است
فروغ روی تو در خواب دیدم و گفتم
چه طالعی است فروزان چه حسن اقبالی است
بگناه مرگ به بالینم آ که در دو جهان
بجز حضور توام ای صنم چه آمالی است

تک بیتنی‌ها

خون ما ریزد به پیش روی تو
آبرو دارد مگر ابروی تو

* * *

دلم بقامتت ای گل براستی مائل
بابروی تو قسم کج روی ز ما دور است

* * *

حکایت دل خود را دهم بدست نگاه
که مرغ نامه بر من امین اسرار است

* * *

دست بر دامان او نتوان زدن
دست ما کوتاه و دامانش بلند

* * *

شمع را هم جان خود را باد می‌بسپرده‌ام
این امانت را بدست همدمی بسپرده‌ام

* * *

کمند زلف تو آشفته بود و دلها زار
چو حال زار دل ما بدید شانه گریست

* * *

در شب وصلت زمن در سینه دل میخواست دوست
آنچه خود نیافته در روز صاحب خانه‌اش

* * *

جام دگرم ده که از آن جام که دادی
یکباره گذشته است مرا خود ز سر آبم

گله دوستانه

بیا جانا دمی مهمان من باش
چو مستی نشئه بخش جان من باش
چو خواب از دیدگان من پریدی
چو اشکی زینت چشمان من باش
چرا کومتر ز اشک دیدگانی
گهی گوهر تو بر دامن من باش
چو آیم گر ز سر گذشته باشی
چو اخگر آتشی بر جان من باش
مرا با عهد دیرین هست پیمان
وفا جو باش هم پیمان من باش
چو شعری محو دیوانم نگردی
چو گل سرلوحه دیوان من باش
مسیحا دم گرم نائی به بالین
بیا چون مرگ پس مهمان من باش

به مناسبت توضیح در باره ماهواره‌ها در برنامه دانش تلویزیون

ماه و ماهواره

باناز و عشوه کرد ز تلویزیون شبی
مه پاره‌ای حکایت یک ماهواره‌ای
شیرین حکایتی و دل آویز قصه‌ای
شیرینتر آنکه از لب همچون ستاره‌ای
بشنید می بگوش دل آن قصه لطیف
زان قصه‌ها بگوش دلم گوشواره‌ای
تصویر ماهواره و او در کنار هم
چون مهر و مه نشسته بیک گاهواره‌ای
از شرم روی مهر منظر او ماهواره بود
سرگشته چون شهاب جدا از ستاره‌ای
خوش آنکه پای صحبت آن مه نشسته بود
می‌جست از برای دل خویش چاره‌ای
بودند جمع مهر و مه و دل بصفحه‌ای
آنان بگوشه‌ای، دل من هم کناره‌ای
دریای بی کران بود ایدوست این جهان
ما دل خوشیم بر لب آن از نظاره‌ای

قصه ناگفته

عشق جان سوزت چنان آتش بجان ما شود
قصه ناگفته من نقل محفلها شود
دل به بحث دوست بنوازم چو طفل بی قرار
گر حکایتها ز جور آن بت رعنا شود
موجم و با ساحلی خواهم کنار آیم ولی
موج وقتی بر کنار افتاد ناپیدا شود
عکس دل در جام افتد گرنه می خود تیره نیست
شیشه را بی رنگ بیند دیده گرینا شود
من به دل داغی گرفتم از جفای لاله‌ای
معتبر نبود کتاب عشق بی امضا شود
(سید) از عزلت برون آ، آفتابی شو چو اشک
کو چو بیرون می‌رود خود گوهر دریا شود

دختر ترسا

آن همه حسن که آن دختر ترسا دارد
نه رخ مریم و سیمای مسیحا دارد
همه از عشق تو ترسا چه مسلمان چه یهود
گوش بر زمزمه زنگ کلیسا دارد
آفتابی و ترا خانه درون دل تنگ
رخ بر افروز که آئینه ما جا دارد
غمت از دل نکشد دست که در بردن دل
طره زلف سیاهت ید بیضا دارد
دل به یک شعله شب وصل چو پروانه بسوخت
دیگر از شمع ندانم چه تمنا دارد
تا بدانند که (سید) به غم عشق تو سوخت
داغ‌های دل او نقش چلیپا دارد

شب وصال

شمع شبم به سینه زخم سنگ صبحدم
گر میزند نسیم سحرگاه صبحدم
بر سینه بلور تو افتاده چین زلف
گویی گرفته دامن شب دست صبحدم
اکنون حجاب غیر نگه نیست در میان
ای دیده بی نظر بنه مژگان بروی هم
بر هم مزن صفای حضور و سکوت شب
آخر نفس بسینه بمان یک نفس مدم
شمع شب وصالم و بیزارم از سحر
آوخ که کشت روشنی صبح کاذبم
تالاب بروی لب بنهادیم صبح شد
یارب شب وصال چه کوتاه بود و کم
برق امید خنده به سیلاب غم زند
(سید) اگر غمی است کنونم بدل چه غم

در تلاش معاش

آن شنیدی که من شدم به تلاش
سخت افتاده در تلاش معاش
من خود اکنون که مرد زندگیم
زندگی با چه محنت و چه تلاش
این همه نان بخور که من دارم
همه بی نان و بی لباس و قماش
نتوان با اصول کهنه خویش
کرد تأمین زندگی و معاش
تابه کی دست ما و دامن گاو
زودتر کردمش رها ای کاش
بی زبان است و قابل رحم است
کرده باشد اگر چه گاو خداهش
بزبانی که نیست حرف و سخن
گـویدت ای سـتمگر عیاش
بـازیبینی که روز رستاخیز
گیرد از تو خدای گاو جزاش
رفتم آوردمش ز کمپانی
یک تراکتور کار انترناش
می‌شکافید آن زمین که بدی
سبز و خرم چو خاطر نقاش

رسد آهنگ زندگی بر گوش
 زان صدایش که هست گوش خراش
 روزی ماشین من ز کار افتاد
 گشت زنجیر چرخ دام به پاش
 گفت شوهر من که ماشین را
 (گره آشم بگفتمش گدن اش)(۱)
 نرود دنده عقب بجلو
 نیست این دنده لاجرم سرچاش
 این عقب ماندگی دگر ز چه است
 این خرابی مگر بود به کجاش
 رفتم و پشت رل نشستم من
 تا کنم سرّ عیب او را فاش
 سوخته بود از آنکه صفحه کلاج
 یافته چرخ دنده‌هاش خراش
 هر چه کردم نشد درست و شدم
 رنج بیهوده بی نتیجه تلاش
 پای من درد کرد و گفت کلاج
 جان من رنج کم کشید یواش
 هر چه روزی مقدر است خورید
 ز آنچه مقذور نیست صابر باش

۱- این مصرع ترکی معنیش اینست: باید بازکنم گفتم برو بازکن

خسته دلان

ای که می‌پرسی از احوال دل خسته دلان
 منم آن خسته که گویند همه خسته دلان
 تو که از حال من سوخته دل آگاهی
 که چه دیدیم و کشیدیم در آن دورو زمان
 ما در آن روز بسی ظلم مضاعف دیدیم
 کس ندید است چنین ظلم رود بر انسان
 از زمین هر چه ستم بود کشیدیم به قهر
 آسمان روی خوشی نیز نداد است نشان
 هرگز از گردش این چرخ ندیدم مهری
 هیچ‌گه از ستم دهر نبودم به امان
 دل آشفته من چون سر و سامان گیرد
 که نه آرام دلم راست نه سر را سامان
 گر ز مهر همه دل کنده‌ام آن‌دم نه عجب
 کس خبر داشت ز من آن‌دم و از کندن جان
 گره مملکت از پنجه تدبیر گشای
 که ز تدبیر همه ملک بگیرد سامان
 همچنین میکند این قافله خود طی طریق
 همچنان باشد اگر در کف تدبیر عنان
 دست درمانده بگیرد در این روز سیاه
 که گرفته است بسی اشک یتیمان دامان

هست امید در این مرحله کز لطف عمیم
گوشه چشمی بما داشته باشد یزدان
وقت آن است در این فصل کز ابر کرمی
تر کند مزرعه خشک لبان را باران
ابر رحمت چو ببارد به چمن سبزه و گل
خشک هرگز نشود از غضب باد خزان
گرمی مهر زمانی چو نتابد به زمین
گلشن افسرده شود در همه طول زمان
یارب از پرتو مهر تو تمنا دارد
دل سید هم از این محنت دیرین برهان

عرفان مستوره

جشن تجلیل ز مستوره گر آراسته است
 این نشانی است که فضل و هنر آراسته است
 آنچه پیداست که مستوره چه طوبی شجری است
 همه از علم و ادب برگ و برآراسته است
 موجها داده به دریای فنون گردش دهر
 تا به ساحل ز ادب یک گهر آراسته است
 چه صفایی است در این گلشن قدسی همه جا
 عطر گلهای چمن بوم و برآراسته است
 فیض حسن ادب و لطف هنر مییابد
 آن صفا را که چنین بحر و برآراسته است
 آنزمان داشت که زن مهر خموشی بر لب
 طوطی ما سخنی چون شکر آراسته است
 دل اگر نور بصیرت نتوان داشت چه سود
 دیده راگر چه بنور بصر آراسته است
 معرفت مایهٔ اکرام بشر مییابد
 گرچه با صورت احسن بشر آراسته است
 او که وارسته تر از سیم و زر و زیور بود
 لیک در طبع خود از سیم و زر آراسته است

مرغ پر بسته نبودی و اسیر قفسی
آسمانی چو هما زیر پر آراسته است
زن آزاده نه در بند حریم حرم است
کهکشان را چو به سیر و سفر آراسته است
قصه زلف سیاه از همه دفتر افتاد
شب یلدا بسر آمد سحر آراسته است
یک جهان است ز عرفان و ادب مستوره
سید از وی سخنی مختصر آراسته است

سید ۷۳/۹/۲۵

● معلم ●

گر جامعه تن هست معلم چو سرانند
 بر تن سر بی‌دانش و فن بارگرانند
 خود ناشر فرهنگ و فنون است، معلم
 دانی که همه خلق از او بهره‌ورانند.
 هر جامعه‌ای راه به فرهنگ نبرده است
 چون دایره سرگشته واندر دورانند
 آنانکه ندانند همه ارزش این قوم
 از علم و ادب دور و ز خود بی‌خبرانند
 هستند معلم همه خود روح بصیرت
 کاین روح بصیرت همه نور بصرانند
 ای لاله‌رخان قدر تو دانند کسانی
 کز گردش این چرخ چه خونین جگرانند
 گر مادر دل‌بند از این حرف نرنجد
 گوئیم معلم همه‌جای پدرانند
 یارب نظری دار بر این طایفه خوب
 چون من، همه از جور زمانه نگرانند
 سید نظر خوب ترا نیک پسندم
 هرکس نپسندید، بدان بد نظرانند

● سربی سامان ●

سر سودائی مارا سر و سامانی نیست
 چون دل خسته من کلبه ویرانی نیست
 بسکه در حلقه زلف تو دل ما جمع‌اند
 که در این دائره جز جمع پریشانی نیست
 همه با خون دل و دیده تر میگذرند
 زیر این چرخ کسی را لب خندانی نیست
 دل بینای منش کرد شبستان روشن
 گرنه در دیده به جز گوهر رخشانی نیست
 عمر من گرچه به پایان نرسیده است هنوز
 طالع بد نگرم این ز گران جانی نیست
 گر نسیم سحرم ره نگشاید چون گرد
 پایمال همه و راه بیابانی نیست
 خوان گسترده دل بین که همه خلق بر اوست
 غیر من هیچ کسی نیست که مهمانی نیست
 کار اندیشه به‌جائی نرسیده سید
 محنت دهر مرا نقطه پایانی نیست

گذشت عمر

گذشت عمر و دوباره عذاب لازم نیست
 بلی تذکر عهد شباب لازم نیست
 بحال زار دل خسته آسمان نگریست
 برای غسل شهیدان که آب لازم نیست
 فروغ روی تو نامحرمان نمی‌بینند
 بروی بازیا چون حجاب لازم نیست
 بیا به کلبه من شب ولی چراغ میار
 که با وجود رخت آفتاب لازم نیست
 به گلشن دل من اشک دیده می‌بارد
 بهار سبزه دلان را سحاب لازم نیست
 همیشه خواب تو بینم بخواب و بیداری
 مرا دو حالت بیدار و خواب لازم نیست
 به مکتبی که در او رمز عشق آموزند
 دگر حکایت هر شیب و شاب لازم نیست
 ز جمع لاله رخان من ترا پسندیدم
 تو بهتری ز همه انتخاب لازم نیست
 خراب شد دل سید ز چشم مست تو برد
 به خم نشسته که جام شراب لازم نیست

درکنگره ایلام ۷۳/۶/۱۹ قرائت شد

شهر ایلام و ارکوازی

شهر ایلام را چه رازی هست
 که دل مابدونیازی هست
 بهر دلدادۀ هنرپرور
 سر عشقی و رمز و رازی هست
 مردمانش ادیب و دانش ور
 که خود این نیز امتیازی هست
 علم علم و دانش و فن را
 اعتزازی و اهتزاززی هست
 تار دل می‌نوازدم بخروش
 مگر اینجا دفی و سازی هست
 ناز دارند اهل فضل اینجا
 مردم خوب و دل‌نوازی هست
 گر بشیراز حافظ و سعدی است
 هم به ایلام ارکوازی هست
 فخر برآسمان کند ز ادب
 که در او نیز فخر رازی هست
 سر خود گیرد و روبه آن خطه
 که در آن خطه سرفرازی هست
 عاشقان جمع و جمله سوخته دل
 شعله شمع کارسازی هست
 سید خسته دل مهابادی است
 که در او نیز پاکبازی هست

حمیده

به سینه انس نگیرد دل رمیده من
 قفس پذیر نشد طاهر پریده من
 ز باغ وصل نچیدم گلی بخاطر خواه
 به‌انتظار فسرد آن گل نچیده من
 هنوز داغ کهن پرده‌اش ز دل نگرفت
 فشرد پرده دل داغ نورسیده من
 چو لاله داغ زخود نقش بر دل خویشم
 ز خود چه شکوه کند قلب داغ‌دیده من
 اگرچه دیده‌ام از اشک جای مردم نیست
 حمیده مردم چشم است خود بدیده من
 شب فراق روان شد ز دیده موج سرشک
 بروی چهره افسرده حمیده من
 حمیده همچو یکی قطره اشک سرگردان
 بروی غلطلد و خندد باشک دیده من
 سپس به عجز نگه میکند که میگوید
 دهد تسلی آن قلب رنجدیده من

● خوشه‌چین ●

ای چرخ دل از تو پر زکین است
کینش ز تو از ره یقین است
شناخته خود حقیقتش را
جبریل که مخبر امین است
تردید ندارم آنکه او هست
اما نه چنانکه او چنین است
بگشود بروی ناکسان در
دروازه رمز خلقت این است
دوزخ که بعین وحشت افزاست
گویا به بهشت حور عین است
مه طلعت من ز چشم بد دور
در دیده من چه نازنین است
بر رخ ز اشارت سر انگشت
از لطف چو خال بر جبین است
ای آنکه ربوده‌ای دل و دین
آخر تو بگوی این چه دین است
سید نگریزد از غم دهر
بر خرمن عشق خوشه‌چین است

● محرم راز ●

دلم آن محرمیان بنده نوازش کردند
پاک چون آینه از کینه و آزش کردند
خود که نشناخته بودند حرمخانه غیب
دل آگاه مرا رو به حجازش کردند
دل دربسته پر از راز نهان بود ولی
به یکی جام زمی خالی و بازش کردند
بی‌نیاز آنکه بدی از خود و از خلق خدای
هرچه میخواست ز عالم به نیازش کردند
آنکه در مجلس ما سر زتنش پائین بود
صدر مجلس بنشانند و فرازش کردند
او که بیگانه بد از سر حرمخانه دوست
هم‌نشین حرم و محرم رازش کردند
دل دیوانه به سودای وصالی شب دوش
عاشق زار سر زلف درازش کردند
چونکه سلطان ازل نیت محمود نداشت
چو گدا خاک ره کوی ایازش کردند
ناز سید نکشیدند و ز پا افتاده است
لیک هربی سر و پارا همه نازش کردند

۲
۶
۳۵۲

آدرس: ارومیه - صندوق پستی ۷۱۷ تلفن ۴۵۷۰۰

قیمت ۷۰۰ تومان